

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சனம் சோதிட கணிதாமிருத : காதாம்.

எந்தக் கட்டற கற்றவை கற்றபின்
நிச்ச அதற்குத் தக.

என்ற முறையை வாங்கியப்படி எவ்விதக் கல்வியாயினும் தீர்மானம் கற்ற
தெளிவதே கம்மோர் கடமையாகும். அதன்பற்றியே வேத புருஷனிடையே
அங்கங்கள் ஆறிலுள் கேத்திர அங்கமாகிய, சோதிட சாஸ்திரமானது கம்
மவர் எனினிலறியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித
ஆராய்ச்சிவகையில் துர்ப்பிகுசாலமுண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அகாடமிச்
செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாசை. வர்கோத்தமம். தசவர்க்கம் பிரிக்கு
கடைபடி வக்கிர. ரிஜு அஸ்தமயமறிதல். துவாசகாம்ச சக்கிர நிர்ணயம், உத்
சாதி கிரகசங்கியை, கேத்திர திரிகோணத்தினதானங்கன், பார்வைத்தரண
மலம், திரிகாண சக்கிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண்
புக லக்ஷண்புடம்—கைத்திரஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆகி,
உச்சாதி சீர்ச்சம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மீனாமை
கனத்த ஆயம் சொல்லும் ஈர்க்கம்; ஆருடபாவம், விஷயத்தை யறித்தபிறகு
மூடியும் முடியாதெனக் கூறும் வகை; காலசக்கிரம், அகட்டக வர்க்கம்,
கோசாரம்; லக்ஷபாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்;
கோக பாவம்; சகத்திரபாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், லாபம்,
விரய முதலியவைகளும்; குறுகால பலாபலங்களை விளக்கும் மார்க்கமும்
கலன் முதலியவைகளையும் செவ்வனே விளக்கி சோதிட விதவிகரமான
கவின வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளை
வகுத்துச் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தென்கிய கலையினுலெழுத்
தக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர மூலமாய் ஒவ்வொரு விஷயங்களுக்கும்
சந்தேக நிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்தக்காட்டி, ஜாத
காமிருதபலவிமர்சனம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்னும் புதுப்பெண
குட்டி உலக பரோபகாரமாக குறைந்தவிலையில் நயார் செய்திருக்கிறோம்.
இத்தவிலையுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தே
கங்கள் நிவர்த்தி செய்யவும் உள்படி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் ஏது
வாகும். சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால லக்ஷணங்களை சந்தேக
மின்றி எடுத்துக்காட்டவும் யோசனையோகங்களும் அவையுண்டாகும் காலம்
களும் நயிற் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டே கணிதம்
செய்யத்தக்க எனியாடையிலெழுதியுள்ளதாகையால் இப்புத்தகத்தைத்
கையாள்வோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிரிதேனுமையாகியிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. எட்சத்திர விவரணம்.	9. தாத்கால சத்துருமித்திரத்தவம்.
2. விவாக பொருத்த கைத்திரங்கள்.	10. காரகத்தவம்.
3. ஜன்ம சட்சத்திர பலன்.	11. உய், பாயிசம்.
4. இராசி.	12. கேத்திர திரிகோணத்தினதானம்
5. இராசிகளில் சாஸ்திராதிகள்.	13. ஆட்கி, உச்சாதிசன். [கன்]
6. ஜன்ம லக்கின பலன்.	14. உச்சாதி கிரகலக்ஷணம்.
7. கிரகங்கள். [வம்.	15. இராசிகு உய், பாயி.
8. அவைகட்டுள் சத்துருமித்திரத்த	16. பார்வை.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.
19. ஸந்திராதி.
20. பலங்கள்.
21. சுதந்திராதி காலங்கள்.
22. ஸ்வாம்ச சந்திர நிர்ணயம்.
23. அந்திய ஸ்வாம்ச இராகிகள்.
24. வர்க்கோத்தமம்.
25. திரோகாண சந்திர நிர்ணயம்.
26. ஹோரா சந்திர நிர்ணயம்.
27. திம்சாம்ச சந்திர நிர்ணயம்.
28. த்வந்தசாம்ச சந்திர நிர்ணயம்.
29. குளிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.
30. லக்ஷி நிச்சயம்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.
32. கால ஹோரா.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.
35. திரிக்கிரக யோகம்.
36. ருசுராதி யோகங்கள்.
37. ஸந்தியா யோகங்கள்.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.
41. ஊமை.
42. அந்தசத்துவம்.
43. பதிதபாவம்.
44. புஷ்டியம்சம்.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.
46. ஸ்திரி கடக்கை.
47. கனத்திர பாவம்.
48. புத்திர பாவம்.
49. அபுத்திர பாவம்.
50. சகீகாரம்.
51. வியாதி.
52. பாலாரிக்ஷம்.
53. அற்பாயுர்பாவம்.
54. மத்தியாயுர்பாவம்.
55. தீர்க்காயுர்பாவம்.
56. நிரயாண விஷயம்.
57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
58. தசைகள்.
59. கட்சத்திர தசை.
60. அதன் புத்திரியாதிகள்.
61. ஸுமாசாதிகள்.
62. கட்சத்திர தசைகளின் புத்திர காலங்கள்.
63. சக்கர தசைகள்.
64. சக்கரதசா காலங்களும் தாட்டும்.
65. சக்கர புத்திகள்.
66. தசாபலங்களின் விதிகள்.
67. தசாபலன்.
68. கோசரம்.
69. அஷ்வர்க்க சந்திராபித்தா.
70. கோசர பலம்.
71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
72. கோசர வேதை.
73. அஷ்ட வர்க்கம்.
74. அதன் விதிகள்.
75. கண்டதிரிய விவரம். [ரம.
76. விவாக பொருத்தங்களின் விவ.
77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
79. முகூர்த்தங்கள்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரி புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் எண்ணவும், 9 பிரகங்களை 12 இராகிகளில் அடைத்த ஆட்சி புச்சம் இவை களைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராகியில் 7 பிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி சிறுப்பினும், இரண்டு மூன்று பிரகங்கள் செர்த்திப்பினும் வேறு விதமாக னாதி மாரியிருப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்ல ன் இந்நூல் தெரிந்தொள்ளலாம். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

காதலருக்கு இன் னும் துதன துல்
அன்பர்கள் சுவஹடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாந்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய ஸீமை கல்கோ பைண்டு செய்ப்பட்டு கண்
னைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
சேபரில் தந்திரமண எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தர்தாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலருக்கு இன்பத்தரும் துதன துல்; போகானந்தத்தை விடும்
அம் பூகானகன் சுவஹடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாந்திரம்.
இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாதுணர்ந்து அனுபவித்து, இன்னாந்
காலம் கல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி கற்சந்தரிக
லாக் டெர்து, மதுமைப் பயினயும் அடைதற் கேதுவாவிருக்கும்படி மந்தக
இன்மகார்த்தகன் கிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழகடையில் வெளி
வெள்பெற்றிருக்கிறது. இதில் மது பூர்விக கொக்கோக சாந்திரத்தின்சாரம்

சங்கமம், அகம்பொருள் தூதர்களின் சித்தமும், தேச தந்தை சாஸ்திரம் சங்கமம், கைத்தெய சாஸ்திரங்கள் முதல் 40-ம் ஆண்டு வரையில் பல ஆண்டுகளாகும், காகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்தியாவிலுள்ள, கார்வீ, துமிலிஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள தின்பாச தூதர்களின் கொள்கைகளும், தின்ப வாழ்க்கையின் இயக்கிய முறைகளும், அந்த தின்புப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்போன் படம் களும், கவன் பிராக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு தின்பியமைப்பான மானிய அளவையும் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை எவ்வாறு படிப்போர் உண்மையாகக் காது எப்பது தின்பதென்பதையும், தின்பவிதமான காரண மனம்புரிந்தால் தான் தின்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கையில் தின்பவித மனக்கிரமங்களை அனுசரித்தால் தான் அளவற்ற ஆனந்தமுற்ற அந்நிய சந்திக்களைப் பெற்ற தீவிரத்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்தே தின்பவுகத்தின் அடைய வேண்டிய தின்பத்தையும், மதமை தின்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

இது தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எங்கே இருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எங்கே உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக தின்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்?” என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மையாகக் காது ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! கண்ணத்ததை விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளே! “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சித்திப்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் கங்குசியம் சென்னை ‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸ் தமிழகாட்சிச் சகவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க தின்ப விஷயம் அது தின்பம் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு போனந்தத்தை அடைவலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

தமிழ் மெட்ரீயா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருத்துக் கலைக் கிளா முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உண்மையைக் கெல்லிக்கனியோக உண்டு விளக்குவது. இன்னினை கோய்க்கு இன்னினை விதமாக மருத்துவனைச் சேர்த்து மிகச் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இத்தூல் கற்றுக்கொள்ளுதல் மையால் இதை ஓர் ‘ஆபத்துக் குறையும் தோழன்’ என்று அனைவரும் கம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் சிக் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் நம் களுக்குத் தாம்களே உடைய வரையில் கோய்க்குக்குப் பரிசாரம் செய்து கோள்களும் இத்தூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதிதாவது!

பெருகும் ஆனந்தம்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசெவன் என்னும் சந்தாசாயகன் முதலில் ஆனந்தசக்தி கிளையும் மானை மணக்கிறான். இவனோ கணவனான மதியாத மாபாததி, சித்தூர் தின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உதவியு கொடுக்கிறான் கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைத்து விட்டான். தர்மசெவன் மிகவும் யோக்கியன். பிரகு அவன் மேல் காது விட்டான். தர்மசெவன் சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி போன்ற கோடிவரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி ஆனான் உன்னபுடன் மணக்கிறான். இவனோ சற்குணவல்லி அனிகலம், சென்னை போற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை கண்ணு, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கட்டிவிட்டு மதித்தவன். தர்மசெவன் முதல் கிளையனைக் கொன்றவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாயம் உடைய பழி, சந்தர்ப்ப சாகியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகளும், ஆபத்துகளும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் விதவைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசக்தி திடீரென்று ஒரு காள் தோன்றி தன் கட்டைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆயி நீத்தான். இதில் இருவித மாதர் கடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித சித்தி கள் தென்னிய எவிய இளைய கடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவரப்படுத்தும் எடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்ணும் தின்ப வசித்த இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமாத் ஜானி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாத்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அகற்றிப் பொருட்டுக் கருணைநிறையிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்கொருள் விளத் தழுவிய பல மகான்கள் பல தற்களை இயற்றி இருக்கின்றனர். அவர் தன் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய வலீதமும் ஒன்று. இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எவ்விதம் வாசித்தானரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கண்ணாலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

ஆசிரியரின் நி ஆங்கிலத்
தெரிந்துகொள்ளும் **ஆனந்த**
ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1-8-0.

இம். எ., எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர்
எம். ஹன்முசுகந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த
திருத்தங்களுடும், சிறந்த அமைப்புக்களுடும், சிறந்த
போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இந்தியக் கணக்குமேல் தீக்கு காக்கத்தலை அச்சிடப்பட்டு
சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

அற்புத கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர
ஆசிரியரும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த
16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எங்கே
ஒரு சந்தைக்கொள்வதென்பது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப் படித்
தல் சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.
ஆதலின், அத்தகையவர் சற்றுத்தொவ்வதற்
முதலியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத்
மனநிலைக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய
கோதலுமுறை தாலாகிய இது பலர் வேண்டு
கோருக்கின்றவக வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்
கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச்
செலவிலாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லா
வதும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்க
வும் அருதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக்
கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம்
படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்
டாளுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம்
முடிவது 40-களில் இப் புத்தகத்தின் உதவி
மணக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறி
வியலில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர்
நடக்க கலையாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத்
தக்க மார்க்கங்களுள்ளாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத தான பாடமுறைகளெல்லாம் வெளி
யிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ரூபாய் ரூபாயை
சம்பளப்படுத்திக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் எப்படித்
தொழி வித்தியாசம், அக்கிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியவகெல்லாம்
தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெவந்த பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தராக் மெட்டி செ. 167, மதராஸ்

ஒளவையார் அருளிச்செய்த
பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை ரூபா 1.

க ற் கோ ட் தை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான காவல் ஏற்கனவே கமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக
நிரூபிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து கமது சந்தானே
களில் அகோர் இறைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்னாசை
கோட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார்
தொகுப்பை காவல்களை வாசித்துள்ள கம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இக்காவலில்
சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டி
கதா அராவசியம் என்றே விளக்கினோம். அவர் எழுதிய காவல்களும்
இதவே தலை சிறந்ததாகும். இதன்விசேஷ அம்சங்களைச் சஞ்சிகையில்
மேலே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த காவல் ஆரம்பத்திலேயே விரிப்போர் மனதைப் பூரணமாக
கவர்த்துகொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவற்சி நீங்காது. இது சரித்திர
சம்பந்தமான காவல் எனலாம். இதில் தேசப்ராப்தமடைந்த சில உளவோ
களுட வர்த்தனர்கள் தலைமறைவாக வசிக்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்திலும் வீரா
கூபத்துகளில் லிங்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்வ
தற்குச் செய்யும் வீரா சாமர்த்தியச் செயல்களும் செரவ்வொரு விதம்
கூடியும் சோகந்தையும் வீராசத்தையும் வட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத
கடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் கெம்
காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு கஷ
மில் ஆடவருக்குச் சமராய் கட்டுது கொள்ளச் சத்தியுடையவர்களா ரீதியு
ஞர்கொள்வதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷ
கது, இதுவள்ள கதா பாத்நிரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய கடக்கைகளு
அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு தீயிலை
அந்தாட்சியோடு புக்கிருக்கின்றன.

இது தெளிவான இனிய கலையில், ஆங்காங்கு நாம் உணர்வேண்டிய
ஒக்கிய விஷயங்களைப்பெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி அருதப்பட்டிருக்கிறது.
இதில் தாலாசிரியர் திருவருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தராக் மெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற எமது
சொந்த பிரகரப் பாடசாலை புத்தகங்கள்.

பாடப் புத்தகங்களின் விவரம்.

	அ. பை.
1-ம் வகுப்பு மணவர் தமிழ் பாடபாடம் (1-ம் புத்தகம்)	2 6
2-ம் வகுப்பு மணவர் தமிழ் வாசகம் (2-ம் புத்தகம்)	3 0
3-ம் வகுப்பு ஷை (3-ம் புத்தகம்)	4 0
4-ம் வகுப்பு ஷை (4-ம் புத்தகம்)	5 0
5-ம் வகுப்பு ஷை (5-ம் புத்தகம்)	6 0
6-ம் வகுப்பு ஷை (6-ம் புத்தகம்)	7 0
7-ம் வகுப்பு ஷை (7-ம் புத்தகம்)	8 0
8-ம் வகுப்பு இளைஞர் இத்திய சரித்திரக் கதைகள்	4 0
9-ம் வகுப்பு இலக்கிய இலகு போதம்	3 0
தொவர் துரைத்தன முறைகள் (1-ம் பாசம்)	5 0
தொவர் துரைத்தன முறைகள் (2-ம் பாசம்)	6 0

செய்யுட்பாடத்திட்டம்

4 0

உப பாடமாக வைப்பதற்குரிய புத்தகங்கள்.

	ரூ. அ.		ரூ. அ.
சதானந்தர்	1 4	சங்ககாலத்துப் புலவர்கள்	
தீவகன்	1 0	அல்லது பண்டைத் தமிழ்ப்	
கண்ணன் சரிதை	0 12	புலவர் மான்யு	0 10
ஸ்ரீ பீஷ்மவிய்யம்	0 10	கண்ணபிரான்	0 4
கிரத்தன்மையுள்ள வித்த		உதயணன்	0 6
மது ரிரோமணிகள்	0 10	ஸ்ரீ பாலன்	0 8
கிரத்திதிகள்	0 8	தச்சகிரீவன்	0 14
அரிச்சந்திரன் சரிதை	0 8	போஜு சரித்திரம்	0 5
சகோதர வாஞ்சை	0 7	லார்ட் கிரீவ்	0 12
கில்கொடி	0 5	மும்பெருத்தாசர்	0 10
மணவாணன்	0 3	சீமந்தனி	0 8
பரகராமன்	0 3	தக்கன்	0 6
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துத	0 8	சிப்பன் பிரபு	0 10
நகரவதார மகிமை	0 6	மாதர் கீதிகஞ்சரி	0 6
செகரலன்	0 8	பாரத வீரர்கள்	0 8
சண்டோபாக்கியானம்	0 6	கான்கு கோடி அல்லது	
அந்தன்	0 4	கான்கு கடமைகள்	0 4
அங்கனேசுவரன்	0 6	சரிவிருத்தம் மூலமும் உணர்ப்பும்	0 4
சத்தியவசனன்	0 4	கண்ணகி	0 10
யாது மந்திரி கதை	0 4	விஜயநிலிப்டர்	0 12
விமலன் OR விதிவின் வெற்றி	0 4	கருணாரும் சத்தியவேளும்	0 8

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உம்
பரப்பிரதமணை உம்;

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது ஸேத்தன்மைத் தாயினு மப்போதுன்
மெய்ப்போதுள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	தாதுவூ புரட்டாசிரி கல	பகுதி
22	1936 லு செப்டம்பர் 16	3

கடவுள் வணக்கம்.

ஆதியந்த மெனும் எழுவாய் உதஅற்ற ஒங்கி
அருமறைதின் எழங்காணாது அரற்ற காணு
பேதமதன் கருமலை மலைபோல் வாதுப்
பெற்றியரும் வாய்வாதப் பேயாராகச்
சாதகமோ எத்திலென்ன வடவா கீழல்
தண்ணருட்சர் திரமெனலி தடக்கைக்கு ஏற்ற
வேதகின் மாதிரிமாய் எம்ம னோர்க்கும்
வெளியாக வந்தவொன்றே விமல வாழ்வே. (1)

ஒன்றாகப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
ஒளியாகி வெளியாகி யுருவ மாகி
கன்றாகித் திதாதி மற்ற மாகி
நூதமுதலில் உத்திர வந்தாரு நரிவ
இன்றாகி காணாயுமாய் மேலு மான
எந்தையே எம்மானே என்னுளன்று எங்கித்
கன்றாகித் கதரினர்க்குச் சேதா வாகித்
கடிதிலில்வந்த அருங்கருவ் கருணை விண்ணே. (2)

வாயுண்டு வாழ்த்த மெனனஞ் செய்போது மெனன அருன்
தாயுண்டு சேயென்ன என்னிப் புரக்கச் சதானந்த மாம்
கீயுண்டு கிண்ணச் சரண்புக காணுண்டு என்னெஞ்சம் ஐயா!
தீயுண்டிருந்த மெழுகு அலுவோ கதிசேவ தற்கே. (3)

முத்தே பவனமே மொய்த்தபசம் பொற்கு
கித்தே என்உன்னத் தெளியே பார்பாரே. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் சிலபெருமான் தக்பிணமூர்த்தி கோலம் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மையை விளக்குகின்றார்.

(இ-ள்.) ஆதியும் அந்தமும் ஆகிய உற்பத்தி அழிவு இல்லாது உயர்ந்து, அருமையாகிய வேதங்கள் இன்னும் தேடியுங் காணாது ஒலமிட, பலவித சமயங்களும் ஒன்றோடொன்று போரிட, உறுதியில் மலையை யொத்த தர்க்கவாதிகள் வெறும் வாய் வாதஞ் செய்து பேயரா யொழிய, வீடு பேறு அடைவதற்குரிய எளிய வழி, மெனன நிலையில்தான் இருக்கிற தென்று எனக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டு, கல்லால் மரத்தின் கிழவில் எழுந்த ருளியிருக்கும் குளிரந்த திருவருளையுடைய சந்திர சடாதானே! விசாலமான கைகளுக்குப் பொருத்தமாக வேறுபா டமைந்த சிம்முத்திரா மாத்திரமாய் என்னை பொத்தவர்களுக்கும் பகிரங்கமாகத் தெரியும்படி வெளிப்பட்ட ஒப் பற்ற பெருமானே! நிர்மலமான பெருவாழ்வே! (எ-று.)

"சும்மா இரு, சொல் அற" என்ற உண்மை யுபதேசத்தைக் கடவுள் தக்பிணமூர்த்தி திருக்கோலத்தில் விளக்கியருள்கின்ற தன்மையை, "சாதக மோனத்திலென்ன வெளியாக வந்த வொன்றே; விமலவாழ்வே" என்ற அடிதளால் எடுத்துக் கூறி எம் போன்றார்க்கும் முத்திக்குரிய எளிய வழியைக் காட்டி யிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. இதனால் இறைவன் பல விதமா யிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

(இ-ள்.) ஒரு பொருளாகி, பல பொருள்களாகி, பல விதமாகத் தோன் றுகின்ற ஒளியாகி, ஆகாயமாகி, வடிவமாகி, கண்மையாகி, நிலையாகி, வேறு மாகி, இறப்பும் பிறப்பும் அணுகாத தன்மையதாகி, "நிகழ்காலம், இறந்த காலம், எதிர்காலம் ஆகிய முக்காலமும் விரும்பும் என் தந்தையே! எம் பொருமானே," என்று மனம்வருந்தி பசுங்கன்றைப் போலக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறியவாட்கு, தாய்ப்பசு போன்றாகி, விரைவினில் வந்து திருவருள் புரி யும் கருணை நிலையடை. (எ-று.)

உண்மையாகப் பத்தி பூண்டு மனங்கனிந்து உருகுபவர்களுக்கு ஆண்ட வன் அருள் புரிவான் என்பதை, "எந்தையே! விண்ணே" என்ற தொடரில் விளக்கி யிருக்கின்றார்.

3. இதனால், மோட்ச நெறியில் தம் மனம் ஈடுபட்டிருக்கும் விதத்தைத் தெளிவாக்குகின்றார்.

(இ-ள்.) தலைவனே! உன்னைப் பலவிதமாகத் துதிக்க வாயிருக்கிறது. மோன நிலை கைகடும் போது, மெனன ரூபியாகிய திருவருள் தாயிருக்கிறான். மகனாகிய என்னைக் காக்க, சதானந்தமாக விளங்கும் நீ யிருக்கிறாய், அந் தனத்தின் தஞ்சு மடைவதற்கு கானிருக்கிறேன், வீடு பேற்றையடைவதற்கு அஞ்சுகிறேன். அருப்பில் பட்ட மெழுகைப்போன்ற தல்லவா! (எ-று.)

4. (இ-ள்.) தலைவனே! பவனமே! பிரகாசிக்கும் பசும் பொன்னெ ளியே! அறிவே! என்னை தெளிவே! பராபரமே! (எ-று.)

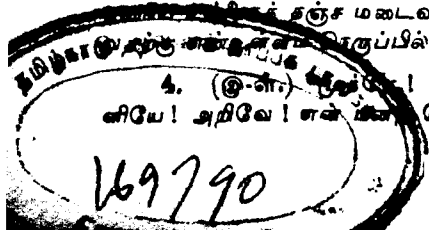
பட்டதாரிகளுக்கு அறிவுரை

இத்தனை வருஷங்களைப் போல், இவ் வருஷமும் சென்னை சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்புகிறா ஆகட்டுமாதக் கடைசியில் கடைபெற்றது. சென்னை சர்வகலாசாலை வழக்கம்போல், ஊற் துக்கணக்கான பட்டம்பெற்ற மாணவ மாணவி களைச் சிருஷ்டித்த சன்னது கொடுத்த ஆசிரவதித்த அனுப்பி விட் டது. இனி, பட்டதாரிகளுக்குக் குறைவென்ன? ஏற்கனவேயுள்ள ஆயிரக்கணக்கான வேலையில்லாது திண்டாடுவோர் கோஷ்டியில் இவர்களுஞ் சேர்ந்த திண்டாட வேண்டியதுதான். அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையும், ஆந்திர சர்வகலாசாலையும் வேறு ஊற்றுக்கணக் கான பட்டதாரிகளுக்கு முத்திரையிட்டு வெளியே யனுப்பி யிருக் கின்றன. இவை பெக்லாம் ஒன்று சேர்ந்த படித்த வாலிபர்களை மிகச் சங்கடமான நிலைக்குக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

படித்த வாலிபர்களின் வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்க்காரோ, கல்வியிலாகா அதிகாரிகளோ முயன்றதாகத் தெரிய வில்லை. மற்ற மாகாணங்களில் பெக்லாம் வேலை யில்லாது திண்டாடும் படித்த வாலிபர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் பரிகாரத்தேட முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், எம் சென்னை மாகாணத்திலோ இது சம்பந்தமாக எவ்வித முயற்சியும் செய்வதாக எமக்குத் தெரிய வில்லை.

பட்டமளிப்பு கிழாவில் பட்டதாரிகளுக்குப் பிரசங்கஞ் செய்ய வரும் அறிஞர்க் ளெல்லாம், பட்டம் பெற்ற வாலிபர்களை நோக்கி, "நீங்கெல்லாம் கிராமங்களுக்குச் செல்லுங்கள்; அங்கு கிவசாயம் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபடுங்கள்" என்று ஒரே பாடம் படிக்கிறார் கள். பட்டதாரிக் ளெல்லாம் திடீரென்று அங்குபோய் என்ன செய் வது? இவ்வளவு பேர்களையும் கிராமங்கள் எவ்வாறு தாங்கும்; சமர னிக்கும் என்று எமக்குத் தெரியவில்லை.

மற்றும், தற்போது அமுலி விருந்து வரும் கல்வி முறையை மாற்றி வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்றபடி செய்தாலாயினும், சர்வகலாசாலைகளில் படிக்கும் வாலிபர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நன்மை பயக்கும். பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கஞ் செய்யவரும் போற்றிகளில் பெரும்பாலார் 'தற்போதைய கல்விமுறையை மாற்றி யமைக்க வேண்டும்; மாற்றியமைக்க வேண்டு' மென்று கூறுகிறார்கள்; கல்வி யிலாகா அதிகாரிகளில் சிலரும் இவ்விதமே சமயம் கேர்ந்த போது கூறி வருகின்றனர். இவர்களில் ஒருவராகிலும், எவ்விதம் கல்விமுறையை மாற்றி யமைத்தால் படித்த வாலிபர்களுக்கு வாழ்க்கையில் பயன்தரும்; இவ் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையை ஒருவாறு சமாளிக்கலாம் என்பதைப்பற்றித் திட்டமாகக் கூறவில்லை. உண்மையாகவே, சென்னை சர்க்காருக்கோ, சென்னை சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளுக்கோ படித்த வாலிபர்களின் வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க பரிசாரத் தேடவேண்டுமென்றோ, தற்கால கல்வி முறையை வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்திவிட்டுத் திறந்தி யமைக்கவேண்டுமென்றோ எண்ணமிருந்தால், அவர்கள், கல்வித் துறையிலும், அரசியலிலும் சம்பந்தப்பட்ட போற்றிகளிடங்ைய ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கொண்டு ஒரு திட்டத்தை வகுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்ய வேண்டுமது தற்போதைய நிலைக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அது நிற்க,

சமீபத்தில் நடந்த சென்னை சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்பு விழா, இந்தியை வருஷங்களைக் காட்டிலும் ஒருவகையில் விசேஷமானதாகும். இப்போது சர்வகலாசாலை சான்ஸலாக இருப்பவர் ஒரு இந்தியர்; வைஸ் சான்ஸலரும் ஒரு இந்தியர். அதிலும் இவ்விருவரும் சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். சான்ஸலர் தற்போது ஆக்டிவ் கவர்னராக இருக்கும் ஸர். கர்மா வெங்கடசுப்ரமணியம் அவர்களாவர். அவர் சிறந்த போற்றி; அரசியல் நிபுணர்; அத்துடன் சதந்தா உணர்ச்சியு முடையவர். ஆந்திர சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்பு விழாவிலும், சென்னை சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்பு விழாவிலும் அவர் தலைமைவகித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் யாவரும் படித்த மகிழ்ச்சி தக்கனவாகும். ஆக்டிவ் வைஸ் சான்ஸலர் டாக்டர். ஏ. வட்சுமணஸ்வாமி முதலியார் தமக்குக் கிடைத்த சொற்பொழிவுகளில் கல்வி யிலாகாவுக்குச் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார். பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கஞ்செய்த பெரியாரோ மேனாட்டுக் கல்வியில் மட்டுமே அறிவைச் செலுத்தியவரல்லர்; மேனாட்டு நாகரிகத்தில் மோகம் கொண்டவரல்லர். கீழ்க்கண்ட கல்வி நன்றி பயின்று உணர்ந்தவர்; கீழ்க்கண்ட நாகரிகத்தைப் பிற நாட்டாரும் அறியச் செய்து வருபவர். அவர்தான் சென்னை ராஜதானி கலாசாலை சமஸ்கிருத பண்டிதரும் சென்னை சர்வகலாசாலை நிர்வாகஸபையில் அங்கம்

வகித்த வருபவருமான மகா மகோபாத்தியாய-எஸ். குப்புசாமி சாஸ்திரி எம். ஏ. அவர்களாவர். அவர் பட்டதாரிகளுக்குச் செய்த பிரசங்கம் பொருள் புஷ்டி கிறைந்ததாகும். கவைக்குதவாத சர்வகலாசாலை படிப்பால் வாண்டு போயிருக்கும் பட்டதாரிகளின் மூளைகளுக்கு மகா மகோபாத்தியாய-எஸ். குப்புசாமி சாஸ்திரிகளின் அனுபவ மிக்க சொற்பொழிவு குளிர்ச்சியை யுண்டெண்ணி அவைகளைத் தளிர்த்துச் செய்திருக்கு மென்று எாம் கம்புகிறோம்.

மகா மகோபாத்தியாய சாஸ்திரிகள் தமது பிரசங்க ஆரம்பத்தில், சென்னை சர்வகலாசாலையின் ஆதரவில், பெண்கல்வி விசேஷ முன்னேற்ற மடைந்து வருவதையும், இவ்வருஷம் இரு பெண்மணிகள் முறையே இந்திய சரித்திரத்திலும், தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் டாக்டர் பட்டம் பெற இருப்பதையும் குறிப்பிட்டு, நமது பெண்மணிகள் பெறும் இக் கொளவத்தில் ஆடவர்களும் பெருமைப்பட வேண்டும் என்று பாராட்டிப் பேசினார். அத்துடன் நின்றி, அவர் பட்டம் பெற்ற பெண்மணிகளுக்குப் பின்வருமாறு அறிவுரை கூறலானார்:—

“ஐதா, ககன்யா, தமயந்தி, பாஞ்சாலி போன்றவர்கள் இந்தியப் பெண்மையின் இலட்சியங்கள். நமது மகளிர் இதை மனதில் வைத்தல் வேண்டும். இப்போது அவர்கள் பெற்றிருக்கும் கல்வியைக்கொண்டு, பொருளாதா விடுதலையைக் கொண்டாடலாம். ஆடவருடன் எல்லாத் துறைகளிலும் போட்டி யிடலாம். ஆண்களுக்கு ஒரு நீதியென்றும், பெண்களுக்கு ஒரு நீதி பென்றும் சொல்லப்படுவதை எதிர்க்க அவர்களுக்கு உரிமை யுண்டு. கண்மூடித்தனமாக இவ்வழக்கம் எப்படியோ இந்தியாவிலும், வேறு நாடுகளிலும் ஏற்பட்டு விட்டது. படிப்பில்லாத தங்கள் சகோதரிகளை அவர்கள் முன்னேற்றட்டும். இக் காரியங்களை யெல்லாம் செய்தபோதிலும் ஆடவர் பின்பு சமத்துவத்தை யதிகரிக்கும் பிரச்சினை மிகவும் துட்பமான தென்பதை அவர்கள் மறந்து விடலாகாது. நற்காரியங்கள் எல்லாவற்றிலும் மகளிர்க்கு மிகுந்த சுதந்தரமும், தீயகாரியங்களில் ஆடவர்க்கு கிர்ப்பந்தம் களும் ஏற்படுத்திவைச் சமூகத்திற்கு நன்மை தாத்தக்க சமத்துவம் தோன்றும். இந்திய நாகரிகத்தின் உயிர் நாடியே குடும்பமாகும். இந்தக் குடும்பம் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்காகவே, விவாகமுறை பேறப்பட்டிருக்கிறது. இதை மறக்கும் நாள் இந்தியாவுக்கு கெட்டநா ளாகும். இப்போது பட்டம்பெற்ற பெண்மணிகள் இந்திய மகளிர் கல்வி முன்னேற்றத்தில் விசேஷ சித்ததை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

தமது வைதிக மனப்பான்மையையும் விட்டுக் கொடுத்த மகா மகோபாத்தியாய குப்புசாமி சாஸ்திரிகள், காலதேச வர்த்தமானத்தை பொட்டி பெண்கள் பிரச்சினையைக் கவனித்து பிரசங்கஞ் செய்திருப்பது

பது போற்றத் தக்கதாகும். அவாது அறிவுரையைக் கவனித்து நடக்கவேண்டியது நமது படித்த பெண்மணிகளின் இன்றியமையாத கடமையாகும். ஆண்—பெண் சமத்துவத்தைப்பற்றி அவர் கூறியுள்ள அட்ப மொழிகள் வைதீகர்களும் சீர்திருத்தக் காரர்களும், ஆடவரும் மகளிரும் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

அடுத்தபடியாக, மகா மகோபாத்தியாய சூப்பசாமி சாஸ்திரிகள் பட்டம்பெற்ற ஆடவர்களுக்குப் புராதன குருகுலவாசக் கல்வி முறையை ஞாபகமூட்டிப் பேசியிருப்பது சீர்திருத்தப் பாராயத் தக்கதேயாகும். “கல்வியின் மூலம் நீங்கள் காலக்கிரமத்தில் ஆக்க வேலைகளைச் செய்வீர்களென்று உபநிஷதங்கள் எதிர்பார்க்கின்றன. இச்சர்வகலாசாலையில் நீங்கள் பெற்ற கல்வியைச் சரியான முறையில் விநியோகித்து ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, நீங்கள் பெற்ற கல்வி ஒரு தர்ம சோத்தாகும். நமது பழம் பெருமையை பொட்டி நாம் நடந்து கொள்வது அவசியம். பழமையே சிறந்த தென்றும், நவீனம் முற்றிலும் கேவலமான தென்றும் அறிவாளியா யிருப்பவன் எவனுங் கூறமாட்டான். இந்தியாவின் நாகரிகம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய பாஷைகளில் இயற்றப்பட்டுள்ள நூல்களிலும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும், வடமொழியும், தென்மொழிகளில் ஒன்றும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்” என்ற அவாது உபதேசம் யாவாலும் வாவேற்கத் தக்கதேயாகும். மேலுட்டுக் கல்வியைப் பயில்கிறபோது தேசபாஷையையும், தாய் பாஷையையும் கற்றுக் கொடுக்கவும் நமது சர்வகலாசாலை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், இந்நன்முயற்சிக்குச் செல்வந்தர்கள் உதவி செய்ய முன் வாவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்ட அவாது விண்ணப்பம் பலன் பெற வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும், சமதர்ம முழுக்கமும், பொதுவுடைமைப் பிரசாரமும் நிலை வருவது யாவருக்குத் தெரிந்த விஷயம். சமதர்ம உணர்ச்சியும், பொதுவுடைமைப் பித்தும் நமது டீயுபர்கள் பெரும்பாலார் உள்ளத்தைக் கலக்கி வருகிறது. அவர்கள் இவ் விஷயங்களில் தவறான வழியில் செலுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களை மேற்படி, விஷயம் எனில் உள்ள உசிதா உசிதங்களை யுணர்ந்து நடக்கும்படி செய்யவேண்டியது அறிஞர்களது கடமை யாகும். மகாமகோபாத்தியாய சூப்பசாமி சாஸ்திரிகள் இக் கடமையைச் செய்யத் தவறவில்லை. அவர் பொதுவுடைமையைப்பற்றிக் கூறுகையில்,

“நம்முடைய பழைய சம்பிரதாயங்களையும், சரித்திரத்தையும் கவனித்து நாம் நடக்கவேண்டும். கேவலம் இலட்சிய வாழ்க்கை காணும் பகற்கனவில் மயங்கிவிடலாகாது. சோஷியல் ரூஷியா ஆனந்தமயமாக இருக்கிறதென்று சிலர் கூறுவதை நீங்கள் கேட்க

பிருக்கலாம். ஆனால் கார்ல் மார்க்ஸின் லோகாயத வாத்தையும், வகுப்புத் துவேஷத்தையும், நிரீசுவர வாத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் வகையில் பொதுவுடைமையும், சமதர்மமும் கல்வியைப் பிழைக்கமாட்டா. இப்புகிய பரிட்சைகளி லிருந்து விடுபிடுவதே நன்மையாகும்”

என்று அறிவுள்ள குணகுணங்களை எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். ஒவ்வொரு வாலையும் இதிலுள்ள உண்மையை அறிய வேண்டுமென்று நாம் கிரும்புகிறோம்.

சாஸ்திரத்துக்கும் சமய(மத)த்துக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமையிருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை அறிவறுத்தவதற்காக மகாமகோபாத்தியாய சாஸ்திரிகள், “சாஸ்திரக் கல்வி இயற்கையை வெல்லுவதற்காக ஏற்பட்ட தென்று கருதலாகாது. சாஸ்திரத்துக்கும் சமயத்துக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமையிருக்க வேண்டும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன், ஹுசேன் அலி என்பார் நட்சத்திரங்களின் உயர்த்தையும், சூரியனின் உயர்த்தையும் அளக்க ஒரு கருவியைச் செய்தார். அதன் அளியில், ‘கடவுளின் ஊழியனான இயந்திரகர்த்தன் ஹுசேன் அலி செய்தது; கடவுளின் நாமம் உலகெங்கும் பாவுக’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் ஹுசேன் அலியின் திறமையும் பயிற்சியும், தன்னலமற்ற தன்மையும் ஈஸ்வர பக்தியும் ஒருங்கே புலப்படும்.” என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கடைசியாக, மகாமகோபாத்தியாய சாஸ்திரிகள் தமது பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கத்தின் போது, சீர்திருத்த வாழ்க்கைக்கு ஒரு செய்தி விடுத்திருக்கிறார். “கேவலம் உலகத்தைச் சீர்திருத்தவதே கோக்க மென்றிருத்தல் மட்டும் அமையாது. எந்தச் சீர்திருத்தத்திலும் ஆக்க வேலையும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். பிறர் குற்றங்களைக் காணுதலால் பயனில்லை. எது சரியான காரியமென்று கண்டு பிடித்து அதை ஊக்க வேண்டும். அதற்கு வலிமையை அளிக்க வேண்டும். இந்திய நாகரிகத்தில் இத்தகைய கல்மச்சங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.” இவ் வாசகங்கள் சீர்திருத்த வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த வழி காட்டுவதாக இருக்கும் என்பது நமது நம்பிக்கை.

பொதுவாக, சென்னை சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்பு விழாவில் சொற்பொழிவாற்றிய மகாமகோபாத்தியாய—சூப்பசாமி சாஸ்திரிகள் பிரசங்கம், பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்குச் சிறந்த அறிவுரையாகும். இப் புது பட்டதாரிகள் சர்க்கார் உத்தியோகத்தையோ மற்ற குமாஸ்தாத் தொழிலையோ மட்டும் தேடியுலுந்து, ஏற்கனவேயுள்ள வேலையில்லாதார் கோஷ்டியில் சேர்ந்த கஷ்டப்படாது, வேறு வகையில், தங்கள் வாழ்க்கையைச் சுகமாக நடத்துவதற்கு வழி தேடிக்கொண்டு, நாட்டு நலத்துக்கும் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

மலை

(தே. ப. பெருமாள்.)

தும் மீ

வானக் குளிரடி பட்டு வந்தேன்—வெண்மை
வார் குழலாகவே நீண்டு வந்தேன்.
காணச் சுவையினைப் பெய்து வந்தேன்—பெருங்
காற்றுடனே கலப் பாதி வந்தேன்.

(1)

மாமலை தட்டிச் சிதறி வந்தேன்—இந்த
மாதிலக் கண்டு மகிழ் வந்தேன்.
பாமலர் கட்டும் புலவர்கூட்டம்—நல்ல
பாமலை கட்டப் படிந்து வந்தேன்.

(2)

காமரு சோலை களிக்க வந்தேன்—எழில்
காடுகள் நற் கவிஞை வந்தேன்.
மாமலை மேடும் கடத்து வந்தேன்—நீண்ட
மாகதி யாகவே ஓடி வந்தேன்.

(3)

சோலைக் குயில்கள் மெழுகு பெற—கெட்டுஞ்
சோதி மயக்கி இருண்டு வந்தேன்.
நீலக் குளக்கரைத் தேரை யெல்லாம்—குரல்
நீட்டி புலம்பிடக் கேட்டு வந்தேன்.

(4)

இடியுடன் மின்னல் கொண்டு வந்தேன்—அந்த
ஏழை உழவன் மகிழ் வந்தேன்.
படியும் நிலம் குளிராக வந்தேன்—பெரும்
பாலை நிலப்பசி போக்கி வந்தேன்.

(5)

ஏரிசூ அன்பர் என்னைக் கண்டால்—மன
ஏக்க மகற்றியே இன்பக் கொள்வார்.
தேரைக் கொடிக்கீந்த பாரியினும்—நல்ல
தெய்வப் புகழையே பின் பெறுவார்.

(6)

வாச மலரை மணந்து வந்தேன்—அந்த
வள்ளிக் கொடியைத் தழுவி வந்தேன்.
கேசக் கிளை ஞர் பலரிடையே—வாழ்வின்
கேர்மைப் பயினை வினவி வந்தேன்.

(7)

கற்புடைப் பெண்டிரை கண்டு வந்தேன்—அவர்
காதல் மொழியினைக் கேட்டு வந்தேன்.
வெற்புடைக் காவலர் நீதி நனை—வானோர்
வீறுடன் கூற விரைந்து வந்தேன்.

(8)

ஓங்கார தத்துவம்

(0)

"கலா ரணிகள்"

ஓம் என்னும் ஒப்பற்ற மொழியான ஓங்கார தத்துவம் ஆராய்ச்சிக்கு
அடங்காது. எனினும், சிவாதுபூதிமாண்கள் இதுபற்றி யருளி
யுள்ள அருள் மொழிகளைத் துணை கொண்டு இதன் தத்துவத்தை யறிய
முயல்வது தவறாகாது என்று எண்ணுகிறேன்.

வேதங்கள் முழுவதும், வேதாந்த மெல்லாம், மற்ற சாஸ்திரங்கள் எல்
லாம் இந்த 'ஓம்' என்ற வார்த்தையின் அடங்கியுள்ளன. இந்தியாவில், பல
சமயங்கள் உள்ள போதிலும், எல்லா சமயத்தவரும் 'ஓம்' என்ற மந்திரத்தை
மனப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கின்றனர். முகம்மதியர்களும் கிறிஸ்தவர்களும்
கூட பிரார்த்தனைகள் நடத்தும் பொழுது முடிவில் 'ஆமீன்' என்று முடிக்கின்
றனர். முகம்மதியர் 'ஆமீன்' என்னுது 'ஆமீன்' என்கின்றனர். தெய்வ
பிரார்த்தனைகளில் எல்லாம் 'ஆமீன்' அல்லது 'ஆமீன்' என்பதானது வேதாந்
தத்தின் சரியான பொருளையே தருகின்றது. அதாவது "சொற்கள் முடி
வடையும் இடம்" வேதாந்தத்தின் சாரமான 'ஓம்' என்பதையே ஏறக்குறைய
உணர்த்துகின்றது. ஹிந்துக்களில் வேதாந்த முழுமையும் 'ஓம்' என்ற மந்
திரத்திற்குள் அடங்கிவிடும். வேதாந்தங்களில் 'ஓம்' என்பதானது 'அ-உ-ம்'
என்ற எழுத்துக்களின் சேர்க்கையேயாம். அ என்ற அட்சரம் வேதாந்த
சாஸ்திரப்படி ஜட சம்பந்தமான பிரபஞ்சத்தைக் குறிக்கும். நாம் விழித்துக்
கொண்டிருக்கையில் தெரியக் கூடிய தெல்லாம், சொப்பன அவஸ்தையில்
அனுபவிப்பது எல்லாம், 'உ' என்ற எழுத்தால் அறிவிக்கப்படும். 'ம்' என்
பது அறியப்படாதவைகளைக் குறிக்கும். இவ்விதம் 'அ-உ-ம், என்ற மூன்று
எழுத்துக்களும் மூன்று வித அவஸ்தைகளின் அனுபவங்களை குறிக்கும்.
எழுத்துக்களும் உலகம் முழுவதும் அடங்கியுள்ளது. இவ்வாறாக 'ஓம்'
என்பது எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றையே குறிக்கின்றது.

'அ' என்பதால் குறிக்கப்படும் விழித்திருக்கும் பொழுது நாம் அறியும்,
உலகம், மற்ற இரண்டு காலங்களாகிய சொப்பன அவஸ்தை காலத்திலும், அறி
யப்படாத காலத்திலும் கூட வியாபித்திருக்கின்றது என்பது வெளிப்படை.
ஆனால் அது நமக்கு அச்சமயம் முழுமையும் மறைத்து விடுகின்றது. அப்படி
யிருத்தம் அப்பொழுது கூட நம் ஆத்மா நம்மிடமே இருப்பதை காண்கின்
றோம். புத்தியும் பிரக்ஞையும் அடங்கியுள்ள காலத்தும் உண்மையான ஆத்
மா நம்மிடம் அப்படியே இருக்கின்றது. மாற்ற முடியாததும் சலிக்காதது
மரண தத்துவம் இந்த உண்மை நிலை மூன்று வித காலங்களிலும் வியாபக
மாய் இருக்கின்றது. இதவே 'ஓம்' என்பது.

எல்லாவகையான உணர்ச்சி அல்லது அறிவு உண்டாவதற்கு காரணம் அனுபவமே ஆகும். அனுபவம் விழித்த நிலையில் மட்டுமன்றி தூங்கும் நிலையிலும் உண்டாகலாம். வெளிக் கண்களும் காதுகளும் தூங்கும் நிலையில் வேலை செய்யாத நிலையில் இருந்தும், சொப்பன உலகில் அறியப்படும் பொருள்களையம் அவற்றிற்கேற்ப இந்திரிய கருவிகளையும் ஒரே காலத்தில் நாம் கிருஷ்டித்திக் கொள்ளுகின்றோம். அதனால் சொப்பனத்தில் அறியப்படும் பொருள்களும், அவைகளை அறிய ஏதாவது இருக்கும் இந்திரியங்களும், ஏக காலத்தில் ஜனிக்கின்றன. இப்படி அறிபவனும் அறியப்படும் விஷயங்களும் எந்த உண்மைப் பொருளின்மேல் எழும் அலைகளோ, அந்த உண்மைப் பொருளே ஆகமா அல்லது 'ஓம்' என்று வேதங்களில் குறிக்கப் படுகின்றது.

சொப்பன காலத்தில் நாம் அறியும் விஷயங்கள் விழித்த நிலையில் காணுது ஏமாறுகின்றோம். அப்படியே விழித்திருக்கும்போது நாம் காணும் உலகம் தூக்கநிலையில் நாம் காணுவதில்லை. இப்படி நாம் கோக்கும்பொழுது விழித்த கோத்திலும் சொப்பன கோத்திலும் நாம் காணும் உண்மைப் பொருள் அதாவது சத்தியநிலை பலிக்க கரணமும். எப்பொழுதும் விடாமல் தொடர்வதே சத்தியநிலை. ஐரோப்பிய தத்துவ சாஸ்திரிகளுள், மேலான புதழ்வாய்த் ஹர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் என்பார் உண்மை அல்லது சத்தியம் என்பதை விளக்கும்பொழுது ஒரு காலத்தில் தோன்றி சாயையபோல் மறைவது எதுவோ அதுவே மாயை ஆகும் என்கின்றார். "ஓம்" என்ற வார்த்தையுள் அடங்கியிருக்கும் அகாரம் நாம் விழித்திருக்கும் நிலையில் காணும் உலகைக் குறிக்கின்றது. சில சமயங்களில் அந்த அகாரம் மாத்திரை அல்லது உருவம் என்பதைக் குறிக்கும். ஆனால் ஓம் என்பது உருவத்தடன் நிற்பதில்லை. சத்தியப் பொருளையே அது குறிக்கின்றது. உருவங்களில் எல்லாம் ஊடுருவிச் செல்லும் உண்மைப் பொருளையே குறிக்கின்றது. வாழ்க்கையாவது என்ன? சொப்பன நிலையா? எல்ல தூக்கநிலையா? அல்லது விழித்திருக்கும் நிலையா? இவையெல்லாம் வெறும் தோற்றங்களே! உண்மையான சத்திய வாழ்க்கை நம் ஆத்மாவோ! அந்த ஆத்மாவே "ஓம்" என்பதால் குறிக்கப்படும். சத்தியமான உண்மைப் பொருளே "ஓம்" சத்தியமான ஆத்மாவே நாம் ஆகின்றோம்.

வேதம் என்பது இருவகை பொருள்படும். அதன் ஆதிப்பொருள் ஞானம் அல்லது கவர்க்கசகம். மற்றொரு பொருள் சாஸ்திரங்கள். சமுத்திரத்தின் அடிவாரத்திற்கு வேதங்களை கொண்டு ஓடிய அகரன் சங்காகரன் (ஹிரணியாட்சன்) சங்கத்தில் வசிக்கும் அகரன் அல்லது 'சங்கினுன்' இருக்கும் பூச்சி' என்பதேயாகும். வேதங்களை கொணர் எஸ்வரன் மச்சாவதாரம் எடுத்தார். அகரனிடம் சண்டைபோட்டு அவனைக் கொன்றார். வேதங்களை உலகிற்குத் திரும்ப கொடுத்தார். இக்கதையைப் படித்தவலிட்டு நாம் அப்படியே பொருள்கொண்டு நாம் மூடக்கொள்கையில் மூழ்கி விடுகின்றோம். ஆனால் அதன் உட்பொருள் அதாவது தத்தவார்த்தம் என்ன என்பதை ஆராய்வோம். சங்கு பூச்சியினிடமிருந்து வேதங்களைக் கொணர் எஸ்வரன் மச்சாவதாரம் எடுத்தார். மச்சாவதாரமாகி, அகரனாகி, சங்குபூச்சியைக் கொன்றார். இதன் பொருள் என்ன? மச்சம் கடலில் வசிப்பது. சங்கினுன்னும் கடலில் வசிக்கும் ஒரு ஜீவஜுத்த உயிர். மச்சம் சங்கினுன் வசிக்கும் பூச்சியை ஆகாரமாகக் கொண்டு தின்றது. பூச்சி சங்கினின்மீது விசுட்டப்பட்டது. அகரன்

சங்கை கடலோரம் ஒதுக்கின. ஜனங்கள் அதை எடுத்தனர். ஊதினர். அதினின்றும் "ஓம்" என்ற சப்தம் கிளம்பியது. இதுதான் வேதம். இந்த பொருளில் சங்கமமாகும் வேதம் சமுத்திரத்தினின்றும் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டது.

இந்த கதை கூறிய மகான் "ஓம்" என்ற மந்திரத்தின் பெருமையை விளக்கவே இதை இவ்வீதம் ஆராய்தார். ஜனனம், மரணம், தெய்வ வணக்கம், யுத்தம் என்ற காலங்களில் எல்லாம் "ஓம்" என்ற சப்தத்தைச் சங்கின் மூலம் ஜெபிக்கின்றனர்.

"ஓம்" என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பாஷைபல்ல, குழந்தை பிறக்கும் பொழுதே 'ஊம்' 'ஓம்' 'ஆம்' என்று அழுதைக் குரலுடனேயே ஜெனிக்கின்றது. ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் 'ஓம்' என்ற தொனி உள்ளிருந்தே கிளம்புகின்றது. சந்தோஷமாய் இருக்கும் காலங்களிலோ ஆச்சரியத்தின்மேல் மறதியாலோ சகிக்கமுடியாத உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கும்பொழுது உடனே வியையே வெளிவரும் தொனி "ஓ" என்பதே ஆம். அது "ஓம்" என்பதன் சுருக்கமே. கோயாளிகளும் கஷ்டப்படுவோரும் அந்நிலையில் கூறும் "ஓ" அல்லது உம் உம் என்றவைகள் 'ஓம்' என்பதின் கிடைவுகளே. கோயாளிகள் அவன்னைப் படுப்பொழுது இதைக் கூறுவதினால் சிறிது ஆறுதலடைகின்றார்கள். இந்த தொனியை உச்சரிப்பதனால் மட்டுமே அவன் ஆறுதலடைந்தால் ஒழுங்காக இதை உச்சரித்து வந்தால் சாந்தமும் ஒழுங்கும் நம் மிகை ஏற்படும் என்பதில் ஐயமுண்டோ! எவ்வித ராமதீர்த்தர் கூறியுள்ளபடி மூக்கினின்றும் சாதாரணமாக வெளிப்படும் எவ்வாசத்திற்கு ஒருபதம் வேண்டி மாயின் அது 'ச ஓ ஹம்' என்பதாகும். இதைக் கவனியுங்கள் 'ச ஓ ஹம்' சமஸ்கிருத பாஷையின் இலக்கணம் மற்ற பாஷைகளிலிட பூர்ணத் தன்மை வாய்ந்தது. எல்லா தொனிகளும் வார்த்தைகளும் பூர்ணமாக ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. மகாரம் மெய்யெழுத்தெனப்படும். ஆனால் காசி சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. மெய்யெழுத்தும் உயிரெழுத்தும் போன்று தனியே இயங்கத்தக்கது. 'ஓ' என்பது உயிரெழுத்துகள். 'ச' என்பது தனி மெய்யெழுத்துகள் தனி மெய்யெழுத்துகளை (உடலை) உதறிவிட்டால் நமக்கு கிடைப்பது 'ஓ' ஆம் இதுதான் 'ஓம்' மெய்யெழுத்துகள் இவ்வுலகில் நாமரூபங்களை குறிக்கின்றன. எல்லா நாமரூபங்களும் இயக்கங்களின் சேஷ்டைக் கருவியானாலும் அவற்றைத்தாங்கி நிற்கும் ஸ்திரப்பொருளாக அழியா வஸ்துவின்றி விளங்க மாட்டா. இப்படி தாங்கி நிற்கும் பொருள் தான் பிரம்மம். அதுவே 'அ உம்' என்ற தொனிகளால் விளக்குகின்றோம். இவ்வீதம் சோஹம் என்பதில் 'ச' என்பது மெய்யெழுத்துகள் மாறுகின்ற நாமரூபங்களையும் இயற்கை தொனியாகிய "ஓம்" என்பது அவற்றை தாங்கி நிற்கும் உண்மை பொருளையும் குறிக்கின்றது.

உவமானமாக வைரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். எவ்வளவு உயர்வாக ஜீவலிக்கின்றது. இரும்பினாலும் எருவில் வெட்ட முடியாது; அவ்வளவு செட்டி. பிறகு கரியை எடுத்துக்கொள்வோம். எவ்வளவு மிருதுவாய் இருக்கிறது. அன்றி அசக்தியமாகவும் தோன்றுகின்றது. வீணை உபயோகமற்ற வஸ்து. ஆனால் உண்மையில் இரண்டும் ஒரே வஸ்து. இரண்டும் 'சார்பன்' என்னும்

பொருளே. ஆனால் அணுக்கள் ஒன்றில் ஒரு மாதிரியாகவும் மற்றொன்றில் மாறுபட்டும் காணப்படுகின்றது.

அதே மாதிரி காமரூபங்களால் மாறுபட்டு தோன்றும் பலவித பிரிவுகள் உண்மையில் அவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் மாறுதல் இல்லாததும் சித்தியமானதும் சலிப்பற்றதும் ஒப்பற்றதுமான வஸ்து ஒன்றிலேயே முடிவடையும். வித்தியாசங்கள், பிரிவுகள் தனிமைகள் என் இவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் சக்திக்கு சாதாரணமாக இயற்கையாகவே பொருந்திய பெயர் 'ஓம்' என்பதால் குறிக்கப்படும். உண்மையின் இயற்கைப் பெயரே இதுதான்.

உலகமும் தொனியும் ஒரு வஸ்துவுக்கு சமானம். இரண்டும் இருவித தன்மைகளே. பைபில் கூறுவதாவது "ஆதியில் இருந்தது வார்த்தை (தொனி), வார்த்தையும் கடவுளிடம் இருந்தது. வார்த்தையே கடவுளாயிருந்தது." இப்பொழுது உலக முழுமையும் குறிக்க ஒரு வார்த்தை வேண்டும். எல்லா பாஷைகளிலும் தொனி ஒருவிதம் தான், சில தொண்டையில் இருந்தும் சில அண்ணங்களில் இருந்தும் சில உதட்டினின்றும் வெளிச்சினம் பும். எந்த பாஷையிலும் ஒரு தொனியும் தொண்டையின் பீழிருந்து உற்பத்தியாகாது. தொண்டையே தொனி எனப்படும் பிரதேசங்களின் ஒரு எல்லை. மற்றொரு எல்லை உதடு. உதட்டின் வெளியிலிருந்தும் ஒரு வார்த்தையும் வெளிச்சினம்பாது 'அகர' 'உகர' 'மகாரங்களில்' 'அ' தொண்டையிலிருந்தும் 'ம' உதட்டில் இருந்தும் (நாசி சம்பந்தமான) வரும் தொனிகள்; ஆகவே ஓம் என்பது இயற்கையில் பூர்த்தியாகும் ஓர் தொனி. ஆனால் இங்கு ஓர் கேள்வி. தொண்டையில் இருந்து அகாரத்தைபோல எவ்வளவோ வார்த்தைகள் சினம்படும். அப்படியே மற்ற ஸ்தானங்களிலிருந்தும் வெவ்வேறு தொனிகள் சினம்படும். ஏன் இந்த மூன்றை மட்டும் எடுக்கவேண்டும் என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனால் இந்த மூன்று மட்டுமே இயற்கையில் இலேசாக உற்பத்தியாவன. உண்மையிடமும் இத் தொனிகள் சினம்படும் ஆதலின் "ஓம்" என்பதைவிட பூர்த்தியான தொனி வேறில்லை. எல்லா பாஷைகளுக்கும் பொதுவான தொனி இதுவே யாம். ஹிந்துக்களின் தத்துவ முழுவதும் வேதாந்தமெல்லாம் இந்த ஓம் என்பதின் வியாக்கியானமே. தொனிகள் வர்ணாத்மிகம் தியானாத்மிகம் என இரு வகைப்படும். வர்ணாத்மிகம் என்பது எழுத்துக்கு வாக்கிய தொனி. இதற்கு எதிரிடை தியானாத்மிகம்; அதாவது உணர்ச்சி ஒன்றினால் மட்டுமே அறியக்கூடியது தியானாத்மிகம் எனப்படும். இது எழுத்து மூலமாய் வினங்காது. இந்த 'உணர்ச்சி' எல்லா பாஷைகளுக்கும் பொதுவானது. ஆனால் வர்ணாத்மிகம் அப்படியல்ல. இயற்கையான பாஷை எங்கும் அறியப்படும். அதேமாதிரி சந்தேகம் யாவராலும் அறியப்படுவது. அது உணர்ச்சி உண்டாவது. வசிகரிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. "ஓம்" என்ற தொனியும் உச்சரிப்பவரிடம் மனோதிடம் உண்டாக்கி தியான பலத்திற்கு வழி காட்டியாக நிற்கின்றது. தென்னாட்டு தேசியக்கவி பாடியாரும் "ஓம் சக்தி; ஓம் சக்தி ஓம்" என்று "ஓம்" என்ற மகாமந்திரத்தின் பெருமையை பாடியுள்ளபடி அதை நாமெல்லாம் தியானித்து உய்யும்படி ஆண்டவன் அருள் பாலிப்பாக.

தெப்போலியனது மொழிகள்

(தென்னுப்பிரகா-டர்பன், சாஸ்வதி சபைத் தலைவர்
திரு. ச. முனிகாமி பிள்ளை)

[தேவர்காணம் மொழிகள் தெப்போலியனது கடிதங்கள் விரும்பும், பேச்சுகளினின்றும், மந்திரிகளுக்கும் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பிய உத்தரவுகளிலிருந்தும், ரூபகக் குறிப்புகள் விரும்பும் திரட்டி எடுக்கப்பெற்றன.]

நான் நிச்சயமான நன்மையே யன்றி கற்பனையாகிய மேன்மையை நாடவில்லை.

ஆபத்தான நிலைமையில் ஐம்பது பேர் கூடி ஒருவகையான அரசியலை கிருமித்தால், அதனால் பொது மக்களுடைய உரிமைகள் அழிந்தவிடாது. பொது மக்களின் ஆட்சி அழியாதது.

கற்பனையினாலே உலகம் நடைபெறுகிறது. மேது தற்கால அரசாங்க முறையின் தீமை யாதெனில், மனோ வியாபகத்துக்கு இடங்கொடாமையே யாம். அஃதின்றி மானிடர் ஆனப்படக் கூடியவரல்லர். மனோ வியாபக மில்லையேல், மனிதர் மிருகங்களுக்குக் கொப்பாவர்.

உறுதியான அரசாங்கத்தை உலக நிறுத்துவதற்கு ஜனங்களுக்கு உண்மையான பிரதிநிதித்துவம் அதில் ஏற்படவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் அந்த அரசாங்க முறையை ஆதரிப்பர். இல்லாவிடில் அவர்கள் விரோதமாகவும், அலட்சியமாகவும் இருப்பார்கள்.

உலகில் இரண்டு வகையான சக்திகளேயுள். அவையாவன:—வாளும்; மனதுமே. கடைசியில் வான் பலம் மனோ பலத்துக்குத் தோற்றவிடுகிற தென்பதை நாம் எப்போதும் காண்கிறோம்.

சாமான்ய அரசாட்சி முறையில் இராணுவ அதிகாரம் பயனற்றதும் தகாததுமாகும். முன்னதில் பின்னது போய்ப் புருந்தால் உண்டாவது குழப்பமேயாகும். யாதொரு அரசாங்க முறையும் சத்தமாகவும் சாதாரண மாய் உணரமுடியாததாகவு மிருக்க வேண்டும்.

தந்தையைப் போலிருப்பதாகப் பாவனை செய்திற் அரசாங்கத்தைப் போல் கொடுமையானது வேறென்றுமில்லை. பிராவின் அன்பு இயற்கையிலேயே உத்பத்தியானதாகும். அந்த அன்பைப்போல் டிகச்சலியலாது.

கடும்மான வரையில் அதிகார தோஷனை ஜனங்களை பாதிக்காதபடியும், அவர்கள் மீது அனாவசியமாகப் பளுவா பிராமலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சட்டமானது பொதுவான நடை முறையை விதிப்பதோடு நின்றவிட வேண்டும். எல்லா விவகாரங்களையும் எதிர்க்கோக்க முயற்சிப்பது பயனற்ற வேலையாகும்.

கிரவாக அரசாங்கமானது ஆலோசனை செய்வதற்குப் பதிலாக வேலை செய்யவேண்டும்.

போலீசாரின் சாமார்த்தியம் வீணான காரியங்களைப் பின்பற்றி ஆராய்ந்து கண்டுபிடிப்பதில்லை.

அபிப்பிராய சதந்திரமே இக்காலத்தின் முக்கியமான வெற்றியாம்.

நீதிபரிபாலனம் நாட்சண்யத்துக் குட்படும் நாட்டில் சமூக ஒழுங்கு என்பது காணப்படாது.

எல்ல சட்டங்களும், கிரத்தாட்சண்யமான நீதி மன்றங்களும் ஜனங்களு சந்தோஷத்துக்குக் காரணங்களா யிருப்பனபோல் வேறெதுவுமில்லை.

இத நிலைத்தல் இவ்வாச் செல்வம். என பொருள் படும். செல்வம், கிடைத்தபோது விரைவில் தருமத்தினைச் செய்வதற்குக் கருத்துண்டாத் பொருட்டே இது இங்கு விவரிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், நிலையாதவற்றை யுணர்ந்தாலன்றி நிலையுடைய பொருளில் மனம் செல்லாது.

செல்வம் என்னும் சொல்லினை நன்கு ஆராய்ந்தால் செல்வோம் என்னும் பொருளில் வாக்காணலாம். ஆகலினால் செல்வத்தின் நிலையாமையை யுணர்ந்து, நாம் அதனிடத்தில்—கொண்டுள்ள அனவற்ற பற்றை ஒழித்தல் வேண்டுமென்பது நன்கு புலனாம்.

அறுகனையோடு கூடிய அன்னத்தை தனது மனையான் ஊட்ட ஒருபிடி சாதம் உண்டு மறுபிடியை தடுத்த பெருஞ் செல்வத்தவரும், அவாது தனிக் நிலைமையினை யிழந்து தரித்திரர்களாய் வேறொரு இடத்திற்குச் சென்று கூழைப் பிச்சை எடுத்துண்பர். எம்மிடம் அச்செல்வம் கிடைத்தபோதே பல் லொருக்கு மீந்து நன்கு உண்டு இருத்தலே ஏற்புடைத்தென கூறினமை யின் செல்வம் நிலையற்றதென்பது வினங்கும். இன்னும் திருவள்ளுவரும்,

“அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றால்

அற்குப ஆங்கே செயல்”

என்றதனால் செல்வம் எய்திய ஞானரே அறத்துறைகளில் அதை உபயோகித் தல் வேண்டுமென்பது புலனாகின்றது.

பெரிய நிலையினின்று எண்ணற்ற செல்வத்தினை அடைந்தாரும் தங்க ளிடம் கவி வந்தக்கால் தங்களுது செல்வத்தினை இழந்து தரித்திரர்களாய் மனைவி மக்களைத் தோற்று நிலையற்று அல்லற்படுதலை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இன்னும் எமக்கு எவ்வாம் வல்ல பரமன் கியமித்துள்ள வாழ் நாட்கள் தினமும் கழிந்து தேய்ப்பிறையே போல் நாம் விரைவினில் வயோதி கத்தை அடைகிறோம். எமது இளைமையும் யாக்கையும் எவ்வாறு நிலையற்ற தோ அஃதேபோல் பொருளும் நிலையற்றது என்னும் உண்மையை,

“நீரிற் குமிழி இளைமை கிறைசெல்வம்

நீரில் சுகுட்டும் செருந் திரைகள் நீரில்

எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கான் என்னே!

வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று”

என்னும் அருமைப் பாடலால் குமரகுரு ஸ்வாமிகள் எடுத்துக்காட்டி விருப் பதை நாம் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

இங்காளில் செல்வந்தர்கள், எல்லோரையும் ஒன்றாக மதித்து ஏற்பவற்கு ஈபவர் மிகச் சிலரேயாவர். பச்சையப்ப முதலியார், கல்வல கண்ணன் செட்டி யார், ஜம்ஸெட் ஜிஜீ பாய், முதலிய நல்லறிஞர்கள் தங்கள் செல்வத்தினைத் தான் தருமங்களுக்குப் பயன்படுத்தி விருக்கின்றனர். அவர்களைப் போன்று, இக்காலத்துள்ள செல்வ சிகாமணிகளும் நடப்பார்களாயின், நமது இந்திய மாதா நன்கு மகிழ்வாள்—தமிழன்னையும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவான் என்பதனை அறைதலும் கூடுமோ?

இவ்வாறு அறநெறிக்கு உட்படா செல்வமானது கருமுருகின் மின்னல் தோன்றி மறைவதே போன்று விரைவில் அழிந்தொழியும் என்பது திண்ணம்.

அளவற்ற செல்வத்தை சேர்த்துவைத்து தானும் உண்ணாது சுற்றத்தவ ருக்கும் இன்னலுற்ற ஞான்று அளியாது நற்காரியத்தில் உபயோகப்படுத் தாது காண்போர் இஃதும் வண்ணம் வாழ்த்திருப்பானால் கடைசிக்காலத் தில் இவனது செல்வத்தின் பெருமை எவ்வாறும்?

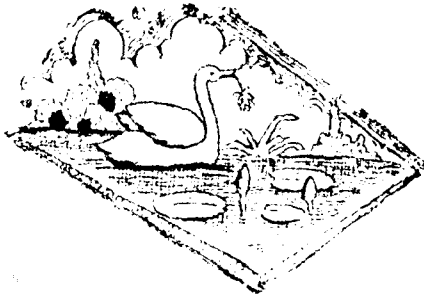
“உடாஅது முண்ணுதல் தம்முடம்பு செற்றங்

கெடாஅத கல்லறமுஞ் செய்யார்—கொடாஅது

வைத்தீட்டினா ரிழப்பர் வான்றோய் மலகாட!

உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி.”

தேனியானது எவ்வாறு தான் கஷ்டப்பட்டு உண்ணாமல் சேர்த்து வைத்த தேனை வேடுவர்கள் கண்டு அழித்து விடுகிறார்களோ அஃதேபோன்று ஈயா தார் செல்வத்தினை தீயார்கொண்டு செல்வர் என்பது உண்மையை நெல்லிக் கனி என விளங்குகின்றதாகலின் நமது வாழ்காட் குறைவினை எண்ணி நம் நல்வினைப்பயனால் அடைந்தசெல்வத்தினை தூயநெறிகளில் உபயோகித்து எல் லாம்வல்ல இறைவன் திருவடியடைய நம் எல்லோருக்கும் விடாமுயற்சியைத் தந்தருள்வானாக.

ஆபுத்திரன் வரலாறு

(பெ. ராமாநுஜம்.)

2. ஆபுத்திரன்.

பயனங்கோடு என்பது பாண்டிய 'காட்டில்' உன்ன ஓர் சிற்றூர்.

அதில் வசிப்பவரிற் பெரும்பான்மையினர் பார்ப்பனர்கள். இனம் பூதி யென்பவர் அச்சிற்றூரில் வாழும் ஓர் பார்ப்பனர். தான் பிறந்த குலத்திற்கு ஏற்ப ஒழுக்கமும் இரக்கம் உன்ன கொஞ்சம் உடையவர். எனினும் புத்திரப் பேறு இல்லாதவர். இச் குறையால் வேதம் ஒதித் தெளிந்த விப்பிராசிய இனம் பூதியும் அவர் மனைவியும் மனம் வருத்தி, இறைவன் திருவருளை வேண்டி எத்தனையோ கோவில்களை வலம் வந்தனர். எத்தனையோ புண்ணிய துறை களிற் சென்று கீராடினர். ஆயினும் அவர் சினைத்த பயன் பெற்றன ரில்லை. ஒருநாள் அவரும் அவர் மனைவியும் தமது உறவினர் ஒருவரின் ஊருக்குச் சென்று, திரும்பி வந்த கொண்டிருந்தனர். அவ் விருவரைபுந்தான், அப் பசு கொடு தூரத்தே கண்டது. அவர்கள் தனது அருகில் வந்ததும், அவர் கள் முகத்தைப் பார்த்து இரக்கமான குரலில் “அம்மா” என்று கூப்பிட்டது. அத் தம்பதிகள் இருவரும் ஒரு பசு இங்ஙனம் தங்களைப் பார்த்து அழைப் பதை யறிந்து வியப்புற்ற சின்றனர். ஆனால் அப் பசு அங்கு சிற்றூரில் அவர் களைப் பார்த்து “அம்மா, அம்மா” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே தான் வந்த வழியே மீண்டும் அத் தோப்பை கோக்கிச் செல்ல முயன்றது. அவ் விலக்கின் குறிப்பைப் பகுத்தறிவு பெற்ற அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடி யாது சிறிது திசைப்புறம்பு பின்னர் தம் ஊரை கோக்கிச் செல்லத் தொடங் கினர். உடனே பசு அவர்கள் அருகில் விரைவில் வந்து, அவர்களை அன் னுத்து பார்த்துக் கதறிற்று. “ஐயோ, இப் பசுவுக்கு என்ன நேர்த்தது? நம்மை என்ன செய்யச் சொல்லுகிறது? ஒன்றும் புலகை வில்லையே” என்று அதன் இரக்கமான கிலையைப் பார்த்த வயிறு பிசைந்து சின்றனர். அவர்கள் மேலே செல்லாது சின்றதும் பசு மீண்டும் தோப்பை கோக்கிச் சிறிது தூரம் சென்று, அவர்களைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டது. அவ் விருவரும் “நாம் என் றும் காணாத புதுமை இது!” என்று தம்முள் பேசிக் கொண்டு அப் பசு சின்ற இடத்தை யடைந்தனர். அவ்வளவில் அப் பசு இன்னும் சிறிது தூரம் சென்று இவர்களைப் பார்த்து சின்றது. அவர்கள் பசுவின் குறிப்பை யறிந்து அதன் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். பசு தோப்பை யடைந்து அங்குள்ள அப் புதரின் வாயிலருகில் சின்றது. “நம்மை எய்த்ந்துக் கொன்று உண்ணு வதற்காகப் பேயோ பூதமோ இக்கனம் பசுத்தோல் போர்த்த வந்தது போலும்!” என்று எண்ணி அவ் விருவரும் அஞ்சிய கொஞ்சினராய் உடல் விதிப்புற சின்றனர். அவர்கள் அசைவற்ற சிற்பதை யறிந்து பசு புதரை கோக்கிக் கதறிற்று. அவ்வளவில் அவ் விரக்கமான குரல்—முன்பு இப் பசு வின் மெல்லிய கொஞ்சை இனக்குவித்த தாழ்த்த அழகைக் குரல் புதருள் சின்று எழுவதைச் செவியுற்றனர் இனம்பூதியும் அவர் மனைவியும். “புலி

யைப் பொறியாற் பிடித்துக் கொல்வது போல் நம்மை இப் புதருள் துழை வித்துக் கொல்ல விரும்புகின்றதோ இம் மாயப் பசு!" என ஐயுற்றனராயினும், இனம்பூதி யென்னும் அவ்வந்தணர் "விளைவது விளைக" என ஒரு வாறு மனத்தணிவு கொண்டு, தன் மனைவியைப் பார்த்து "நங்காய், நன்றே வரினும் வருக, அன்றித் தீதே விளையினும் விளைக; எங்கும் கிணைந்த ஒளிரும் இறைவன் இங்கு நம்மைக் காவாது விடான்; ஆதலின் நீ அச்சமற்றிரு; நான் உன் துழைந்து பார்த்து வருகிறேன்" என தன் மனைவியைத் தேற்றி, பசுவைப் பின்புறம் திரும்பிப் பார்த்த வண்ணமே புதருள் துழைந்தார். அங்கே பொற்சிலை போன்ற அந்த இனமகவைக் கண்ணுற்றதும் அவர் தன்னை யும் மறந்தார்; அப் பசுவையும் மறந்தார். அம் மகவைத் தன் இரு கையாலும் எடுத்துக் களிப்பு மிகுதியால் "நம்பி பிறந்தான், நம் சுற்றம் தழைக" என்று பெருங் குரலாற் கூவினார். அம் மகிழ்ச்சிப் பேரொலியைக் கேட்ட அவர் மனைவி இன்ன தென்று அறியாது, பசுவையும் மதியாது புதருள் விரைந்து துழைந்தாள். அங்கே ஓர் அழகிய ஆண் மகவு தன் கணவன் கையில் இருக்கக் கண்டான். கண்டதும் பெருமகிழ்வோடு "இவன் ஆ மக னல்லன், என் மகனே" என்று கூறித் தனது கொழுநனிடத்திருந்த குழந்தையை வாங்கித் தன் மார்பில் அணைத்துக் கொண்டான். இப் பெரு மகிழ்ச்சியி னி னிடையே அத் தெய்வப் பசு தன் இனங்கன்றை நினைந்து சென்று விட்டது. கரையற்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் மூழ்கிய அத் தம்பதிகள் தமக்கு இவ் வரும் பேறு அளித்த அவ் வருமைப் பசுவைப் போற்றி வணக்கல் வேண்டுமெனப் புதரினின்று வெளிவந்து பார்த்தனர். அப் பசு அங்கு இல்லாததைக் கண்டு நெஞ்சு திடுக்கிட்டனர் "அந்தோ! என்ன தவறு புரிந்த விட்டோம்? நம் பெருமான் தான் இங்ஙனம் பசு வேடம் கொண்டு நம்மை ஆண்டருளினான் போலும்! அப் பரம கருணாகரனது மெய்த்திரு வருவை நம் புல்லிய கண்களாகக் கண்டு களித்தப் பெற்றோ மில்லையே?" என்று பிராமணரும் அவர் மனைவியும் மனம் பதறினர்.

"ஒன்றாக மூலத் தருவம் பலவாகி

உணர்வும் உயிரும் பிரிதாதி ணுழி

சென்ற சதுங்காலத் தந்நிலையதாகி

சிறிதுகைத் தானாகச் செஞ்சுவே நின்ற

நன்றாய் ஞானத் தனிக்கொழுந்தே! எங்கள்

கவைதீர்க்கும் நாயகமே! நல்வினையே தோக்கி

நின்றாரைக் காத்தி அயற்பேரைக் காய்தி

நிலையில்லாத் தீவினையும் நீத்த தன்றே."

"தாய்தன்னை யறியாத கன்றில்லை தன் கன்றை

ஆய் அறியும் அதுபோல உலகின்தாய் ஆகின், ஐய!

நீயறிதி எப்பொருளும் அவை உன்னை நிலையறியா

மாயை இது என் கொலோ? வாராதே வரவல்லாய்!"

"நீ ஆதிபாம்பாரும் கின்னவே உலகங்கள்

ஆயாத சமயமும் கின் அடியவே அயலில்லை

தியாரின் ஒளித்தியால், வெளி கின்றால் தீங்குண்டோ?

வியாத பெருமாயை விளையாட்டும் வேண்டுகோ?"

என்று ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தனர் இனம்பூதியந்தனர். அவர் மனைவி இறை வன் திருவருட் செயலை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சருகிக் கண்ணீர் உருத்த நின்றுள். பின்னர் இருவரும் களிப்பு மிக்க உன்னத்தராய் இறைவன் திரு வருளைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டே தமது ஊர் சென்று இல்லம் அடைந்தனர். அவ் ஊரானவரும் இவர்கள் அடைந்த இப் பெற்றாகரும் பேற்றையறிந்து, அவர்களுடைய நல்வினையைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டாடினர். பின்பு ஒரு நல்ல நாளில் தம் மகனுக்குப் பெயர்கூட்ட விரும்பித் தம் உறவி னர் பலரையும் அழைத்தனர். இனம்பூதியும் அவர் மனைவியும், இறைவன் ஆ உருவோடு வந்த இப் புத்திரனை யளித்தமையால் இச் செல்வினை 'ஆபுத்திரன்' என்ற திருப்பெயரால் அழைத்தலே தக்கதெனக் கருதி அப்பெயரைக் கூட்டி, விருத்த செய்து விழாக் கொண்டாடினர்.

3. மாதும் வேதியனும்.

வயனங்கோடு என்னும் அச்சிற்றூர்க்குத் தென்திசையில் ஒரு மங்கை நல்லாள் வந்து கொண்டிருந்தாள். பொன்னைப் போன்ற கிறமும் மின்னைப் போன்ற இடையும் உடையவள். ஆற்றிலே நீர் அறுத்துச் சென்றதால் உண்டான கருமணல் ஒழுகு போன்ற நீண்டு செறிந்த கரிய உத்தலை யுடைய வள். அவள் முழுமதியன்ன திருமுக மண்டிலம் பொலிவீழ் திருந்தது. வேலை செய்த தடித்தப் போகாமல் அவள் காக்கள் பூவிலும் மென்மையவா பிருத்தன. பஞ்சினும் மெல்லிய அவள் சிற்றடிகள் பருக்கைக் கற்கள் கிணைந்த அச் சிறு வழியில் நடக்கக் கூகின. அவைகள் செந்நிறம் பெற்றுத் திகழ்ந்த மையால் இக்கொடிய வழியில் அவள் சென்றதால் நடத்த வந்திருத்தல் வேண்டும். அவளது உடையும் பிறவும் அவள் உயர்த்த நிலையில் வாழ்ந்தவள் என்பதை வெளியிட்டன. இத்தகைய அம்மாத இக் கொடு வழியில் ஈடுந் தரம் தனிமையாக நடந்துவா கேரிட்ட நிலைமை மிகவும் இரங்கத்தக்கது. அந்தோ! உலகில் பொருளைக் கவரும் கன்வரினும், அழகை நுகர்தற்கு விரும் பும் சோரர் மிகப் பலரன்றோ? இஃது அறிந்திருந்தும் அவன் தனித்து வரு வதற்கு நேர்ந்த காரணம் யாதோ? அவன் கணவன் கடித்தமையோ, மாமிவின் வஞ்சனையோ? அவளது இன்னலுக்கு உற்ற காரணம் இன்னதென்று துணிந்து கூறுவதற்கு இல்லை. இங்ஙனம் அவன் அத்தனிவழியே வந்தகொண்டிருக்கையில் அந்தணர் ஒருவர் அவளைச் சந்தித்தார். "அம்மா, நீயார்? பிராமண குலப் பெண்போலக் காணப்படுகின்றனவே. மங்கைப் பருமனுடைய உணது கண்கள் மூப்படைந்தவர்களது கண்ணைப்போல குழி விழுந்திருக்கின்றன; முகமோ பொலி விழ்ந்த வாட்ட முற்றிருக்கின்றது. கருத்துச் செழித்த உத்தல் கற்றை கற்றையாகச் சடைபிடித்து இருக்கின்றது. ஐயோ! உணவு கண்டு, பல நாட்களாயின போல உன் நிலை தோன்றுகிறதே! நீ இத்தக் காட்டில் தனியே வரலாமா?" என்று அப்பெண்ணைப் பார்த்த மனம் உருகிக் கேட்டார். அதற்கு அவன், "ஐய, யான் ஓர் கொடும்பாலி; நான் புரிந்த

தீவினைக்குத் தக்க தண்டம் அதுபவிக்கிறேன். சசா! அடியேன் செய்த தீவினையை மன்னித்து அருளுவையா?" என்று கூறிக் கண்ணீர் உதிர்ந்தான்.

"மகனே, மனம் வருந்த வேண்டாம்; உலகில் தீவினை புரியாதவர் யாவர்? கம்மை யெல்லாம் ஆட்கொண்டருளும் பரம்பொருளை குற்றமற்ற பொருள்; நாம் அனைவரும் குற்றம் புரியக் கூடியவர்களே; குற்றம் புரியாத வர்கள் நாம் இறைவன் திருவருளுக்குச் சொந்த மாவார்கள் என்றால் உலகிற் பெரும்பாலானவர்கள் அவன் அருளுக்கு விலக்கானவர்களே யாவர். 'குற்றம் பார்க்கில் சுற்றமில்லை' என்பது நம் போன்றவர்க்கு ஏற்பட்டதாயினும், ஆண்டவன் தனது கருணைப் பெருக்கால் அனைவரையும் அவர்கள் செய்த குற்றத்தை மன்னித்தும் பாதுகாப்பான். உலகில் கிழவன் அனைத்தும் இறைவன் சியமனத்தால் நடப்பனவேயாகும். ஒருவனைத் தீவினையாளன் என்றால் அத் தீவினை ஆண்டவன் தந்ததே யல்லவா? ஆதலின் அவன் அனைவரையும் கா வாது விடான். மிகக் கொடியவர்களாகிய இரணியனையும் இராவணனையும் அல்லவா தனது கருணைப் பெருக்கால் மேலுலகில் நல்லாழ்வு பெறச் செய்தான்? ஆகையால் நீ மனம் வருந்தி உடல் மெலிதல் வேண்டாம். நீ யார் என்பதை எனக்கு அறியாவிடினும், உனக்கு நேர்ந்த துன்பம் இன்னது என்பதையாவது என்னிடம் கூற இசைவாயா?"

"எவ்வாறு சொல்வேன்? ஐயோ! அந்தப் பெருங்கடலில்-அகன்று பார்த்து கண்ணிற்கு எட்டியவரை ஒரே கீல் கிறமாகக் காட்சி தந்த அவ்வாழ் கடலில் வீழ்ந்த எனது புல்லிய உயிரை மாய்த்துக் கொண்டது நாணமின்றி இன்னும் உயிர் தரித்த திருக்கின்றேனே! கீனக்கும் பொழுதே உன்மம் பதறுகிறது. உடல் கடுங்குகிறது. தென்கடல்; துறையிலே, அக் குமரி முனைக் கரையிலே பாலி நெஞ்சம் பட்ட துயரை எவ்வாறு கூறுவேன்? அன்பு மிக்க பெரியவரே, கடனைப்பற்றிக் கேள்வி யன்றி, கண்ணால் கண்டிராத யான் இன் னைக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் தென்கடல் துறை சேர்க்கேன். பார்த்த அகன்ற கீர் கிலையைக் கண்டேன். அப்பெருங் கடற்கரையிலே நான் ஒருத்தியே தனித்திருக்கேன். அக்கடலின் காட்சி அடிச்சிக்கு அச் சம் ஊட்டுவதாயிருந்தது. 'ஆண்டவனே, நான் பேதை; மதியற்ற தன் மையால் தவறு செய்துவிட்டேன். அதனால் இதுவரை ஏழை அதுபவித்த துயர்போதும்; பாலியை ஆட்கொண்டருள்' என்று கூறிக் கடல் கீரில் முழுகப்போனேன். ஐயோ! என்ன சொல்லட்டும்! 'சீ பாலி, இப்புனித கீரில் உன் அழுக்கு உடலை கையாடே' என்று கூறுவதுபோல் அலைகள் பேரினாச்சலோடு வந்து எளியனைக் கரைமருங்கிலே தள்ளிற்று. 'இறை வனே! கல்லுக்கும் உயிர்த்த கருணைகள் அல்லவா நீ? ஏழை செய்த பிழை யை மன்னித்து ஆட்கொண்டருள்' என்று கூடினோ வேண்டி, அலை ஒய்ந்த பின்னர் முழுகலாமென்று காலையிற் சென்றவன் மாலையரை காத்திருக்கேன். காழிக்கு நாழிகை கடல் சொந்தளிப்பு அதிகமாயிற்று. எனக்கு அச்சம் மிகுத் தது. 'சரி, இனி இப்பூவுலகில் பாலியேன் வாழ்தல் இறைவனுக்கு விருப்ப மில்லைபோலும்' என்று கருதி 'வரும் பிறவியிலாவது அடிச்சிக்கு கல்லறிவுத் தருள்' என்று கூறிக் கடலில் வீழப்போனேன். பேரினாச்சலோடு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மலையெக்குகன்போல விரைந்துவந்த போலிகள் என்னை ஒரே யடியாகத் துக்கிக் கரையில் வீசியெறித்தது. 'ஏ பாலி, கொல்காரி! உன் கொலைப் பாதகத்தை என்னிடம் வந்தா தீர்க்க முயல்வாயா?' என்று அந்நீ

வதுபோல் இருந்தது அக்கடல் முழக்கம்! பழையசெயல்கள் அனைத்தும் என் மனக்கண்ணில் தோன்றின. 'பெருங்கடலே! நான் கொல்காரிதான்! சிகக் கொலை செய்தவன் அல்லவா நான்! என்னை நீ மன்னிக்கமாட்டாய்' என்று கூறி மூர்ச்சையானேன். பின்பு செடுகோங் கழித்துக் கண்விழித்தேன். என் கும் திணிந்த காரிருள்! 'ஜோ' என்ற கடல் ஒலிமட்டும் கிழக்கில்லை. எனக்கு இன்னது செய்வதென்று தோன்றவில்லை. ஐயோ! அந்தச் சிறுமகவு-பொற் பதுமை போன்ற கனக்கமற்ற செஞ்சுடைய அவ்வாண்மகவு.....எனக்கும் நற்கதியுண்டா?" என்று மேல் ஒன்றும் கூற முடியாதவளாய்ச் சோர்ந்து கீழ்த்தான்.

"இதென்ன, 'இன்றுவெட்ட பூதம் புறப்பட்ட கதைபோல்' தனித்து வருத்திவந்த இவன் கிலையை அறிய முயல், அதற்குள் இவன் இங்கேயே உயிரை விட்டுவிடுவான்போலத் தோன்றுகிறதே" என் அவர் விலவிலத்து, அருகில் உன் கீர் கிலையிற் சென்று கீர் சிறிது கொணர்ந்து அவன் சோர்வை கீக்கினார். அம்மங்கை நல்லாள் சோர்வுதீர்த்து எழுந்து நின்றாள். "அம்மா, நீ ஒன்றும் பேசவேண்டாம். எனது வீட்டிற்குவந்து உணவு அருந்திக் களை தீர்த்து போகலாம் வருகிறாயா?" என்றார் பெரியவர்.

"ஐயா, உங்கள் பேரன்பிற்கு நான் பாத்திரமாகியது பெரும்பாக்கியமே. எனினும், பாலிநான் உங்கள் புனித இடத்தில் காலவைத்தல் தகாது; ஆனால் தீவினை புரிந்த எனக்கு நற்புத்தி கிட்டுமா? இதைமட்டும் கூறுங்கள்."

"தீவினை தீவினையென்று பேசவேண்டாம்; ஆனால், என்னவோ ஆண் மகவு என்று கூறினாயே, அதன் விவரம் என்ன?"

"ஐயோ, அதுதான் என்செய்த கொடுமை! எங்ஙனம் உய்வேன்? எக் வாறு சொல்வேன்?" என்று மீண்டும் அழுதாள்.

"சொல்லவேண்டாம், சொல்லவேண்டாம்" என்றார் அவ்வந்தனர்.

"தந்தை போன்றவரே, தங்கனிடத்து உற்றது கூறவில் குற்றமில்லை. வடக்கே வாரணசியென்னுல் ஊரில் வேதம் அறிந்த வித்தகராகிய ஆரண உவாத்தி அபஞ்சிகள் மாசற்ற புகழுக்கு மறுவுண்டாகப் பிறந்த பாலியேன் மனையான் ஆனேன். எனது கணவரின் குறிப்பறிந்து, அவர் குணத்திற்கு இயைய நடந்துவந்தேன். அவருடைய ஒப்பற்ற அன்பிற்கும் உரியவனா னேன். இங்ஙனம் சில வருடம் மனைவாழ்க்கை நடத்தி வருகையில், பேதை மதியுடையேன் ஒரு பெருந்தவறு புரிந்துவிட்டேன். எனது ஆருயிர்க் காச லர்க்கு அன்புகனிந்தவடிவினர்க்கு உரிய எனது உடலை மாசுபடுத்திக் கொண் டேன். ஐயோ! அந்தப் பாலி-பழியஞ்சா நெஞ்சன் என்னை வலிந்து கெடுத்துவிட்டான். என் செய்வேன் ஏழை? கண்ணீரும் கம்பலையுமாய்க் கணவரிடம் முறைபட்டேன். அவரோ உடல் விதிர் விதிர்ந்தார். 'எனது குலப்பெருமை இன்றோடு செட்டதே' என்று பெருமூச்சு செறிந்தார். இங் கும அங்குமாக வெறி கொண்டவர்போல் அலைந்தார். இறுதியாகத் தனக்கு உரிய நண்பர்கள் சிலரிடம் முறைபட்டார். அவர்கள் அப்பழிகாரனைத் தன் டிக்க வேண்டுமென ஆர்ப்பரித்தனர். 'வேண்டாம், வேண்டாம்; யான் புரிந்த தீவினையே இவ்வாறு விளைத்தது; ஆதலின் தண்டனைக்கு உரியவன்

யானே? என்றார் எனது கணவர். மனம் கடுங்க மறைவிடத்தே நின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த எனக்கு எவ்வாறிருக்கும்? எனது உயிர் தத்தளித்தது; கண்கள் பஞ்சடைந்தன; நா உலர்ந்து விட்டது. ஒன்றும் அறியாதவனாகி அவர்கள் முன்னிலையில் ஓடி ஐயோ! எனது கொழுநுக்கு ஒன்றும் கோராத வாறு காப்பாற்றுவதற்கு. இனி யான் உயிரோடு இருக்குமட்டும் எனது தலைவருக்கு நேர்த்த இப்பழிச்சொல் மாறாது. ஆதலின், எனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறேன்” என்று ஒரே பிடிவாதமாகக் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் ‘தற்கொலையா? அது மிகக் கொடுமையாயிற்றே; வேண்டாம்’ என்று எவ்வளவோ ஆறுதல் மொழிகள் எனக்கும் எனது கணவருக்கும் கூறினர். மேலும் ‘இப்பழியும் பாவமும் நீக்க ஒரு வழியுண்டு; அது தொன்று தொட்டு இன்றுவரை நடந்து வருகிறது; உடல் மாசுபட்ட சாலமிட்டும் கன்னியாகுமரி சென்று கிராடி இறைவனைத் தொழுது வரவேண்டும்’ என்று அமைதியுடன் கூறினர். இதனாலாவது எனது தலைவர் மன அமைதியோடு இருக்கலா மல்லவா? அது கருதி எனக்குப் பெருமகிழ்வு பிரத்தது. ஆனால் எனது கணவர் மனம் தடுமாறினார். மற்றவர்களின் அறவுகளையும், என்னுடைய இழிவிலையும் ஒன்றுசேர்த்து அவர் மனதை ஆற்றலிக்கு, அதனால் ஒருவாறு துணிவு கொண்டு என்னைப் பிரிய மனம் இசைந்தார். எனக்கு நேர்த்த இழிதகைமையால் முதலில் எனது ஊரைவிட்டுச் செல்லும்வரை எளியேற்கு எவ்வகைத் துயரும் அச்சமும் தோன்றவில்லை. பின்பு எனது மனதில் உதித்த எண்ணங்கள் அனலிந்தனவாகும். ‘மீண்டும் எனது ஆருயிர்க் கணவரைக் கண்டு மகிழும் பேறு பெறுவேனா? முன்புபோலவே என்மீது கரையற்ற அன்பு காட்டி மகிழ்வாரா? எனது தலைவர் வாழும் அவ்வுரை—வாராணசி யென்னும் அப்புனித இடத்தை மீண்டும் அடையப்பெறுவேனா? அந்த ஊர் இறைவன் வாழும் மேல் உலகத்தினும் சிறப்புடையதாகும்’ என்று பலவாறு எண்ணமிட்டுக்கொண்டே, அங்குத் தங்கிவருகையில் கொற்கை நகருக்குத் தெற்கே இடையர் சேரிக்கு அருகில் வரும்பொழுது எளியேற்கு அயர்வு தோன்றியது. வயிற்றில் ஒருவகை கோவு மிருத்தது. மேல் கடக்க இயலாதவனானேன். மிக்க துன்பத்தோடு ஓர் சோலையை அடைந்து, அதன் ஓர் பக்கத்தில் இருந்த புதர் மறைவை அடைந்தேன். சிறிது பொழுதில் எனக்கு ஒருவகை மயக்கம் உண்டாயிற்று. கண்கள் சோர் வடைந்தன. நா வரட்சியுற்றது. தலையில் ஒரு பெரிய சுமையை வைத்திருப்பதுபோலத் தோன்றியது. உலகமே துன்பமயமாக காணப்பட்டது. அறிவு முழுவதும் இழந்தேன். இவ்வாறு எவ்வளவு பொழுதுவரை இருந்தேன் என்பது அறியேன். யான் எனது அறிவுவரப் பெற்றுக் கண்ணிழித்துப் பார்க்கையில், ஓர் ஆண் சிசு எனது பக்கத்தில் தரையில் கிடந்து கதறிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். உடனே அம்மகவை யெடுத்து உச்சிமோந்து பால்தர்த்து பசும்புல் தரையில் கிடத்தினேன். ஐயோ! அப்பெற்றதற்கும் பேற்றை—விசையற்ற மணியை—உயிரினும் சிறந்த அவ்வாண்மகவை அங்கேயே விட்டுவிட்டுப் பாலியென் குமரியாடச் சென்றேன். ஒரு பகலும் சிறையாத அச்சிசுவைத் தனியே, நரி முதலிய தீய விலங்குகள் ஊடாடித் திரியும் அச்சோலைப் புதருள் விடுத்துச் சென்ற இரக்கமில்லாத தீவினையேற்கும் நற்கதியுண்டா? எனக்கு எக்கதி வாய்ப்பினும் வாய்க்கட்டும். அது குறித்து ஏழையென் வருந்தவில்லை. ஐயோ! அந்தத் தங்கப் பதுமை எவ்வாறுயிற்றே?” என்று கூறித் தேம்பித் தேம்பி அழுதான்.

மனதை உருக்கும் இவ்வாலாற்றை மெய்மறந்த கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவ்வந்தணர், ‘அழாதே! அழாதே! உனக்கு ஓர் நற்செய்தி கூறப்போகின்மேன். நீ அச்சிசுவை எங்கே விட்டுச் சென்றாய்?’ என்று வினவினார்.

“இடையர் சேரிக்கு அருகேயுள்ள ஓர் சோலைப் புதரில்” என்று தேம்பியவண்ணமே கூறினான்.

“அம்மா, அழாதே! உன் மகவுக்கு ஒரு திங்கும் நேரவில்லை; உயர்ந்த இடத்தில் செவ்விய முறையில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. நீ எனது வீட்டிற்கு வந்து சோர்வு தீர்த்தபின் போகலாம் வா.”

“என் மகவு உயிரோடு இருக்கிறதா? யார் எடுத்து வளர்க்கின்றனர்?”

“அது பற்றி நீ சிந்திக்கவேண்டாம்; நம் வருப்பினர் ஒருவர் வீட்டில் தான் வளர்த்து வருகிறான்.”

“அவ்வளமாயின் அறிவிலியாகிய என்னைக் குறித்து நீங்கள் கவலையுற வேண்டாம். எனது கணவரைக் கண்டு, அவரது அன்பைப் பெருதவரை எளியேன் மனம் அமைதியுறுது. ஏழைக்கு விடை கொடுங்கள். தந்தையே, தங்கள் போர்ப்பிற்த வணக்கம். இறைவனே, அம்மகவுக்கு நீண்ட ஆயுளும் அறிவும் தந்து காப்பாற்றவேண்டுகிறேன்” என்று கடவுளை வணங்கி, அப்பெரியவரிடம் விடைபெற்றுத் தனர்த்த நடையுடன் சென்றான். சென்றவன் மகவையின்ற சோலையருகிற் சென்றதும், மீண்டும் தன் மகவு நினைவு வரப் பெற்று ‘கோ’ என்று கதறியழுதான். அத்தோ! பாவம்! அவளை அங்கு ஆற்றுவார் யார்? தேற்றுவார் யார்? தானே நெடுநேரம் தனித்து அழுத பின்னர் ஒருவாறு மனத்தேறி, பொருகை யாற்றின் கால்வாயை அடைந்து, அதிற் குளித்துக் களை தீர்த்து மேலே நடக்கத் தொடங்கினான்.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

உள்ளத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழுந்த வீரம்.

—(0)—

(புரீயூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

பாட்டு! ஆ! அதனை எண்ணும்போதே உள்ளம் துள்ளி எழுமிடது! அதனை ஒதுங்கால் உள்ளத்தில் உரைப்பரும் உவகை பொங்குகிறது! கருத்தில் எழும் கவிதைகளினதும் கடிதில் மறைகின்றன! சோர்வு மிகுந்து வாடி வருந்தும் உள்ளத்திலுங்கூட, சீரிய பாட்டு புத்துணர்ச்சியை எழுப்பி விடுகின்றது! இயற்கையின்பமும் இறைவனுண்மையும் நாட்டுப் பற்று மிகுந்ததற்கு அஞ்சாமையும் மொழி வளர்ச்சியில் தணியாக்காததும் அடிமை வாழ்வில் வெறுப்பும் உரிமை வாழ்வில் விருப்பும் ஒருங்கு கலந்து ஒரு கவிஞன் உள்ளத்தில் ஊறவும், எதிர்ப்புத் தடைகள் அனைத்தையும் கடந்து வெளிப்பட்டு ஒடிவரும் இனிய அருவியை ஒத்துப் பெருகி வருவது நாட்டுப்பாட்டு! உரிமையின்பத்தில் ஆவல் மிக்க பாவலன் ஒருவன், தனது அக உணர்ச்சிகளை வினக்கி ஒதுவோர் உள்ளத்தில் நன்கு பதியும் வண்ணம் சிறந்த பொருள்களை 'சொந்தித்திரங்க' னால் திறம்படச் சித்தரித்துக் காட்டுவது நாட்டுப் பாட்டு! அடிமை வாழ்வில் வெறுப்புட்டி உரிமையின்பத்தை வினக்கிக் காட்டி அகச்சோர்வை ஒட்டி பணிசெய்து கிடப்பதில் ஆர்வம் ஊட்டுவது நாட்டுப் பாட்டு! மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும் சாதிப் பிணக்குகளையும் கட்டுச் சண்டைகளையும் ஒழித்து எங்கனும் சமரசத்தை காட்டுவது நாட்டுப் பாட்டு! பண்ணின்பம் செறித்தது பாட்டு! ஒசையின்பம் நிறைந்தது பாட்டு! இன்னருள் வடிவினனாகிய இறைவன், கவிஞனை ஒரு கருவியாக மட்டுமே கொண்டு, அவன் வாயிலாக நாட்டினரை உய்விக்கப் பாடுவிப்பனவே நாட்டுப் பாட்டுகள்!!

பெயரைக் கூறும்பொழுதே செவிகளில் இன்பத் தேனைப் பாய்விக்கும் நமது செந்தமிழ்த் திருநாடு, பாட்டுகளுக்குப் பெயர்பெற்ற தென்பது பாவின் பம் துகரும் பலரும் அறிந்ததே. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கும் தமிழ் நூல்களுள், தொன்மையில் முதன்மை பெற்ற தொல்காப்பியம் முதல் தேவா—தீவ்ய ப்ரபந்தங்கள் வரையில், இங்காட்டு மக்கள் மக்கள் கலத்தைத் தம் நலமாகக் கருதும் அறம் திறம்பாது அருள்மன்னரின் செங்கோலாட்சியின் கீழ் உரிமையின்பம் நுகர்ந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் பாடப்பெற்ற பாக்களாகும். சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக இச் செந்தமிழ்காட்டு மக்கள் உரிமை வாழ்வை இழந்த அடிமை வாழ்வை அடைந்து வயிற்றை வளர்க்க உழைப்பதிலேயே கவிதை மிகுந்த பலவகைத் துன்பங்களுக்கும் ஆளாயினர். அத்தகையோர், பாட்டுகளில் போதிய கவனம் செலுத்தா தொழிந்தது வியப்

பன்று. சுமார் காற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு இங்காட்டிலிருந்த வெண்பாப் புலிகளும் சந்தச் சரபங்களும், கேட்பவர்களுக்குப் பொருள் விளங்கா விடினும் அவரும் பிரமிக்குமாறு தமது புலமைத்திறமையை வெளிப்படுத்திவிட வேண்டுமென்னும் ஆர்வம் மிகுந்தவர்களாய் பாடி வைத்துப் போயிருக்கும் 'இயமகம்' 'ஏகபாதம்' 'சதாங்கம்' 'மாலை மாற்று' முதலிய சித்திரக் கவிதைச் சித்திக்கும்போது சிரிப்பே பெருகுகிறது. அக்கவிஞரது உள்ளத்தில் உரிமை வேட்கை எழாதொழிந்தது தமிழர் செய்த தவக்குறையே யாம்.

அதன் பின்னர், தமிழர் செய்த அருந்தவப்பயனாக இங்காட்டில் தோன்றிய இனங்கதிரோ, காலஞ்சென்ற தேசியக் கவிபாசர் திரு-சி-சுப்பிரமணிய பாரதியார். அக்கவிபாசர், வடநாட்டில் பிரசித்தி பெற்றிலங்கும் இரவீந்திர னா யொத்து, இங்காட்டில் சிறந்த வினங்கிய தென்னாட்டுக் கவித்திராவார். அக்கவிபாசரது உணர்ச்சி நிறைந்த உயரிய பாக்கள், தற்காலத் தமிழ் இளைஞர்களின் நாவில் கட்டிடுகின்றன. தற்காலத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களைப்போல் அவரும் உயிர்க்கு உறுதி பபக்கும் உயரிய நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றுணர்ந் தவரே யெனினும், அதன் பயனாக தாம் பெற்ற வித்யா—ஞானத்தை வினம் பரப் படுத்திக்கொள்ள விரும்பினார்களே. அடிமை வாழ்வில் கிடந்து உழலும் தற்காலத் தமிழர்களுது நிலையை உன்னி உன்னி, அவரது உள்ளம் பெரிதும் உருகலாயிற்று. அவர், தமிழ்த்தாயின் தற்கால நிலையை எண்ணி எண்ணிக் கண்ணீர் உதிர்த்தார். நவீன நாகரிகத்திலே மையல் மிகுந்தவர்களாய்—தமது தாய்மொழியையும் தாய் நாட்டையும் கவனியாதவர்களாய்—கேவலம் உண்டு உடுத்து உறக்குவதிலேயே பொழுது கழிக்கும் சோம்பேறிகளாய்—சாதிச் சண்டைகளையும் கட்டுப் பிணக்குகளையும் வளர்ப்பவர்களாய்—உரிமை களாய்ப் பொழுது கழித்துவரும் தமது சகோதரர்கள் பக்கலில், பாரதியார் பெரிதும் இரங்கலானார். அன்பு ததும்பும் அகத்தைப்பெற்ற பாரதியார், என் செய்வார்? வீரத் தெய்வமாம் சீரிய பராசத்தியின் திருவடிகளிலே சா ணம் புகுந்த அவர், அவ்வன்னையை கோக்கிப் பின்வருமாறு கேட்கலானார்:—

"நல்லதோர் வீணை செய்தே—அதை
நலம் கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?
சொல்லடி சிவ சக்தி!—எனைச்
கடர் மிகும் அறிவுடன் படைத்த விட்டாய்!
வல்லமை தாடியோ—இந்த
மா நிலம் பயனற்ற வாழ்வதற்கே?
சொல்லடி சிவ சக்தி!—நிலச்
சுமையென வாழ்த்திடப் புரிசுவையோ?"

"எண்ணும் காரியங்கள் எல்லாம்—வெற்றி
ஏற்பு புரிந்தருளல் வேண்டும்;—பல
பண்ணில் கோடிவகை இன்பம்—கான்
பாடத் திறனடைதல் வேண்டும்".

அன்பு மிகுந்த அகக் கனிந்து வேண்டும் மெய்யன்பர்க்கு, அருள் வடிவின்னாகிய அன்னை அருளா தொழிவனோ? தற்காலத் தமிழரைத் தட்டி எழுப்பி—அடிமை வாழ்வில் அன்னார் கொண்ட ஆர்வத்தை அகற்றி—உரிமை வேட்கை உடையவராகி—“பச்சை உன் இயைந்த வேற் படைகள் வந்த போதிலும்—உச்சிமீது வாள் இடிந்து வீழுகின்ற போதினும்—அச்சமில்லை, அச்சமில்லை இல்லையே!”—என்று பாடிநிகச் செய்வீக்கக் கூடியதொரு கவிதா சக்தியை பராசக்தி தேவியார் பாரதியார்க்கு அருள் செய்தார். அதுமுதல்; பாரதியாரது உன்னத்தினின்றும் என்றும்—எவர்க்கும்—அஞ்சாத பெருவீரம் அடிக்கடி கிளர்ந்தெழுவதாயிற்று. அக் கிளர்ச்சியின் பயனாக அவர் பாடிய அரும்பெற்ற பாக்களே, தற்காலத் தமிழ் இளைஞர்கள் பலரை பயன் கருதாப் பணி புரியும் அஹிம்சா விரார்களாகச் செய்வீத் திருக்கின்றன. “நல்லது தீயது நாம் அறியோம்; அன்னை—நல்லது காட்டு; தீமையை ஒட்டிக்”—என்பதே பாரதியாரது உன்னக் கிடக்கை. அனைவரையும் ஆட்டி வைத்தருளும் அன்னை பராசக்தி, தன்னை ஒரு கருவியாக மட்டுமே கொண்டு இன்பம் ததும்பும் பாக்கள் பலவற்றைப் பாடுவீக்கின்ற உன்னபதே பாரதியாரது திருவுன்னம். இவ்வுண்மை,

“மா காளி பராசக்தி உமையான் அன்னை

வைரவி கங்காளி மனோன்மணி மா மாயி—

பாகார்த்த தே மொழியான் படருஞ் செந்தி

பாய்ந்திடு மோர் விழியுடையான் பரம சக்தி—

ஆகாரம் அளித்திடுவான் அறிவு தந்தான்

ஆதி பராசக்தி எனது அமிர்தப் பொய்கை—

சோகாடவிக்குள் எனைப் புக வொட்டாமல்

தூய்ம செழுந் தேன் போல் ஓர் கவிதை சொல்வான்”

எனும் பாரதியார் மணிவாக்கால் செவ்விதிற் புலனாகும்.

பாரதியார் மனம், தற்காலத் தமிழர்கள் பால் சென்றது. தமிழ்மக்கள் மனம், பாட்டில் நாட்டம் கொன்னாது ‘நவீன நாகரிகத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பதைக் கண்டு, அவரது சிந்தை பெரிதும் கொந்தது. அஞ்சா செஞ்ச முடைய இனஞ் சிங்கங்கள் எங்கணும் பரவி யிருத்தகாலம் போய், கேவலம் பதவி பட்டங்களில் பெருமையிலும் வருப்புவாதங்களில் பெரும் பற்றும் ஒருவரை பொருவர் மோசம் செய்து பிழைக்கும் வஞ்சக எண்ணமும் உடைய நரிகள் நிரம்பிய காலமும் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்ததேயென்று அவரது உன்னம் பெரிதும் புண்பட்டது. தமிழர்களது முன்னோர் எத்தகையவர்க் கொண்டதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டியேனும் அவர்களுது உன்னத்தில் புத்துணர்ச்சியைப் பெருக்க எண்ணினார்.

“வன்னுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு—சொஞ்சை

அன்னா சிலப்பதிகாரம் என்று ஓர் மணி

ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு”.

“வலிமை வலிமை என்று பாடுவோம்!—என்றும்

வாரும் கடர்க் குலத்தை நாடுவோம்!

தமிழிற் பழமறையைப் பாடுவோம்!—என்றும்

தலைமை பெருமை புகழ் கூடுவோம்!”

அன்பையே கடவுளாகக் கொண்ட அறிஞர் வழித் தோன்றிய தமிழர்! பாரதியாரது இம் மணிமொழிகள், உனது உன்னத்தில் உனது முன்னோர் எத்தகைய கவிஞர்கள்—எத்தகைய ஞானிகள்—எத்தகைய தியாகிக் கொண்டதை நினைவூட்ட வல்லையா? “அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்; அன்புடையார், என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”——; “நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம்; நமனை அஞ்சோம்—நாகத்தில் இடர்ப்படோம்; கடலை இல்லோம்—எமப்போம் பணி அறியோம்; பணிவோம் அல்லோம்; இன்பமே எங்காளும் துன்பமில்லை”——எனும் மணிமொழிகள் தோன்றிய இச் செந்தமிழ்த் திருகாட்டிலே, நீயும் ஒரு தமிழனாகப் பிறந்திருந்தவின்பயன், அஞ்சாமையும் அன்பும் வாய்ந்த அருக்தொண்டாக விருந்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கேற்ற சீரிய கற்பணி செய்வதேயன்றே! ஒப்பற்ற சிறந்த வீரர்கள் வழித் தோன்றிய உனக்கு, “சாத்திரங்கள் ஒன்றுக் காணா—பொய்ச்—சாத்திரப் பேய்கள் சொல்லும் வார்த்தை நம்பியே—கோத்திரம் ஒன்று யிருந்தாலும்—ஒரு கொண்கையிற் பிரிந்தவனைக் குலைத்து இகழ்வார்”——என்று பாரதியார் பாடுமாறு கட்சிச் சண்டைகளிற் காலம் கழிப்பது வெட்கமாக இல்லையா?

தருமத்தைத் தோல்வி யுறவித்த அதருமம் வெற்றி பெறுவதுபோல் சிற்சில சமயங்களில் தோன்றதல் உடும். அவ்வேளைகளில், உலக இயற்கையின் இரகசியங்களை உணர்ந்த பெரியோர்கள், ஆத்திரம் கொண்டு மூர்க்க சக்தியினால் தீய முறைகளில் பகைமையை வெல்ல மனம் கொன்ன மாட்டார்கள். ஆனால், அச்சீரியோர் உன்னத்தில் வீரம் கிளர்ந்தெழுந்தோடியது. எனினும், அவ்வீரம் மூர்க்க சக்தியைப் பின்பற்றி எழும் வீரமாகவன்றி, ஆத்ம—சக்தியைப் பின்பற்றி எழும் அஹிம்சா வீரமாகச் சிறந்து விளங்கும். எத்தகைய துன்பங்களிலும் மன அமைதி குலையாது—‘தருமமே இறுதியில் வெல்லும்’ எனும் நம்பிக்கையில் தளர்வுறாது—பொறுத்திருப்பதே சிறந்த வீரர்களின் இலக்கணமாகும். இவ்வுண்மையை, தனது பெயரிலேயே ‘வெற்றியானன்’ எனும் மாண்பு கொளிக்கும் வண்ணம் ‘விஜயன்’ எனும் பெயர்கொண்ட அருச்சுனன் கூற்றாக, ‘பாஞ்சாலி சபத’ காவியத்திலே பாரதியார் தெளிவுபெற விளக்கி யிருத்தலை, இன்றைய தமிழ்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அகத்தில் நன்கு பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கல்வும்;

தருமம் மறுபடி வெல்லும்’—எனும் இயற்கை

தருமத்தை நம்மாலே உலகம் கற்கும்

வழி தேடி விதி இத்தச் செய்கை செய்தான்;

கருமத்தை மேன் மேலும் காண்போம்; இன்று

கட்டுண்டோம்; பொறுத்திருப்போம்; காலம் மாறும்;

தருமத்தை அப்போது வெல்லக் காண்போம்;

தனு உண்டு, 'காண்டவம்'! அதன் பேர்"—என்றான்

இங்காளிலே, அஹிம்சா வீர மூர்த்தியாய்—உலகு முழுதும் பாவிய உயர் புகழானாய்—பகைவரும் மெச்சும் பண்பினாய்—பாரதநாட்டின் தனிப்பெருந் தலைவராய் விளங்கும் வீரர் யார்?

"விடுதலை பெறுவீர் விரைவா நீர்—

வெற்றி கொள்ளுவீர் என்று உரைத்த எங்கும்

கெடுதலின்றி நந் தாய்த் திருநாட்டின்

தினர்ச்சி தன்னை வளர்ச்சி செய்கின்றான்;

'சுடுதலும் குளிரும் உயிர்க்கு' இல்லை;

சோர்வு—வீழ்ச்சிகள் தொண்டருக்கு இல்லை;

எடுமினோ அறப் போரினை' என்றான்

எங்கோ மேதகம் வந்திய காந்தி."

என்றும் பாரதியார் மகிழ்ந்து பாடகின்ற மகாத்மா காந்தியடிக ளன்றோ!

தமிழா! உனது உன்னத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழும் உயர்வ வீரம், கேவ லம் புண்மை வாய்ந்த புரட்சி வழியில் உன்னைச் செலுத்தி விடாமல்—எத் தகைய கொடிய சோதனைகளிலும் மன உறுதி குலையாது—சத்தியாதிரக நெறியினின்றும் வழுலாது—நாட்டு நலத்திற்கேற்ற சீரிய தொண்டாற்றுவதில் உன்னைப் பண்படுத்துவதாகுக.

"கத்தி—வில்—வான்—கதைகள்—எறி

கற்கன் குலாயுதங்கள்

பித்தர்கள் தங்களுக்கே—வெகு

பெப்புடை ஆயுதங்கள்;

சத்தியம் நகை அருள்—பக்தி

சான்ற மனப் பெரியோர்

நித்தியமான உயர்—ஆத்ம

கேர் படையே கொள்ளுவார்"—

எனும் பாரதியாரது மணிமொழிகள், உனது உன்னத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழும் வீரம், தாய் அஹிம்சா வீரமாகவே நிறஞ்ஞாறு செயல்படவாக.

இங்காட்டின் பிற்கால வீரர்களாக விளங்குவதற்கு உரிய தற்காலக் குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட்டு வரும் முறையைக் கண்டு பாரதியார் பெரிதும் இரங்கி நின்றார். 'ட'கா'ப'கரங்களி லிருந்து எழுத்துகளைக் கற்பிக்கத் தொடங்கும் வினோதமும்; முதல் வகுப்பிலேயே ஆங்கிலமொழிக்கு அடிமைப் படுத்தி, தாய்காட்டையும் தாய் மொழியையும் பற்றிய எண்ணமே குழந்தைகளின் மனத்தில் தோன்றாதவாறு அவர்களை வளர்த்துவரும் வீபரீதமும்; எதற்கெடுத்தாலும் 'பூச்சாண்டி' 'பூச்சாண்டி' என்று பயமுறுத்தி, அவர்களைப் பயங்கொள்ளிகளாக வளர்த்துவரும் இழிவும் பாரதியாரது உன்னத்

தைப் பெரிதும் புண்படுத்தவன ஆயின. அதன்பயகை, ஆடி ஓடி விளையாடி மழலை பொழியும் குழந்தைகளுக்கு, பாரதியார் அறிவுறுத்தும் மணிமொழிகள் மிக மிகச் சிறந்த வினங்குகின்றன:—

"துன்பம் கெடுக்கி வந்த போதும்—நாம்

சோர்ந்து விடலாகாது பாப்பா!

அன்பு மிதந்த தேய்வம் உண்டு—துன்பம்

அத்தனையும் போக்கிலிடும் பாப்பா!";

"சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே—அதை

தொழுது படித்திடடி பாப்பா!

செல்வம் நிறைந்த ஹிந்துஸ்தானம்—அதைத்

தினமும் புகழ்த்திடடி பாப்பா!";

"உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும்;—தெய்வம்

உண்மை என்று தான் அறிதல் வேணும்;

வயிமுடைய கெஞ்ச வேணும்;—இது

வாழும் முறைமையடி பாப்பா!"

இம்மட்டோ! 'அறஞ்செய் விரும்பு' 'ஆறுவது சினம்' 'இயல்வது காவேல்'—என்பன பழைய ஆத்திச்சூடி வாக்கியங்கள். தேசாபிமானம் ஊறித் ததும்பும் உன்னமுடைய பாரதியார் கண்ட கவின ஆத்திச்சூடியிலே, அவற்றிற்குப் பதி ளாகக் காட்சி யளிப்பவை 'அச்சம் தவிர்'; 'ஆண்மை மறவேல்'; 'இளைத்தல் இகழ்ச்சி'—என்பன போன்ற வீரமொழிகள். குழந்தைப் பருவத்திலேயே நமது சிறுவர் சிறுமியரின் மனத்தில் இத்தகைய வீர மொழிகள் பதிய வைக் கப்படுமாயின், அவர்களுடைய உடலோடு அறிவோடும் தேசாபிமானமும் வீர மும் சேர்ந்த வளர்த்த வரமன்றோ! தமிழா! உறங்கியது போதும்; விழித் தெழு! உனது குழந்தைகளை பாரதியார் அறிவுறுத்திய இத்தகைய நூதன முறையில் வளர்த்த வர உறுதி செய்துகொள்! இன்மேல், தங்கள் அடிமை முறையில் வளர்த்த வந்தது குறித்து, தற்காலக் குழந்தைகள் பிற்காலத்தில் உன்னைக் கொடுமையாகச் சபிக்கும். அச்சாபத்திற்கு ஆனாகாதே!

உரிமை வாழ்வியல்பத்தில் நினைத்துக் கொண்டிருந்த இத்தமிழ்காடு, இன்று அடிமை வாழ்வை அடைந்த வருந்த கேர்ந்ததன் காரணங்களுள் முக்கியமானது, தமிழர் பெண்மக்களை அடிமைகளாகப் பாவித்து நடத்தி வந்ததேயாம். ஆம் மண்கைகள் சொரிந்த கண்ணீரோ, உரிமை வாழ்வுக்கு வெதிராக இருந்து அதை ஒடுக்கி ஒழித்துவிட்டது. 'என்றேனும் ஒரு நாள் தன் கணவன் தன்னை மீட்க வாரா தொழியான்' என்னும் உறுதியான நம்பிக்கையினாலே, அசோக வனத்தில் எண்ணிறந்த துன்பங்களையும் சகித்து கின்ற சாணகிப் பிராட்டியார், மாகுதி வாயிலாக தன் கணவனுக்கு எத்தகைய செய்தியை அனுப்பினாள்?

"தூரம் தாழ் திருமார்பற்கு) அமைந்த(து) ஓர்

தாரர் தான் அவனேனும், 'தயா' எனும்

மார்தான் அகத்(து) இல்லை என்றாலும், நன்

விரி காதலை வேண்டு” என்று வேண்டுவாய்!”

‘தனது நாயகனது வீரத்தன்மைக்கு இழுக்கு சேரப் பார்த்திருந்தல் கூடாது’ என்னும் எண்ணத்தடனேயே உன்றோ, அன்னை சானகி அத்தகைய செய்தியை அனுப்பலாயினாள்! பிறகாலத் தமிழ் மாதர்களின் வீரத்தை என்னென்று வர்ணிப்பது? தோல் வற்றிய கிழவி ஒருத்தி, தன் மகன் பேர் முனையில் புறமுதுகிட்டு உயிருக்கு அஞ்சி ஓடி வந்தானென்று சிலர் கூறக்கேட்டு, ‘அங்கனமாயின், அக்கோழைக்குப் பாலாட்டிய என் கொல்கைகளை அதுத் தெறிவேன்’—என்று வஞ்சினம் கூறி, போர்க்கனம் போர்து தன் மகன் வீரமானம் அடைந்ததறிந்து அவனைப் பெற்றெடுத்த காலத்திலும் பெருமெழ்ச்சி பெற்றாள்! தன் கணவனைச் செருமுனையில் புறி கொடுத்த மங்கை ஒருத்தி, மறுகாளை போர்ப்பறைகேட்டு வீர உணர்ச்சி மிகுந்து, தனது ஒரே செல்வப் புதல்வனைச் சிங்காரித்து செருக்கனத்திற்கு அனுப்பி வைத்தாளாம்! இத்தகைய பெண் தெய்வங்களின் வீரச் செயல்களை, சங்க காலத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

‘பெண்மை’ என்னும் சொல்லுக்கு, ‘கட்புல னாயதோர் அமைதித் தன்மை’— என்று பொருள் கண்டார் கச்சினார்க்கினியர். அமைதியின்— பொறுமையின்—வடிவான பெண் தெய்வங்களை, ‘மாயை’ என்றும் ‘பெண்ணாதி வந்ததொரு மாயப் பிரசகம்’ என்றும் பழிப்பதும், ‘பெண்கள் கல்வி யறிவைப் பெறுவராயின், அவர்கள் பல வழிகளிலும் விபரீத வினைகளில் தலைப்படுவர்’—என்று பேசித் திரிவதும் எவ்வளவு அறியாமை! ‘சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்?—மகளிர்—சிறை காக்கும் காப்பே தலை’— என்பது நாயனார் பொன்மொழி. இக் கருத்தே,

“குலத்து மாதர்க்குக் கற்பு இயல்பாகுமாம்;

கொடுமை செய்தும் அறிவை அழித்தும் அர்

கலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்;

நங்கை கூறும் வியப்புடன் கேட்டிரோ?”

“கிமிர்ந்த நன்னடை நோர்கொண்ட பார்வையும்

கிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்

கிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்,

செம்மை மாதர் திறம்புல தில்லையாம்!”

—என்ற

மணிமொழிகளின் வாயிலாக, பெண்கல்விக்குத் தடை செய்வோர் எழுப்பும் ஐயங்கள் யாவும் அகன்ருழியுமாறு பாரதியாரால் செவ்வியல் விளக்கப்பட்டு னது. இக்கருத்துகள் நவீன நாகரிகத்தின் பயனாக ஏற்பட்டவை யென்றும், இவை நமது முன்னோரின் கருத்தகனோடு, முரண்படுபவை யென்றும் பிதற்றித் தெரியும் வைதிக—சிரோமணிகள் பலர் உளர். அத்தகைய பிதர் களுக்குத் தக்க வாயாப்பாக, நமது பாரதியார் அளித்துள்ள விடை இது:—

“புதுமைப் பெண் இவன் சொற்களும் செய்கையும்

பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றி,

சதுமறைப்படி மார்தர் இருந்த நான்

தன்னிலே பொதுவான வழக்கமாம்;

மதுரத் தே மொழி மங்கையர், உண்மை தேர்

மாதவப் பெரியோருடன் ஒப்புந்தே

முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய

முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.”

ஆதலால், தமிழா! நீ மேற் கொள்வதற்கு உரிய அஹிம்சா வீரம் செழித்தோங்க வேண்டுகாயின், பெண் தெய்வங்களின் உதவியும் ஆசியும் உனக்கு வேண்டுவது அத்தியாவசியம். ‘மாதர் தன்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்த’ வது உனது முதற் பெருங் கடமையா யிருக்கட்டும், மூடக் கட்டுகள் யாவும் தகர்த்து, மானிடர் செய்கை அனைத்தையும் கடவுளுக்கு இனிபனவாக இயற்றுவதிலே, பெண் தெய்வங்களின் துணை இன்மேல் வெற்றி பெற்றிட முடியாது என்பதை மறந்து விடாதே! ஆதலின், தமிழா! ‘அன்பு வாழ்க’ என்று அமைதியில் ஆடு; ஆசைச் சாதினைக் கைகொட்டி வாழ் து! நீ வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்.

தமிழா! அன்பு நெறியில் விளையும் இன்பமே இன்பம்; உள்ளத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழும் உனது வீரம், உனக்கு நேரும் துன்பங்களைக் கண்டு அவமதித்துச் சிரிக்கும் வீரச் சிரிப்பை விளைவிப்பதாக இருக்கட்டும். உனது உடலை மற்றவர் சிறைப்படுத்தினாலும், உனது ஆன்மாவைச் சிறைப்படுத்த அவதூறு முடியாது. உன்னைப் பயன் கருதாப் பணிக்குப் பண் படுத்தும் வண்ணம் இறைவன் விளைவிக்கும் சோதனைகளை துன்பங்கள் என்பதை உணர்ந்து, அவற்றை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று கிமிர்ந்து கில்! மூர்க்க சக்தியைக்கண்டு மன உறுதி குலையாதே! இடையச்சுற்றி கந்தலை அணிந்துள்ள நீயும், உனது உச்சக் குரலில் “தமிழன் எனது சகோதரன்! தமிழனே எனது கண்பன்! பாரத தேவியே எனது அன்னை! தமிழகமே எனது குழந்தைப் பருவத்துத் தொட்டில்; எனது காளைப் பருவத்துப் பூஞ்சோலை; நாய ஆசிரமம்; எனது முதுமைப் பருவத்துக் காசி”—என்று கர்வத்துடன் பறைபறை. இதோ, இப்பாசதியாரது வீரமொழிகளை உள்ளத்தில் ஊறித் ததும்பும் தேசாபிமான உணர்ச்சியுடன் உச்சக்குரலில் பாடு:—

“தேவர்கள் வாழ்விடம்—திறல் உயர் முனிவர்

ஆவலோடு அடையும் அரும் புகழ் காடு!

ஊன மொன்றறியா ஞான மெய்ப் பூமி!

வானவர் விழையும் மாட்சியார் தேசம்!

புன் புலால் யாக்கையைப் போற்றியே நம் நாட்டு

அன்பிலா திருப்போன் ஆரியன் அல்லன்!”

“ஏழை யென்றும் அடிமை யென்றும் எவனுயில்லை ஜாதியில்;

இழிவு கொண்ட மனிதர் என்பது இந்தியாவில் இல்லையே!

பறையருக்கும் இக்கு தீயர் புலையருக்கும் விடுதலை!

பறவோடு குறவருக்கும் மறவருக்கும் விடுதலை!

"கிலி பிடித்த கொஞ்சினாய்! போ! போ! போ!
உறுதி கொண்ட கொஞ்சினாய்! வா! வா! வா!
நன்று கூறில் அஞ்சுவாய்! போ! போ! போ!
தெளிவு பெற்ற மதியினாய்! வா! வா! வா!
ஜாதி தூறு சொல்லுவாய்! போ! போ! போ!
எளிமை கண்டு இரங்குவாய்! வா! வா! வா!
ஒலி இழந்த ரூபினாய்! போ! போ! போ!
கனி படைத்த மொழியினாய்! வா! வா! வா!"

"ஐயமுண்டு பயமில்லை மனமே!—இந்த
ஐன்மத்திலே விடுதலை உண்டு; நிலை உண்டு;
ஐயமுண்டு பயமில்லை மனமே!"

தமிழா! உனது உன்னத்திலே வீர உணர்ச்சியைப் பெருக்கும் இவ் வீர
மொழிகளை, உனது உச்சக் குரலில் உற்சாகத்துடன் பாடி. இம் மணிமொழி
களின் பொருட் சுவையை நன்குணர்ந்து—இவற்றில் உன்னம் கலந்து—
உயிர் கலந்து—உணர்ச்சி கலந்து உச்சக் குரலில் பாடி. 'பாடிய வாய் தேன்
ஊறும் பாரதியார் பாடல்'களை, உன்னத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழும் உயரிய
வீர உணர்ச்சியுடன் பாடுவதே பேரின்பம்! வாழ்க பாரதியம்!

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் கமது 'ஆனந்தபோதினி'
மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்
துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்ப
தற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை.
விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து
கொள்ளவும். கமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும்
எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் பன்
தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

மணிவாசகர். வீரசைவரா?

(K. V. சிவசுப்பிரமணியன், B. A.)

மணிவாசகப் பெருமானின் சரிதத்தை ஆராய்வதற்கு ஆதார
மாயுள்ள நூல்கள் திருவாதவூரர் புராணம், திருவாசகம், திருக்
கோலையார் என்பன. இவற்றுள் வாதவூரர் புராணம் இவரது சமயம் சைவ
மெனவும் குலம் ஆமாத்திய ரெனவும் கூறுகின்றது. இவ்வரலாறே இப்
போது தமிழிலகில் வழங்கி வருகின்றது. ஆனால் யான் எனது ஆராய்ச்சியின்
பயனாக அவரது சமயம் வீரசைவம் என்பதைத் தக்க சான்றுகொண்டு
விளக்க முற்படுகின்றேன்.

1. மணிவாசகரின் சமயம்.

அத்தனாருள் ஆராதிய ரெனவும் ஆதிசைவ ரெனவும், கம்பூரி எனவும்,
வைணவ ரென்றும், மாதவர் என்றும், சமார்த்தர் என்றும் சில வருப்புசர்
உளவேயன்றி ஆமாத்தியரென்று ஒரு வருப்பின ரிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
ஆமாத்தியர் என்னும் ஆரியமொழிக்கு வட மொழிப் புலவர்கள் "மந்திரி"
என்று பொருள் கூறுகின்றனர். எனவே, ஆமாத்தியர் என்பது ஒரு தொழி
லைக் குறித்ததேயொழிய ஒரு குலத்தைக் குறிக்கவில்லை என்பது பெறப்படும்.
அவரது பிள்ளைத் திருநாமம் திருவாதவூரர் என்ப. ஒருவர் வசிக்கும் ஊரின்
காரணமாக பட்டினத்தார், மதுரையார், வேலூரார் என்று வழங்கப்படுவோ
யன்றி அது அவரது பிள்ளைத் திருநாமமாக இருக்க வியலாது. அதுபோலவே
திருவாதவூரர் என்பது அவரது பிள்ளைத் திருநாமமன்று. எனவே அவரது
இயற்பெயரும் இன்னதென விளங்கவில்லை. சிற்க. மணிவாசகனாது இருப்
பிடம் கன்னடதேய மென்றும், ஆராதியரென்னும் வீரசைவ அந்தணர்
குலத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும், அவர் தென்றமிழகாடுற்று வதிந்தனரெனவும்
ஒரு வரலாறு கன்னபரம்பரையாக வழங்கி வருகின்றது. அது எவ்வளவு உண்
மை என்பதை சான்றுகொண்டு ஆராய்வோம். திருவாசகத்தில் அருட்பத்து
என்னும் பதிகத்தில் "அதெத்தவே" எனும் கன்னட பதத்தை அமைத்
தப்பாடி இருக்கின்றனர். இப்பதம் தமிழில் கிடையாது. "அதெத்தவே"
என்றால் "அது அப்படி" என்று பொருள்படும். இதுவேயன்றி பாண்டூர்,
தேவூர் என்னும் கன்னடாட்டு ஊர்கள் பலவிடங்களில் கூறப்படுகின்றன.
இக் காரணங்களைக் கொண்டு மாணிக்கவாசகரது பிறப்பிடம் கன்னடதேய
மாய் இருக்கலாம் என்று ஒருவரது ஊக்க இடமிருக்கிறது. ஆனால் அவர்
ஆராதியர் எனும் வீரசைவ குலத்தைச் சார்ந்தவரெனக் கூறுதற்கு என்ன
ஆதார மிருக்கிறதென ஆராய்வோம். பண்டைக் காலத்திலிருந்த எட்டுப்
பிரதிகளில் கட்டெழுத்துக்கள் எழுதவது வழக்கம். ஆகையால் ஆராதியர்
என்னும் பதத்தை (ஆரா) என்று எழுதி யிருத்தல்கூடும். ("ரா" எனு மெ
ழுத்தை மூலிகளில்வராமல் ரா என்று கட்டெழுத்துக்காரர்கள் சுவடிகளில்

எழுதியுள்ளதை இன்று காணலாம்.) எனவே அங்கனமெழுதப்பட்ட பதத்தை ஆராதியர் என வாயியாமல் ஆராதியர் என வாசித்து "படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான், எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்" என்ற பழமொழிப்படி, மாற்றியிருக்கவேண்டும் என்றும் அங்கனமே ஆராதியர் ஆராதியர் என்று பிற்காலத்தில் வழக்கத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடுமெனவும் கூறுவர் ஒரு சாரார். இவ்வொரு காரணமட்டுமே கொண்டு அவரை வீரசைவரென கூறக்கூடியது. திருவாதவூரர் புராணத்தில் அவர் சைவர அன்றி வீரசைவர என்று வினக்காததின் காரணமென்ன? ஆராதியர் என்ற பதத்தை ஆராதியர் என்று திருத்தி அமைத்தபின் அவரது சமய சம்பந்தமான பாடல்களையேனும் குறிப்புகளையேனும் தூலில் வைத்திருந்தால் முன்னுக்குப் பின் முரணாகலின் அவற்றை நீக்கி விட்டனரென்றே கூறவேண்டும். திருப்புவல்லியில் 19-பாடல்களும் திருவுந்தியாரில் 19-பாடல்களும் திருத்தோனோக்கத்தில் 14-பாடல்களும் திருப்பொன்னுசலில் 7-பாடல்களும் திருப்பண்டையெழுச்சியில் 2-பாடல்களும், அச்சோப் பதிகத்தில் 9-பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. மணிவாசகப் பெருமான் திருச்சதகம் முதலிய ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் 10, 20, 50, 100, என்னும் தொகையாக வரையறுத்துப் பாடியிருத்தலின் மேற்கூறிய பதிகங்களில் மட்டும் பாடல்கள் குறைத்திருப்பதற்குக் காரணமென்ன என்ற விஷயம் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். மற்றும் வாதவூரர் புராணச் செய்யுளொன்று,

"திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததயி மெழுதாறும்
விரித்த வகப்பொருட் கோவை வினங்கவொரு காணாறு
முறைத்தனர் பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத ஆரன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினர்."

என்று திருவாசகம் 700-செய்யுளென அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது. இப்பாடல் எழுதுது என்னும் பேரெண்ணைக் குறித்ததேயன்றி அதற்கு மேற்பட்ட சில லகைத் தொகையைக் கூறவில்லை. எப்படியும் இப்போது சில பாடல்கள் குறைத்திருப்பது வெளிப்படலாம். ஒருகால் குறையும் பாடல்கள் தேவாரத்திருப்பனவல்லவென்போல் சிலைவாய்ப் பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறுவதற்கும் இடமில்லை. தேவாரப்பாக்களை செல்லரிக்கப்பட்டதற்கு கதை இருப்பது போல் இதற்குக் கதை இல்லை. எனவே, மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கண்டதேயத்திலே வீரசைவ சிகாமணிகளாகிய ஆராதியர் குலத்திலே அவதரித்தவரென்பதை வெளிப்படுத்த விருப்பமில்லாத சிலர் இவ்விதம் பாடல்களைக் குறைத்தும் திருத்தியும் இருக்கலாம். இவர் கந்தியம் பெருமானின் அபிசமாவர் என்று கூறுவாருமுனர். சம்பந்தரை ஆளுடைய பிள்ளையென்றும் அப்பரை ஆளுடைய அரசு என்றும், சுந்தரரை ஆளுடைய நம்பி என்றும் வாதவூரரை ஆளுடைய அடிகளென்றும் (பல தூல்களில் அடிகள் என்று கந்தியெம் பெருமானைக் குறிக்கின்றது) வழங்குதலே இதற்குச் சான்றாகும். வீரசைவ சமயத் தலைவரும் கந்தியின் அபிசமாமாகிய வசவதேவரின் சரித்திரமும் மாணிக்கவாசகரின் சரித்திரமும் ஏறக்குறைய ஒத்திருத்தல் காண்க. மணிவாசகர் கந்தியின் கூறும் அவதரித்தவர் என்றதனால் அவர் வீரசைவர் எனக் கொள்ள இடந்தருகின்றது.

இனி, மணிவாசகர் வீரசைவர் எனக் கோட்பாட்டுரிய அகச்சான்றுகள் சிலவற்றை அவரது தூலினின்றும் தர விரும்புகிறேன்.

திருவாசகத்தில் பல விடங்களில் கண்டதேசப் பெயர்களும் சரித்திரமும் கூறப்படுகின்றன. (1) தீர்த்தித் திருவகவலில்,

மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி

சொக்கதாகக் காட்டிய தொன்மையும்

என்ற அடிகளில் கண்டதேயத்தில் கடைபெற்றதாக வசவபுராணம் கூறுகின்ற வண்ணேசர் சரிதம் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

(2) சிவபுராணத்தில் 'கோகழியாண்ட குருமணி தன்ருள் வாழ்க' என்ற அடியில் கோகழி என்னும் கண்டநாட்டுத்தலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும்

"பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட விருத்தம்

தேவூர் தென்பாற் நிகழ்தரு தீவிற்

கோவார் கோலங் கொண்ட கொண்கையும்"

என்ற அடிகளில் பாண்டூர் தேவூர் எனும் கண்டநாட்டு ஊர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (3) மற்றும் இப்போது அச்சப்பிரதிகளில் கிடைக்காத சில திருவாசக எட்டுப்பிரதி பாடல்களில் அவரே தன்னை வீரசைவரென வினக்கியிருத்தல் காண்க. அவை வருமாறு:—

எத்தனையோ மெய்யன்ப ரோமாக்க நாயடியேன்

சித்தமயக் கத்தையுந் தீர்த்தே யிறுமக்க

வித்தராயி லங்கலிங்க வேகாந்த மெற்களித்த

புத்தமுதைப் பாடிநாம் புவல்வி கொய்யாமோ. — திருப்புவல்லி.

புரங்கனோர் மூன்றும் பொடிபட மூவ

ரார்தை யடைந்தில ருத்திபற

வவர்கன் சிவாத்துவித ருத்திபற.

— திருவுந்தியார்.

கண்டமுரஞ் சிரம் வலதுகாமி விடத் தாலால்

முண்ட தனது வருத்தரித்தே யுலவு சிவசாண ரெனும்

தொண்டனைத் தொருவனெனத் தொல்லுக் கோத்தும் வண்ணம்

அண்டப்பிரா னருளியவா ழர்பெறுவா ரச்சோவே.

— அச்சோப்பதிகம்.

மேற்கூறிய விடுபட்ட பாடல்களில் வரும் "அங்கலிங்க ஏகாந்தம்" "சிவாத்துவிதர்" "சிவசாணர்" என்னும் சொற்றொடர்கள் முறையே வீரசைவ சித்தாந்தத்தையும் வீரசைவ மாகேஸ்வரையும் உணர்த்துகின்றன.

4. பிடித்த பத்தில் "சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருளுவ தினியே" என்றார். சைவர்கள் சிவலிங்கத்தை பூசைப்பெட்டியில் வைத்து வழிபடுவது போலல்லாமல் வீரசைவர்கள் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறு என்ற பேத பாவனையை யொழித்து அங்கலிங்க சையோகமாய் இருப்பதால் "உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்" என்றார். இதே கருத்தை கோயின் மூத்த திருப்பதி கத்தில்,

"உடையாளுநன் நடுவிருக்கு முடையாணடிவு னீயிருத்தி
யடியனே னடுவுளிருவீரு மிருப்பதானு லடியேனுன்
அடியார் நடுவுளிருக்கு மருளைப்புரியாய் பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலே யென்கருத்து முடியும்வண்ண முன்னின்றே"

என்று விளக்குவர்.

5. மற்றும் பிடித்த பத்தில் அவர் தமக்கு ஆசார்ய தீட்சைபாண காலத்
தையம் அதற்குமுன் தான் அடைந்திருந்த துன்பத்தையும் சீழ்வரு மடிகளில்

"இருவிடத் துன்னை சிக்கெனப் பிடித்தேன்"

"இரவிலே யுன்னை சிக்கெனப் பிடித்தேன்"

"எய்ப்பிடத் துன்னை சிக்கெனப் பிடித்தேன்" என்றார்.

இரக்காலமே பிரானிகளின் விவகாரமற்றும் ஒடுங்கிய காலமாதலானும்,
அப்போதுதான் மனோலய முண்டாகு மாதலானும், மனோலயமே சிவபெரு
மான பூசிக்கவும் வணங்கவும் ஏற்ற தருணமாதலானும், ஆகமங்களும் அக்
காலமே தீக்ஷாகாலமெனக் குறிப்பதானும் மணிவாசகர் இரவில் தீட்சை
பெற்றதாகக் குறித்தது பொருத்தமானதே. அவர் ஞானசிரியனை யடைந்து
தீட்சை பெற்ற இடம் திருப்பெருத்தறை என வாத்தியார் புராணம் கூறு
கின்றது.

இனி மணிவாசகர் வீரசைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவரெனக் கொள்ளு
தற்குரிய புறச்சான்றுகள் சிலவற்றை ஆராய்வாம்.

இப்போது தேவாரம் பெரும்பாலும் சைவர்களாலும் திருவாசகம் எல்லா
வீரசைவர்களாலும் ஒதப்பட்டு வருகின்றன. (2) இக்காலத்தில் சிறு குழங்
தைகள்முதல் பெரியோர்வரை வீரசைவர்களில் திருவாசகத்தில் ஒரு பாட
லேனும் தெரியாதவர்களில்லை. அன்றியும் திருவாசகம் ஒதுவியக் எண்ணம்
கொள்பவரெல்லாம் இலிங்கதாரிகளை வரவழைத்தே ஒதச்செய்வது காண்க
கும் வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. (3) இக்காலில் திருவாசகத்தை தொன்று
தொட்டு நானது வரையில் பூசித்துக்கொண்டும் அதற்கென ஓர் மடமும் ஏற்
படுத்திக்கொண்டும் பரம்பரையாக மணிவாசகரது கட்டசத்திரத்தன்று விழா
கூட்டிக்கொண்டும் வருபவர்கள் வீரசைவர்களே. அதனை இன்றும் சிதம்
பரத்திலும் புதுவைவிலுமுள்ள அம்பலத்தாடிலார் மடத்தில் காணலாம்.

(4) இப்போது மாணகாலத்தில் சைவ வீரசைவர்கள் ஒவ்வொருவர்
கீட்டிலும் திருவாசகம் ஒதப்படுகிறதெயன்றி தேவாரம் ஒதப்படுவதில்லை.

இங்ஙனமாக, மேற்கூறிய சான்றுகள் பலவற்றைக்கொண்டு, வான்லெந்த
மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வீரசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருத்தல்
வேண்டும் என ஒருவாறு துணியப்படுகின்றது. இச்சான்றுகளைக் கொண்டே
மணிவாசகரின் காலத்தை ஆராய்வோம்.

2. காலம்

"சைவ சமய குரவாரிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வீரசைவ மதத்
தினமென்று இக்காலத்துப் பண்டித சொருவர் ஸ்தாபிக்க முயன்றார். சி. பி.
12-ம் நூற்றாண்டின்முன் வீரசைவம் எங்காட்டிலும் இருந்தில தாலானும்,

அக்காலத்திலாயினும் அதற்குப் பின்னராயினும் திருவாசக முடையார் திகழ்ந்
தாரெனல் அவருடைய சரித்திரத்தோடு முற்றும் முரணாகலானும் அது
பொருத்தாது."

என சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் S. அனவரத விநாயகம்
பிள்ளை என்பார் தாம் 1907ம் ஆண்டு பதிப்பித்த "திருவாசகம்" என்
னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அது தவறாகும். வீரசைவ சித்தாந்தம் வேதா
கம் காலத்தொட்டு வழக்கிலிருந்துவருகிறது. வீரசைவ மெய்க் கொறியும், பஞ்
சாசாரியர்களின் அவதாரமும் அனுக்கிரகமும் வீரலிங்கோபபிஷத் முதலிய
உபநிதத்தங்களிலும், காமிகாகமம், வீராகமம், வாதுனாகமம், பாமேஸ்வராக
மம், சுப்பேநாகமம் முதலிய ஆகமங்களின் உத்தர பாகங்களிலும் பாக்கக்
கூறப்படுகின்றன. பாமசிவனது பஞ்ச முகங்களினின்றும் இரோவணாராத்யர்,
மருனாராத்யர், பண்டிதாராத்யர், ஏகோராமாராத்யர், வில்வாராத்யர் என்னும்
ஐம்பெருத் தலைவர்கள் உற்பவித்து முறையே ரம்பாபுரி, உஜ்ஜயினி, ஸ்ரீசைலம்,
பதரிசேதாரம், காகி எனுமிடங்களில் தமது சிம்மாசனங்களை ஸ்தாபித்துச்
சென்றதாக பாமேஸ்வராகமம் கூறுகின்றது. சுவாயம்புவாகமத்தின் சிவது
படலத்தில் ஆதி ஆசாரியர்களின் பெயர்கள் தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றன.
வீரசைவ சமயத்தின் தொன்மையை விளக்க இன்னும் சில ஆதாரங்களை
எடுத்துக் காட்டுவோம்:—

(1) இற்றைக்கு சமர் ஆசிரியரென்குட்டு முன், சிவயோகி ராட் என்
பார் சித்தாந்த சொமணி என்ற ஒரு நூல் வடமொழியில் இயற்றியருளினார்.
அதிலே பிற்காலத்தில் துறைமக்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் தமிழில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. (2) வியாச பாரதத்தில் அனுசாசன பருவத்தில்
தருமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் கூடத் ஒரு சம்பாஷணையில் அக்காலத்தில் வீர
சைவ சமய மிருத்ததாகத் தெரிகிறது. (3) வடமொழிக் கந்தபுராணம் சக்
ச சமநிதையில் பிங்கலனென்னுமோ சந்தனன் சதாந்த முனிவரால் வீர
சைவ ஐக்கப்பட்டமை கூறப்படுகின்றது. (4) சங்கராசாரியரது நாய் தந்தை
ய் மகப்பேரின்கையால் சிவபெருமான சங்கம் மூர்த்தியாக வழிபட்டு சங்
காணப் பெற்றார் என்ப. (5) சி. பி. 1185-ஆண்டில் திரிபுள நாதா என்
னும் வேதியர் பதமராச என்னும் வீரசைவ பண்டிதரோடு வாதிட்டு
தோற்ற வீரசைவராயினர். (6) சி. பி. 1195-ல் சக்கரபாணி ரங்கநாதர் என்
னும் வைணவ அந்தண சொருவர் பரங்குருதி சோமநாத ஆராதியர் என்னும்
வீரசைவப் பெரியாருடன் வாதித் தோல்வியுற்ற வீரசைவ மெய்க் கொறியைக்
கூட்டப்பிடித்தன என்ப. (7) இற்றைக்கு 5500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னி
ருத்த ஐனமேஜய மன்னன், அப்போது சேதார பீடாதி பதியாய் விளங்கிய
ஆனந்தலிங்க ஜங்கம சுவாமிகளுக்கு சிலங்களை கங்கோடையாகக் கொடுத்த
தைப் பற்றிய கல்வெட்டு பின் வருமாறு:—

"I, Sreeman Maharajadhiraja Janamejaya Boopala, King of
Hastinavathi and preserver of the four Varnasramas, make on
this Monday, the Amavasya day of the lunar month Marga-
seersha in the cyclic year Plavanga corresponding to the 89th
year of the Yudhishtra Era, grant of the land lying between the
rivers Mandhakini, Ksheeraganga, Madhuganga, Swargadwara-
ganga, and the confluence of the Saraswathi and Mandhakini

for the purpose of worship of the God Kedaranath through Ganesalinga Jangama, the resident of Sri Kedhar Kshetra and the disciple of Sri Goswamy Anandhalinga Jangama, the spiritual head of Okhi Math in order to procure for my parents the eternal bliss of living in the abode of Shiva.....
.....May it happen that those who misappropriate this gift of mine will be born again and again as worms on earth for sixty thousand years.

கல் வெட்டுகளின் ஆராய்ச்சியால் ஜனமே ஜய மன்னனின் காலம் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் நிலை நிறுத்தப்படுகின்றது. (8) Many stone and copper plate inscriptions bear witness to the fact even four or five thousand years ago, several kings in India had been initiated with Lingadharana என வட காட்டாராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். (9) மற்றும் வில்லியம்ஸ், மூர், வில்சன், டாக்டர் பர்னார்டு முதலிய பல மேனோட்டாசிரியர், வீரசைவ சமயமானது மிகப் பழமையான தென்று தங்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சியால் முடிவு கூறியுள்ளனர்.

இதிகாரம் அகப்புறச் சான்றுகள் பலவற்றின் ஆதரவால் மாணிக்கவாசகரைக் கூறினேன்.

நால்வர் என்ற சொற்றொடர் இடைக்காலத்தி லெழுந்ததொன்றே. தாயுமானவர் காலம் இற்றைக்கு 250 ஆண்டுகட்கு முன் ஆதலானும், அவர் காலம் வரை மூவரேன வழுங்கி வந்திருந்தமையாலும் "நால்வர்" என்ற சொற்றொடர் அவருக்குப் பின்னர்தான் ஏற்பட்டிருந்தல் வேண்டும். எனவே மாணிக்கவாசகப் பெருமானை மூவரோடும் சேர்த்துரைக்காமையும் அவரது நூல்களைத் தனித் திருமுறைகளாக வகுத்தமையுமே அவர் வீரசைவ ரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன.

(2) மணிவாசகப் பெருமான் திருக்கோத் தும்பியில் 2-ம் செய்யுளில்

"கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்"

என்று கண்ணப்பரையும், "திதிலை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானை" என சண்டேசர நாயனாரையும் கூறியுள்ளாராகலின் அவர் கண்ணப்பரது காலத் திற்கு பிற்பட்டவரென்பது பெறப்படுகின்றது.

(3) "அருப்போட்டு முலை மடவான்....."

மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வவகைத்

திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ்

செக்கர்.....புனித ஞர்க்கே"

என்ற

திருப்பூவணத் திருத்தாண்டகத்தில் வாசேப் பெருந்தகையார், சிவபெரு மான் வவகையில் மண்சுமந்த திருவிளையாடலைக் கூறியுள்ளார். இக்குறிப்பி னால் மாணிக்கவாசகர் காலம் மூவருக்கும் முற்பட்டது என்பது பெறப்படும். (3) திருத்தாண்டத் தொகையில் சுந்தரர் மணிவாசகரைக் குறியாது விட்டமையான், அவர் சுந்தரருக்கும் பிற்பட்டவரென்பர் ஒரு சாரார். மணி வாசகர் வீரசைவ சமயாசாரியராய் இருந்தமையின், சைவ சமய குரவரோடு

பொருள் நூல்

ஸ்ரீகண்ட இராமன், எம். ஏ., எல். டி.

(Rights Reserved.)

(126-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அதிகாரம்—3.

பொருளாதாரக் கொள்கையின் சரித்திரம்

பொருளாதாரக் கொள்கையின் சரித்திரத்தைப்பற்றி (History of Economic Thought) ஈண்டு நாம் சொல்ல வேண்டுவது முக்கிய கடமையாக இருக்கிறது. அதைச் சுருங்கச் சொல்வோம்.

ஆசியா கண்டத்தில் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றி இன்னும் சரியாக ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் பழைய காலத்தில் பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றிப் பேசிய நூல்கள் இருந்தன. அவை சரியாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

இந்தியாவில் பொருளாதாரக் கொள்கை

ஆதி காலத்தில் இந்தியாவில் வேத காலத்து மனிதர்கள் உழவுத் தொழி லிலிருந்தும் சாமான்கள் செய்வதும் அவற்றை விற்பதும் ஆன நிலைமைக்கு வந்

தேர்த்துக் கூறும் விருந்திருக்கக் கூடுமாகலின், இக்கருத்துப் பொருந்தாது. (5) திருக்கோவையாரில் வருண பாண்டியன் என்னும் பெயர் குறிக்கப்படு தலால் அவர் அவனது காலமாகிய 9-ம் நூற்றாண்டி லிருந்தவ ரென்று ஒரு சாரார் கூறுவர். (6) அம்பலம் பொன்வேய்த்த பார்த்த சோழனுக்கு முன் பொன்னம்பலமென்னும் வழக்காறில்லை யாகலின் மாணிக்கவாசகர் அவன் கால மாகிய 10-ம் நூற்றாண்டி லிருந்தாரெனக் கூறுவாரமுனர். (7) அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் மணிவாசகர் அமைச்சராய் இருந்தது உண்மை. பரஞ்சோதி யார் திருவிளையாடலில் வருண பாண்டியனைப் பின்பற்றி சுமார் 40 அரசர் ஆண்ட பின்னர் அரிமர்த்தன பாண்டியன் ஆண்டானென்றும் அவனுக்குப் பின்பு பதினமர் பாண்டியர் ஆண்டபின் வந்தவன் கூன்பாண்டிய னென்றும் காலவரையறை கூறப்படுகின்றது. எனவே மாணிக்க வாசகருக்குப் பின் னரே ஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் இருந்திருக்கவேண்டும். (8) மாணிக்க வாசகர் சங்ககாலத்தி லிருந்தவரெனக் கூறுவாரமுனர்.

இங்ஙனம் பலதிறப்பட்ட சான்றுகளும் ஆராய்ச்சிகளும் எழுந்த கார ணத்தால் மாணிக்கவாசகர் காலம் இன்னதெனத் துணிந்து கூற்றியலாதா யிற்று. இத்தகைய ஆதாரங்கள் பலவற்றையுங் கொண்டு இக்காலத்தில் மாணிக்கவாசகர் காலத்தை கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டென்று ஆராய்ச்சி யாளர் முடிவு கூறுகின்றனர்.

தனர். மௌரிய அரசர்கள் காலத்தில் சந்திரகுப்தனும் அசோகனும் பொருளாதார அபிவிருத்தியை முன்னிட்டுப் பல விஷயங்களைக் கவனித்திருக்கின்றார்கள். இந்தியாவில் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்கள் அயல் நாடுகளுக்கு ஏராளமாகச் சென்றன. அயல்நாட்டு வந்தவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து வியாபாரம் செய்தனர். கிரேக்க ஞானி அரிஸ்டாடில் காலத்தில் இந்தியாவில் மௌரிய அரசன் சந்திரகுப்தனுக்கு பிரதம மந்திரியாக இருந்த கோனிலியா அவ்வது சாணக்கியன் என்று சொல்லப்பட்ட பிராமணன் பிரதம மந்திரியாக விளங்கினான். அவன் அரிஸ்டாடிலை விடச் சிறந்து விளங்கிய புத்தியைக் கொண்டிருந்தான் என்பது சரித்திராசிரியர்களுடைய கருத்து. அரிஸ்டாடில் வியாபாரம், வட்டி, பண்டங்களை மாற்றுதல் முதலானவற்றைக் கண்டித்தான். ஆனால் கோனிலியா அவற்றின் பேருண்மைகளை நன்கறிந்து அவற்றின் பிரயோஜனங்களை "அந்த சாஸ்திரம்" எனும் புஸ்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறான். அவை இன்றேல் ஒரு நாடு முதன்மையுடன் விளங்காது என்பது புராதன இந்திய ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் கொள்கை

கிரேக்க நாடு.

பிளேடோ (Plato), செனோபன் (Xenophon), அரிஸ்டாடில் (Aristotle) ஆகிய மூன்று பேர் பொருளாதார நூல் வரைவோர்களுக்கு உபயோகம் கொடுக்கத் தக்கவர்களாக இருக்கின்றார்கள். கிரேக்கர்களுடைய வாழ்க்கை வட்டியைக்கொண்டு கீதியும் ராஜரீக தத்துவமும் மிகவும் சிறந்த கோக்கங்கள்; பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றிய விஷயங்கள் யாவும் அவற்றிற்கு மேலே இருந்து வந்ததால் முதன்மை பெற முடியவில்லை. கிரேக்கர்கள் அடிமைத்தனம் (slavery) என்பதை ஒரு பொருளாதார வட்டியமாகக் கொண்டு, அதைப் பேரிதழ்வு போன்றி வந்தார்கள். உழைப்பின் பிரிவை (Division of Labour) ஆதரித்தப் பேசினார்கள். வட்டி, வியாபாரம் முதலானவற்றைக் கண்டித்துப் பேசி அவற்றை இகழ்ந்தனர்.

ரோமர்கள்

கிரேக்கர்களிடமிருந்தும் ரோமர்கள் தங்களுடைய பொருளாதார வட்டியைக்கொண்டு பெற்றார்கள். ஆதலின் அவர்களும் வட்டி, வியாபாரம் முதலியவற்றை இகழ்ந்தனர். விவசாயத்தைப் போற்றினர். பழைய காலத்து ரோமாபுரி வாசிகளுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையையும் வாழ்க்கை வட்டியைக்கொண்டும் பற்றி ரோமன் சட்டம் மிகுந்த விஷயத்தைக் கொடுத்திருந்தது.

மத்திய கால ஐரோப்பா (Europe of the Middle Ages.)

சுற்றறிந்த மனிதர்களும் கிறிஸ்துவப் பாதிர்களும் சாஸ்திரிகளும் வட்டி வாங்குதலைப் பற்றி பலமாகப் பிரசாரம் செய்து கண்டித்தார்கள். கிறிஸ்துவ வேதமாதிய பையிலில் சொல்லப்படுவதற்கு அது முரணாக இருப்பதாகச் சொல்லினர். ஆதலால் கியாய விலை எனும் கொள்கையை (The theory of Just Price)ச் சிருஷ்டித்து அதை ஆதரித்தப் பேசினார்கள்.

தற்காலத்தில் பொருளாதாரக் கொள்கைகள்

(Economic thought in Modern Times)

சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை யனுசரித்து அகோஷமில்லாத என்று சொல்லப்

படும் பொருள் நூல் ஐரோப்பாவில் உண்டாகிறது. பிலியோகிராட்ஸ் (Physiocrats) முதன் முதலில் கியாதி பெற்றவர்கள். ஆனால் மர்கெண்டிலிஸ்ட்ஸ் (Mercantilists) முதலில் தமது கொள்கையைப் பொருளாதாரத் துறையில் உபயோகித்தார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மர்கெண்டிலிஸம் (Mercantilism)

இதை கால்க்டிசம் அல்லது வியாபாரக் கொள்கை முறை என்றும் சொல்லுவர். உண்மையை ஆராயுமிடத்து இந்தக் கொள்கையை ஆதரித்த பொருளாதார விற்பனர்கள் ஒரு குழுக்கு முறையோடு நடந்து, சரிவரக் கொள்கையை ஆதரித்து வந்ததாகச் சொல்லியிட முடியாது. ஆனால் இந்த வியாபாரக் கொள்கை அப்பொழுது ஐரோப்பாவில் நடைபெற்று ஒங்கி வளர்ந்தது. ஐரோப்பிய ராஜ்யங்களிலிருந்து இதன் வளர்ச்சிக்கு காரண கார்த்தாக் காக இருந்தார்கள். பிரான்ஸ் தேசத்தில் கால்பர்ட் (Colbert), இங்கிலாந்தில் கிராம்வெல் (Cromwell), ஆகிய இருவர்களும் இந்தக் கொள்கைக்குத் துண்போல் கின்று ஆதரித்தார்கள். எனையோர் இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பற்றி நூல்களை வரைந்தார்கள். இந்தக் கொள்கை வருவதற்கு எது காரணமாக இருந்தது?

அமெரிக்காவில் பொன்னும் மணியும் அகப்படும் காலங்களில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதும், ஸ்பெயின் தேசத்தார் ஐரோப்பாவில் அதன் மூலியமாக ஒரு மகோன்னத நிலையை அடைந்தனர். அந் நிலையைக் கண்ட இங்கிலாந்து, இதரவி, பிரான்ஸ் முதலான தேசங்கள் தாங்களும் காலங்களில் இல்லா வர்த்து, இதரவி, பிரான்ஸ் முதலான நிலைமையைப் பெறலாகும் என்பதை யோசித்தன; மல் எப்படி மகோன்னத நிலைமையைப் பெறலாகும் என்பதை யோசினை செய்தனர். பொன்னும் வெள்ளியும் எப்படி வரும் என்பதை கண்டு யோசனை செய்தனர். பல ஆய்வுகள் கடைபெற்றன. அதன் பலனை மர்கெண்டிலிசம் (Mercantilism) என்று சொல்லப்படும் வியாபாரக் கொள்கையாகும். இந்தக் கொள்கை பின்வருமாறு:—

ஒரு தேசம் காலங்களில் இல்லாமலே பொன்னும் வெள்ளியும் பெறுவதற்கு அந் தேசத்துச் சர்க்கார் அங்காட்டு வெளி வியாபாரத்தை ஒரு குழுக்கு முறை யில் அதுஷ்டிக்க வேண்டும். வியாபாரக்கொள்கையை யதுசரித்த ஆசிரியர்கள் அதை கண்டு அறிபுமது ஜனங்கள் பொருட்டி நூல்கள் வரைந்தார்கள். சர்க்கார் உங்காட்டுச் சாமான் அபிவிருத்தி சாலைகளுக்கும் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். பின்பு அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதிலும் உதவியளிக்க வேண்டும். தங்கம் காட்டுச் சாமான்கள் மிகவும் அதிகமாக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விற்பனை செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் இறக்குமதி செய்யப் படுகின்ற விற்பனை செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் இறக்குமதி செய்யப் படுகின்ற சாமான்கள் ஏற்றுமதியாகும் சாமான்களை விட மிகவும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதனால் மர்கெண்டிலிசம் கொள்கையை யதுசரித்தவர்கள் பணம் திரும்பிவரும் எனும் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிக ஏற்றுமதி அதிக பணத்தைக் கொடுக்கும் எனும் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டாவதாக அவர்கள் விவசாயத்தை விருத்தி பண்ணுவதைக் காட்டி னும் வெளி காட்டுக்கு வேண்டிய சாமான்களை உண்டாக்குவதைச் சர்க்கார் ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதைச் சொன்னார்கள். மேலும் இந்தக் கொள்கை யை கண்டு அமுலுக்கு கொண்டுவர கண்டிப்பான சட்ட திட்டங்களைச் சர்க்கார் கையாள் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தினர்.

இந்த வியாபாரக் கொள்கையை ஆராய்ச்சி செய்யுமிடத்தில் இது உண்மையாக ராஜ்யக் கொள்கை என்பது வெளிப்படும். அரசாங்கத்தின் வன்மையை யதாசரித்தே ஒரு காட்டிற்குப் பொன்னும் வெள்ளியும் வரும் என்பது இதனால் தெரிகிறது. பதினாறுவது நூற்றாண்டு முதல் பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரையில் இக் கொள்கை அதுவுடனானதில் இருந்து வந்தது.

பிஸியோகிரட்ஸ் (The Physiocrats)

சாஸ்திர முறைப்படி இந்தக் கூட்டத்தினர் தமது கொள்கையை வெளியிட்டனர். வியாபாரக் கொள்கையைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். ஒரு தேசத்தின் சர்க்கார் உண்டாக்கும் சாமான்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் மட்டிலும் ஆதரிப்பது கூடாது என்று வற்புறுத்தினார்கள். க்வீசனே (Quesnay) கர்னே (Gournay), டர்கோ (Turgot) ஆகிய மூவர் இந்தக் கொள்கையை முன்னேற்ற மடைவதற்குத் துணை போல் இருந்தார்கள். இவர்கள் சொல்லிய விஷயங்களின் சாராம்சம் கீழ் வருமாறு:—

உலகமும் மனித சபாவமும் இயற்கையின் சட்டங்களால் (Natural Laws) பிடிக்கப்படுகின்றன. மனிதர்கள் இந்த இயற்கை சட்டங்களை யதாரணை செய்து நடந்தால் அவர்களுடைய நேசபாசங்கள் நியாய விதிகளைப் பொறுத்த நிற்கும். அதனால் பிஸியோகிரட்ஸ் கூட்டத்தினர் தன்னிச்சைப் பிரகாரம் வியாபாரிகள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். இந்த தன்னிச்சைபோல் நடந்து கொள்ளும் கொள்கைக்கு ("Laissez faire") என்று சொல்லுவார்கள். இதன் கருத்து என்ன? தொழில்களிலும் வியாபாரத்திலும் சர்க்கார் தலையிடக் கூடாது. தன்னிச்சைப்படி அவை விருத்தியடைய வேண்டும். சுயாதீனம் அவைகளுக்கு இருக்க வேண்டும். அரசாங்க சட்டங்களுக்கு அடங்கி வியாபாரமும் தொழில்களும் நடைபெறலாகா தென்று அவர்கள் அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சுயேச்சையான வியாபாரம் (Free Trade) என்பதை ஆதரித்துப் பேசினர்.

விவசாயம் ஒரு நாட்டிற்கு மிகவும் அவசியமானது என்பதை அவர்கள் கணக்குகளோடு எடுத்துக் காண்பித்து, விவசாயத்தைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

விவசாயம் ஒரு நாட்டிற்கு அவ்வற்ற செல்வ விருத்தியைக் கொடுக்கிற தென்பதைச் சொல்லியுனர். அதனால் அவர்கள் ஒரு தனியான கேர்வரி (A Single Direct Tax) யை ஆதரித்தனர். அது நிலத்தின் மீது மட்டும் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள்.

பிஸியோகிரட் கொள்கை வியாபாரக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் அதைக் கண்டிப்பதாக இருந்தது. பிஸியோகிரட் கொள்கையை ஆதரித்தோர் விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமான கம்பிக்கையைக் கொண்டு, அதை சர்க்கார் ஆதரிக்க வேண்டும் என்றார்கள். அது அவ்வளவு உசிதமான கொள்கையாகத் தோன்றவில்லை. (தொடரும்.)

ஒளவையார்

(முனி. பண்டிதை-அசலம்பிகை அம்மையார்.)

இனி "தோய்க் கிடங்கோடேல்" என்பது. இதே அவபத்தியம் செய்த வியாதி நிலத்திற்குக் வழி செய்யாதே என்பதாகும். கோய்வராமல் இருக்கும்படி ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளுவதும், தவறி வந்த கோயை (ஒவ்வாத உணவுகளைக் கைவப்பித்தினால் உட்கொண்டு) வளர்த்துத் துன்புறுத்தலும் என இருவகைப்படும். கோய் வருவதற்கு மூலம் உடலுக்கும் ஜீரணக் கருவிகளுக்கும், கால நிலைக்கும் ஒவ்வாத உணவுகளை அளவுக்குமேல் புசிப்பதும், சரீர உழைப்பின்றி யிருப்பதும், துக்கத்தை வலியத் தடுத்தலும் ஆகைக் கடிமையாகி ஒழுக்கக் கெடுதலுமே என்பது தெளிவு. அவ்வாறு கண்டிப்பாக ஒழுக்கமல் கோயை வரவேற்பவர்கள் பிறகாவது அவபத்தியம் செய்யாமல் உறுதியுடனிருந்து அந் கோயினின்றும் விடுதலை பெற வேண்டுமென்பது மூதாட்டியார் கருத்து. இது விஷயமாக மகாத்மா காந்தியடிகள் இன்னும் பல படி மேலேறி அறிவுறுத்தி யுள்ளார். அதாவது ஒழுக்கத்தவறி அதனால் கோய் வாய்ப்பட்டு பரிதபிக்கத்தக்க நிலையில் இருப்பவர்களிடம் கருணைகாட்டி விரும்புவோர்கள் அவர்களுக்கு அந் கோய் விரைவில் குணப்படும்படியான சிசிச்சைகளை செய்யாமல் இயற்கை விளைவை அறுபவிக்கும்படி விட்டுவிடுதல்வேண்டும் என்பதே. நீண்ட கால கோயின் கொடிய அறுபவம் அவர்களை மீண்டும் அத்தகைய தவறுகளில் செல்ல வொட்டாமல் தடைசெய்யும் ஆதலின் அது பேருபகாரமென்பது கருத்து. பொதுவாக வக்கீல்கள் இல்லாவிடில் வழக்குகள் இல்லை, வைத்தியர்கள் இல்லாவிடில் வியாதிகள் இல்லை யென்பதும் பலர் கொள்கை. இரண்டும் அவசியமாகக் கொள்ளவேண்டிய சமயங்களும் உண்டாயினும் பெரும் பான்மையான வினைவு அதுகூலம் அன்றென்பது தெளிவாகும். நிற்க கோய்க் கிடங்கோடேல் என்பதற்கு வந்த உடனே சிகிச்சைசெய்து சுகப்படுத்திக்கொள் என்று பெருமாட்டியார் ஏன் கூறியிருக்கக் கூடாது என்றும் வினவலாம். அது அநீதிகளுக்குக் கருத்தல்ல. ஜூரம் வந்தவன் சில நியமிவுகளிலேயே அதை நிறுத்தக்கூடிய கவீன ஆங்கில ஒளவு தங்களை உபயோகித்துச் சுகப்படுகிறான். ஆனால் அம்மருந்து அந்த ஜூர வேகத்தை உன்னை அழுத்திவைப்பதே தவிர அறவே ஒழிப்பதில்லை; தலை கோய் வந்தவன் சில வீசாடிகளில் அதைத் தடுக்கும் மாத்திரைகளை உட்கொள்ளுகிறான். ஆனால் அதன் விளைவாக முக்கிய கருவிகட்கிடமாகிய இருதயத்தை பலவீனப்படுத்தி இதைவிடக் கடிமையான நிரந்தரமான வியாதி

யந்தனாகிறான். இத்தகைய தாற்காலிகமான பரிகாரங்களைச் சீக்கிரம் மனிதனைத் தேற்றி மீண்டும் அவபத்தியம் செய்யும்படி துண்டும். ஆதலினால் இத் தகைய பரிகாரங்களைக் கொள்ளும்படி சொன்னதாக நாம் பொருள் கொள்ள இடமில்லை. இம் முறைகளும் ஆங்கில சிகிச்சா முறைகளையன்றி ஆயுர்வேத சிகிச்சா முறைகளால் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். நோய்க் கிடங் கொடாமல் உணவுகளைப் பக்குவமாக அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு தாய்மார் ஞாடையதே. அவர்களை நோக்கியும் மூதாட்டியார் கூறியதாகக் கொள்வது சிறப்புடைத்து. முற்காலத்தில் பதினாந்து தினங்கட் கொரு மூறை நமது நாட்டில் உழைப்பின்றி வளர்ந்த பயன்தரும் ஆமணக்கெண் ணையைப் பேதிக்குக் கொடுப்பதும், மறுதினம் வேப்பிலைக் கொழுந்தினும் சிறிது ஓமமும் சேர்த்து அரைத்துச் சிறு உண்டைகளாக்கி அதிகாலையில் உட் கொள்ளச்செய்து பிறகு பழைய அன்னம் உண்பிப்பார்கள். தற்காலத்தில் இதைச் சொன்னால் கேட்கவாவது எந்தச் சிறுவர்கள் உடன்படுவர், வினக் கெண்ணையின் பெயரையும் வேப்பிலையின் பெயரையும் சொல்லக் கேட்டா லும் சிறுவர் முகம் வேறுபட்டு விகாரப்படுமீ. அவ்வளவென்ன, தாய்மார் களாகவுள்ள தற்காலப் பெண்களே மேற்சொன்ன வஸ்துக்களைத் தங்கள் அருமைச் சிறுவர்களுக்குக் கொடுக்க மனம் இசைவார்களா? அவைகளை அரு வருப்பின்றிக் கைகளினால் தொடந்தான் செய்வார்களா? தற்கால நாகரிக மென்னும் வியாதிக்கு மனமாற்றமே மருந்தன்றி வேறுவழி இல்லை. அம் மனமாற்றம் கால தேவதையின் கருணையினால் வரவேண்டும். ஓனவையார் அருள் மொழியின் பெருமை அப்போது மறைந்ததும், பகுத்தறிவுடைய மக்கள் விஷயத்தில்தான் இத்தனை நீதிகளும் போதங்களும் வேண்டியிருக் கிறது. பட்சி யிருக்கக்கூறா இதுபோன்ற முயற்சிகள் ஒரு சிறிதும் வேண் டப் பாலதன்று. வீட்டு வளர்ப்பு யிருக்கக்கூறா நாய், பூனை, மாடு, குதிரை முதலான இனங்களில் நோய் அணுகுமாயின் அவைகள் எவ்வித இரைகளை யும் ஏற்காமல் கண்டிப்பாக அந்நோய் நீருமளவும் உபவாசமிருப்பது கண் கூடு. குட்டியிட்ட பூனை (லங்கணம்) பட்டினி கிடப்பதும் மூன்றாம் நாள் வெளிச்சென்று பசும்பூல் முதலிய சில குறிப்பான இலையுணவையே யுட் கொண்டு மீண்டும் குட்டிகளிடம் காவலாக விருந்து வருவதும், கோழிகள் அடைசாப்பதில் காட்டும் சிரத்தையும் கவனிக்கத்தக்கன. குதிரைகள் எவ் வளவு கட்டாயப்படுத்தினாலும் குடல் சரிவர இல்லாவிடில் புல்லருந்துவதில்லை. இழிவாக நினைக்கும் நாய்கூட உடலில் மயிர் உதிர்ந்து பிணிகேரின் எவ்வித அருமையான உணவு இடப்படினும் கண்ணெடுத்துப் பாராமல் மாங்களின் சிழுவிற் கிடப்பதைக் காணலாம். ஆனால் மனிதர் மட்டில்தான் அக்கினி மத் தம் இருக்கும்போதே ஒரு சிறு அல்லா துண்டாவது சாப்பிட்டு செரிக்க வேண்டி ஸோடாவைப் பருக விழைகின்றனர். அதிலும் முடியாவிடில் எளிமா வைத்துக்கொண்டாவது குட்டைக் காவியெய்துகொண்டு மேலே எலுக்கினிய வஸ்துக்களைச் சாப்பிடத் தயங்குவதில்லை பென்பதை எவரும் அறிவர். தற்கால நடை முறைகளைக் கூர்ந்து நோக்குவோமாயின் மூதாட்டி யார் நோய்க் கிடங்கொடேல் என ஒருதரம் சொன்னது போதாது; ஓராயிரம் கூறினும் பொருந்தும் என்று தோன்றுகிறது.

அவபத்தியம் செய்யாதே என்று சொன்னால் அதற்குப் பதிலாக சவையுட்க முடியாத சிலர் வாயைக்கட்டி வயிற்றைக்கட்டி எத்தனைநாள் கஷ்ட

டப்படுவது; வாய்க்கு வேண்டிய வஸ்துக்களை அவாவட்க வண்டு அதனால் நோய் வளர்ந்த இறந்தால்தான் என்ன மோசம்? இப்படியெல்லாம் பத்தியம் பிடித்து வருத்தினால் பிறகு மாணமே வரப்போகிறதில்லையா? இருந்து எந்த சமஸ்தானத்தை ஆனப்போகிறோம் என வேதாந்தம் பேசுவோரும் உண்டு. இத்திறத்தோர் மனதில் மனித தேக மெடுத்ததின் பயன் உண்பதும் உடுப்பதும் சகிப்பதும் தான் என்ஈற சித்தாந்தம் வேருன்றி யிருக்கிறது. முற்றுத் துறத்த திருமூலர் உடம்பை வளர்த்தல் அவசியமென வற்புறுத்துகின்றனர். அழியாத ஆன்மலாபத்தைப்பெற மனித தேகமே உரியதாதலின் உயிர் ஒம்பி உடலைப் போஷிக்கவேண்டியது அறிஞர்களது தலையாய கடன். உடல் நோயின்றி தன்னிலையில் இருந்தாலன்றி எவ்வித முயற்சியும் செய்ய இயலாது. யோகம் ஞானம் என்னும் சொற்களுக்கே இடமில்லை. மனம்தான் எவ்விதம் துய்மையும் அமைதியும் பெறும். சித்தர்கள் முதலில் காயத்தை அழியாத தன்மையையுடைய தாக்கவே வழி கண்டனர். இதுபோன்ற அரிய பெரிய சாதனைகளுக்கு உடல்சலம் இன்றியமையாததாதலின் நாமகளின் அவதார மாகிய நமது பெருமாட்டியார் நோய்க் கிடங்கொடேல் எனக் குறிப்பாக அறி வுறுத்தினார் என்க.

இதையடுத்த நீதி “பழிப்பன பகரேல்” என்பது. இதற்கு அறிவுடைய வர்களாலே இசைப்படுவனவாகிய சொற்களை நீ ஒருபோதும் பேசாதே என்பது பொருள். எப்போதும் பிற்பால் பழிப்புக்கிடமான செய்திகள் அகப் படுமாவென ஆராய்வதில் திருப்பியுள்ளவர்களும் சிலரோ பலரோ உண் டென்பது தின்னம். இதைக் குறிப்பாகக் கண்டிக்கவே வாகவி மாரிமுத் தாப் பின்னையவர்கள்,

“செய்யவர் பழிகேட்க வளைபோல் வளையுங்காது
சிலகதை கேட்கவென்றால் காதினுட் டுளையேது”

எனவும்,

“எய்தும் என்பழி கோக்க இரு கண்ணும் காமாலை
இதரர் பழிகள் நோக்க இத்திரன் கண்ணெந்த முலை”

எனவும், கீர்த்தனப் பகுதிகளில் அழகாக விவரித்துள்ளார். இக் குணத்தி னால் பழிப்பவன் அறிஞரால் பழிக்கப்படுகிறான் என்பது தெளிவு. ஜயின மத அறிஞரும்,

“பிறர் மறைவின்கட் செவிடாய்த் திறனறிச்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாதும்
அறம் கூறவேண்டா அவர்க்கு.”

என்று மூன்று விஷயங்களைக் கூறினர். உலகில் எவரும் செவிடாகவும் குரு டாகவும், ஊமையாகவும் இருக்க விரும்பார். வாழ்த்துவோரும் அவ்வாறு ஊமையாகுத, குருடாகுத, செவிடாகுத என்று கூறத்துணியார். நமது எலகி யார் மட்டில் செவிடாகவும் குருடாகவும் ஊமையாகவும் ஆகும்படி வற்புறுத்து கின்றார்.

செவிகளின் பயன் அறிவுரைகளைக் கேட்பதற்கே யாதலின் அதற்கு மாறாகப் பிறர் தனிமைப்பிற் பேசிக்கொள்ளும் இரகசியச் செய்திகளை ஒரு போதும் மறைத்திருந்து கேளாதே. அவ்விடத்தில் மனதைச் செல்லவிடாமல் செவிடனைப்போல் இருக்கும்படி கூறுகிறார். பிற மாதரைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதே என்பதை வற்புறுத்தி வண்டி பிறர் மனைவியைக் காணும் விஷயத்தில் பிறவிக் குருடனைப்போல் மனதை அடக்கிநட வெண் டுரைத்தார்.

பிறரைப்பற்றிப் பழிபடப் பேசுதலே புறங்கூற்றாகும். அப்படிப் பேசுநோன் ஊமையாகிவிடும்படி போதிக்கிறார். இதைத்தான் நமது தலைவியார் பழிப்பன பகரேல் என் றறிவுறுத்தினர். மேலே குறித்த முத்திரத்திலும் தேர்ந்து விடின் வேறு எவ்வித அறமும் அவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லை. இம்மூன்றிலிருந்தும் கிளைப்பவைகளே மற்றெல்லாத் தீமைகளும் என்பது ஆசிரியர் கருத்து. அவ்வித பெருங்கேட்டைத் தரும் மூன்றிலொன்றாகிய பழிப்பன பகரும் குணம் கடியப்படுதல் கடனாகும் என்பதை எவரு மறுக்கத் துணியார். புறங்கூறுதல் வேறு பழிப்பன பகர்தல் வேறு எனக் கருதக்கூடும். ஆனால் பழிப்பனவாகிய இழி சொற்களை எவரும் ஒருவர் முகத்தின்முன் பேசுதல் வழக்கன்று. தலைமறைவிலேயே பேசுவதில்லை. மூன்னின்று பேசுதல் வீரர்களின் குணம். அது பெருமை யுடைத்தாம். அவ்வாற்றிற் பழித்துரையாடுதலையே ஈண்டு முதியார் தடுத்துள்ளார்.

“உண்டுருண மிக்கொருவர்க் கெனினுங் கீழ்க்

கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்மேலர்க்

சேக்கை விரும்பும் செழும் பொழில்வாய் வேம்பன்றோ

காக்கை விரும்பும் கனி”

என்றருளியபடி தன்பழி நோக்காதவர்களே பிறர் பழிகளை காடிப் புகல்வதில் மனதைச் செலுத்துவர். தெய்வப்புவனமும்,

“ஏதிலார் குற்றம் போற் றன்குற்றம் நோக்கிற் பின்

தீதண்டோ மன்னு முயிர்க்கு”

என்றருளினர். பிறரைப் பழிப்பதே பெருங் குற்றமாக அறிஞர் கொள்ளுவதால் வேறு பிற குற்றங்கள் கூடவேண்டுவதன்று. ஆதலினால் அறிவுடையோர் இழிவாகக் கருதும் பழிச்சொற்களை ஒருபோதும் காவடக்கமின்றிச் சொல்லாமல் அமைதியாக நடந்து கொள்ளலே மக்கள் கடமையாகும். இதுபற்றியே,

“பிறன்பழி கூறுவான் தன் பழியுள்ளும்

திறன் தெரிந்து கூறப்படும்”

என்றார். பழிப்பனவாகிய சொற்கள் பொய், குறளை அல்லது கோள், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என நான்கு வகைப்படும் என விவரித்தனர் நெளாற்புலவர். இந்நான்கினையும் தனித்தனி அதிகாரங்களாக வகுத்துரைத்தனர் திருக்குற ளாசிரியரும்.

“பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற

செய்யாமை செய்யாமை நன்று” எனவும்

“இனிய உளவாக இன்னாது கூறல்

கனியிருப்பக் காய் கவர்த்தது” எனவும்

“நயனில் சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்

பயனில் சொல்லாமை நன்று” எனவும்

“கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதும்

உண்பது மின்றிக் கெடும்”

எனவும் வரும் முதுமொழிகளை பொருமையாலெழும் கோள் சொல்லாதவர் களே எல்லா நலமும் பெறுவார்க் கென்பதற்கு ஒளவையார் பிறிதோர்கால்

“கீரு கிழலும் நிலம் பொதியு செற்கட்டும்

பேரும் புகழும் பெரு வாழ்வும்—ஊரும்

வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வருச மிலார்க்கென்றும்

தருஞ்சிவந்த தாமரையான் தான்.”

என்றருளி யுள்ளார்.

இனி “பாம்பொடு பழகேல்” என்னும் கீதி. இதற்கு பாம்புகளோடு பழகாதே என்று பொரு ளன்று—பால் கொடுத்தவருக்கும் விஷத்தைக் கொடுத்த பாம்பைப் போல்பவருடனே கீசகவாசம் செய்யாதே என்பதே பொருள். இதற்குதாரணமாக எண்ணிறந்த சம்பவங்கள் நம் காட்டில் நடைபெறுகின்றன—தமது எண்ணம் கைகூடுமனவும் உண்மை காண்ப்போல் கடித்து நம்பினவர்களை மோசம்செய்து கழுதும் துன்மார்க்கர்களுடன் இணங்காதே யென்று அறிவுறுத்துகின்றார். இது குறித்தே “நல் விணக்கமல்ல, தல்வற்படுத்தும்” என்றெழுந்ததும்—ஒருவரிடம் கெருங்கிப் பழகுவதற்கு முன்பு அவர் செயல் குணம் எத்தகையதென நன்கு தெரிந்து கொள்ளல் அவசியம். இது பற்றியே,

“தேரான் பிறனைத் தெளித்தான் வழிமுறை

தீரா விடும்பை தரும்”

என்றருளிச் செய்தனர் திருக்குற ளாசிரியரும்.

வஞ்சிப்பத்தனை உண்மையானனென நம்பியதா ளன்றோ கோவலன் உயிரிழந்தான்; அரசனும் பொன்றினான். ஆட்சிசெலுத்த நாடழிந்தது.

“ஆய்தாய்ந்து கொன்னதான் கேண்மை கடைமுறை

தான்சார் துயரம் தரும்”

என்பது பொய்க்குமோ! தட்சகனாகிய பாம்பு வேதியன் வடிவமெடுத்து பரிட்சித்த மகாராஜனாகிய சந்திர குலதிலகனின் உயிர் கவர்த்தது. இந்த இரக்கமற்ற கொடுஞ்செயல் செய்தது ஒரு கொடிய பாம்பேயாகும். அப்பாம்பின் குணமேயுடைய துரோகிகள் பலர் மக்கள் வரிசையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர். தற்காலம் பேதைமார்த்தரின் பொருள் கவர எண்ணி வெளிவரும். மந்திரவாதிகள் எத்தனைபேர்? போலித்தறவி வேடதாரிகள் எத்தனை எத்தனை? ஆதல்பற்றியே,

“குடிமையும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பும் குன்றா வினனும் குறையாத சுற்றத் தாரையும் கூட விசாரித்தறிந்த பின்பே கட்டல் வேண்டு”மென்று உரைக்கப் பட்டுள்ளது. பாம்பு உயிர் ஒன்றையே கவரும். பாம்பின் குணமுடைய வஞ்சு கெஞ்சக் கொடியரால் பொருளும் மாணமும் உயிரும் ஆகிய யாவும் கெட்டொழிதலால் பாம்பினும் இவர் கொடியர் என்றுணரப்படும். இவர்களுக்கு உதாரணமாக பண்டைக்கால சரிதங்களிலிருந்தும் உதாரணம் காட்ட முயன்றால் மிகச் சிலவே அகப்படும். ஆனால் தற்கால நீதி மன்றங்களில் வேண்டுமா யின் ஆயிரம் ஆயிரமாக உதாரணம் காட்ட முடியும். இந்த அபிவிருத்திக்காகத் தற்கால நிலைக்கு யோக்கியதா பத்திரம் கொடுக்கலாம். சரிபத்தில் கடந்த வடகாட்டு கும்பமேனா தினத்தில் இல்லோக வாழ்வைத் துறந்தவர் களாய் விஜயம் செய்த சாதுக்களில் நூற்றுக்கணக்கான அசாதுக்கள் போலீஸாரால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாகப் பத்திரிகைச் செய்திகளால் அறிந்தோம். இப்பரத்துவ முழுட்சுக்களைவிடப் பாம்பு மேலானதே. தன்பால் உள்ள கொடுங் குணத்தை யெண்ணி எப்போதும் அது அஞ்சி யொதுங்கியே விலைகளிலும் புதர்களிலும் வசிக்கின்றது. கனக்கமில்லாது எவரும் நம்பிப்பணிந்து மரியாதை செலுத்தத்தக்க துறவிவேடம் புனைந்து ஈசுவரநாமங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஐன சமூகத்தினிடை கம்பீரமாக நடமாடும் இவ்வஞ்சுக்கள் கோடி மடங்கு கொடியவர்கள். இத்தகையர்களுக்கு ஓர் நல்ல உதாரணமாகத்தானே தசக்கிரீ வஞ்சிய இராவணனும் சந்தியாவி வேடம் பூண்டதாக முன்னோர் பொறித்து வைத்தனரோ? வென்றும் எண்ணவேண்டி யிருக்கிறது. உண்மைச்சாதுக்களுக்கு இவர்கள் செயல் மனவருத்தத்தையே வினாவிக்கு மென்பது தெரிந்ததே. இவர்களைவிட இவ்வறம் முறைப்படி புரிபவன் பன்மடங்கு போற்றத் தக்கவன் என்பதில் ஐயமுண்டோ!

இவ்வளவு ஊழலும் அடிப்படையான கல்வி, ஒழுக்கம், செயல் முதலியன உரியோரால் கவனிக்கப்படாமல் அலட்சியம் செய்யப்படுவதுதான். உறுதியும் கண்டிப்பும், உலக அதுபவமும், மேன்மையான நடையும் உள்ள ஆசிரியர்களின் கீழ் கல்விக்க நேரும் பாக்கியமுன்ன இளைஞர் தாங்கள் பெரியவர்க ளாகும்கால் குற்றமற்ற குணசீலர்களாகவே திகழ்வர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பாம்பைப்போல் நன்மை செய்தவர்க்கும் தீங்கையே செய்யும் தீயகுடன் ஆராயாமல் பழகாமல் இருப்பதுடன் அத்தகைய கொடிய குணத்திற்குத் தாங்களும் ஆட்படாது கனக்கமின்றி நேர்மையா யொழுக முயல்வேண்டுவது கடனாகும். இதற்கு மாறாக இன்னு செய்தார்க்கும் தீங்குசெய்ய நினையுதிருத் தல் பின்னும் சிறப்புடைத்தாகும்.

“மணிமேகலை” ஆராய்ச்சி

ஸ்ரீ R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சேலம்.
(Rights Reserved.)

3. சரித்திரப் பகுதி

9. சேரநாடும் வஞ்சியும்

சேரநாட்டைக் குறித்தும் அதன் தலைநகராக அக்காலத்தில் விளங்கி இருந்த வஞ்சியைப்பற்றியும் “மணிமேகலை”யில் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. சேரநாட்டின் எல்லைகளை,

“வடக்குத்திசை பழனிவான் கீழ் தென்காசி
குடக்குத்திசை கோழிக்கடம்—கடற்க்கையி
னோமே தெற்காரு முன்னொன்பதின் காதம்
சேரநாட்டுக் கெல்லையெனச் செப்பு.”

என்ற வெண்பாவால் அறியலாம். அக்காலத்தில் சேரநாடு, பூழிகாடு, குடநாடு, குட்டநாடு, வேங்காடு, கல்காடு என்ற ஐந்து பிரிவினதாக இருந்த தென்பர். பூழிகாடு, மணல் அதிகமாக உள்ள வடமலையான தேச மென்பர். குடநாடு தென்மலையான தேசமாகும். குட்டநாடு கொச்சிப்பிரதேசம். கல்காடு நீலகிரியின் அடியிலுள்ள பாலக் காடும் ஆனைமலையு மாரு மென்பர்.

மேற்கூறிய வஞ்சிக்குக் கருவூரென்றும் பெயர் வழங்கி வந்தது. இந்நகரம் திருச்சி ஜில்லாவைச் சார்ந்துள்ளதும், அமராவதிச் சரையிலுள்ளது மான கருவூரென்பர் சிலர். வேறு சிலர், திருவஞ்சைக்கன மென்பதே வஞ்சியா மென்பர். மற்றாரு சிலரோ பேரியாற்றம் சரையிலுள்ள திருக்கருவூரென்பர். திருவஞ்சைக் கனத்தையே உலாயாசிரியர் அடியார்க்கு கல்லார் குறிக்கின்றனர். (சில. பதிக உரை. 3) இளங்கோவழிகன் வஞ்சி நகரின் கீழ்க் கிணையிலுள்ள குணவாலிலென்னு முரில் கோயிலொன்றில் வசித்த வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றனர். அக் குணவாயி லென்பது யாதென்பதை அறிந்திடில் சேரநாடு நகரம் மேற்கூறிய மூன்றினில் எதுவென்பது விளங்கும். கருவூரென்பது ஆன் பொருளையாற்றின் சரையில் விளங்கியதொரு பட்டணமாக அகநானூறும் (93) புறநானூறும் (11, 387) சிலப்பதிகாரமும் (29) கூறுவது காண்க. இங்கு வஞ்சி யென்பது எதனைக் குறிப்பதென்பது நன்கு விளங்கவில்லை. சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்களால் இது விளக்கப்படல் வேண்டும்.

(வஞ்சிமா நகரின் புகழ்ச்சி)

கத்திப்பாவை, “வஞ்சிமாநகர் புகழை” யென (21: 91) வருவ துரைத்த படியும், கண்ணகி தெய்வம், “இளையனோ டன்றி விளையணிந்த பெண்ணாகவு மிருத்தலி னெவரும் விளையொருளையா” ராகவின் வேற்றுருக்கொண்டு “பவ்வெறு சமயப் படித்துரையெல்லாம்” பாங்குடன் கேட்டிடுகவெனக் கூறி யாங்கு, மணிமேகலை,

“மையறு சிறப்பிற் றெய்வத் தந்த

மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்.”

அப் “பொன்னகர்ப் பொலிந்தனன்” எனக் கூறினும், பொருள் தெளிவாக விளங்கி இருக்குமாயினும் செங்குட்டுவன் தமக்கு இருந்த அபிமானம் பற் றியோ; சிறப்புற்ற அரசனின் தலைநகர மென்றதாலோ; இனங்கோவடிக ளிடத்திருந்த நேசத்தின் காரணத்தாலோ; அல்லது முத்தமிழ் வேந்தரின் நாட்டையும் ஒரு கிரகாகப் புகழு மாயையாலோ; அன்றி மிகவும் உன்னதமான பதவியுற்று விளங்கி யிருந்தும், மிக்க பல சமயவாதிகளைக் கொண்டிருந்தும், அச் சமயங்க ளினத்தும் மணிமேகலையால் மெய்யற்றனவென்று விலக்கப் பட்டமையின், சிறந்த வப்பதிய னிறிவைக் குறிப்பாக நன்கு விளக்கிடவோ, யாதுபற்றியோ வேண்டா திருக்கவும், ஆசிரியர் சாத்தனார் அந் நாட்டினைப் பற்றி வெகு விரிவாகவும், அதன் மன்னனது மாண்பைச் சாலவும் உயர்த்தி யும் கூறி யுள்ளனர்.

இந் நகரின் சிறப்பை ஆசிரியர், மணிமேகலை இதனகத்துப் புகுந்தன னென்று கூறிய சமயத்தும், மீட்டுமதனை விட்டு வெளிப்போந்தனனென்று கூறியுள்ள அமயத்துமாக இரு முறையும் குறித்துள்ளனர். சாத்தனார், வஞ் சிமாநகரை அவ்வமயத்து ஆண்டுவந்த சேரன் செங்குட்டுவனது, உற்றதொரு கண்பர், அவனால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட கண்ணகிக்குற்ற கடுங் துயரையும், மதுரை யடைந்த கேட்டையும் கேசிற் கண்டவாறு அச் சேரனிடம் கூறிய வர். ஆகவின் ஆசிரியர் அக்காலத்திலிருந்தபடியே அம் மன்னனது நாட்டைச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளன ரென்றே கொள்வனவெனும். பண்டைத் தமிழ் நூற்களிலும் வஞ்சி மிகவும் உயர்வாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத் தில் இப் பதியை “பூவாவஞ்சி” (26: 50) “வாடாவஞ்சி” (28: 180) “கோந் கா” (27: 255) எனக் கூறப்படுதல் காண்க.

(நகரின் வணப்பு)

வஞ்சியம்பதியைப் பல வகையிலும் மேன்மைபுறச் செய்தனவற்றை, ஆசிரியர் மணிமேகலையில் பரக்கக் கூறியுள்ளனர். அந்நாட்டில் தேவர் களின் கோயிற்களும், பொய்கைகளும் எங்கும் நிறைந்திருந்தன. நற்றவ முனிவர்களும், கற்றணர்ந்த பெரியோர்களும், தொன்னூற் புலவர்களும் எங்கும் உறைந்திருந்தனர். (26: 72-6) நீர்வனம், நிலவனம் கொண்ட அந் நாட்டில் சுருங்கைத் தூம்பின் வாயிலாக நகரெங்கும் நீர்பாய்ச்சி வந்தனர். (காதை, 28) ஆசிரியர் வஞ்சியின் கோட்டை யழகையும், அதனைக் காத்த வந்த வீரரின் தீர்த்தையும் வெகு அழகாக மொழிந்துள்ளனர். நான்கு வகை யின் பாற்பட்ட வீரரும் பிறரும் புறநகரில் வசித்திருந்தனர். உழிஞைமலை

யைச் சூடி அரணைப் படைவீரர்கள் பாதுகாத்து வந்தனர். (28: 2-4) உயர்ச்சி யும், பருமனும், வலிமையும் கொண்டதாய்க் கற்களால் கட்டப்பட்ட மாண் புடைய மதிநகரங்கள் அரணைச் சுற்றி யிருந்தன.

(நகரின் தெருக்கள்)

இங்ஙன மோங்கி வானளாவி நின்ற மதிலி னிடையில் பூக்கள் நிறைந்த கொடியிடை வாயில் பல பொலிந்த விளங்கின. காவற்காரர்கள் எங்கும் தங்கித் தமது கடமைகளை முறைபிறழாது விதித்தன விதித்தாங்கு ஒழுங்கு படச் செய்து வந்தனர். நகரின் உட்புறத்தில் பல தெருக்கள் இருந்தன. மீன், உப்பு, கன், பிட்டு, அப்பம் முதலியன விற்பவர்களும்; ஆட்டு வந்தகர், பாசவர், பஞ்சவாசம் விற்பவர் ஆகிய இவர்கள் வசிக்கும் தெருக்கள் ஒரு புற மாக இருந்தன. குயவர், செப்பு, வெண்கலம் முதலியன செய்வோர்; பொற் பணியாளர்; உருக்குத் தட்டர், மரங்கொல் தச்சர், மண்ணிட்டாளர், ஒவியக் காரர், தோல் விற்போர், தையற்காரர், மாலைக்காரர், சோதிட நூலோர், இசைக்காரர் முதலிய இத் திறத்தினோர் தங்களின் தொழிற்களைச் செய்து கொண்டு இன்புறுதலைத்திருந்த தெருக்கள் மற்றொரு புறமாக இருந்தன. விலங்கரம் (வானரம்) செய்வோர், வளை போழ்கர் (சங்கற்போர்), மணி கோப்போராகிய இவர்கள் வாழ்ந்து வந்த தெருக்கள் பிறிதொரு புறத்தே விளங்கி யிருந்தன. மற்றும் கூத்தியர் மறாகும், கூலமறாகும் (இருத்தேத்த வோராகிய) மாகதர், (கின்றேத்துவோராகிய) குதர், (பலதிறப்பட்ட தானத்தி லுருவோராகிய) வேதாளிகர், முதலிய இத்திறத்தினராகிய இசைப்பிரியர்கள் ஒருபுற மிருந்தனர். இவற்றோடன்றி “போகம் புரக்கும் பொதுவர் பொலி மறாகும்,” “நுண்ணூற் கைவினைவண்ண வறுவையரின் (உடை நெய்வோ ரின்) வளத்திகழ் மறாகும்,” “பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறாகும்,” “பன்மணி பசர்வோரின் மன்னிய மறாகும்” அந்தணர் வீதியும், அரசர் பெருங் தெருவும், அமைச்சரின் வீதிகளும், புதுக்கோன் யானையையும் பொற்றேர்ப் புரவியையும் பயிற்சிப்போரின் கவின்பெறு வீதியுமாகப் பலவகையான வீதி களும் காற்புறமும் நகரெங்கும் விளங்கின, தெருக்களோ டன்றி, மன்றமும், பொதியிலும், சந்தியும், சதுக்கமும், குன்றங்களும், அறச்சாலைகளும், கூடங் களும், கோலங்குயின்ற கொள்கை யிடங்களுமாகிய இவையும் காணப் பட்டன.

(வஞ்சியும் சாத்தனரும்)

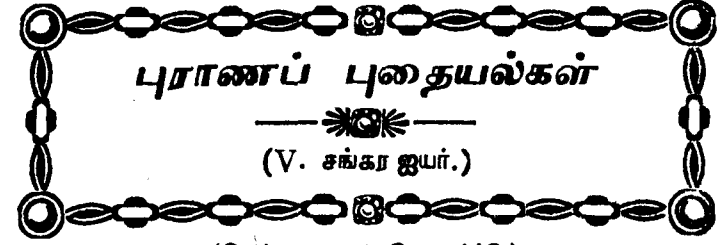
இங்ஙனமாக வஞ்சிமாநகரைச் சாத்தனார் அதிகமாகப் புகழ்ந்து கூறி யுள்ளதை நோக்குங்கால், அக் காலத்தில் அது சாலவும் சிறந்த எழில் வாய்ந்த விளங்கிய நகரங்களி லொன்றாக விளங்கி யிருந்தல் வேண்டுமென் பது கூறாமல் விளங்கும். மீட்டும் உறுமிடத்த, சாத்தனார், தம் காலத்தி லிருந்த தமிழ்நாட்டு அரசர்கள் மூவரி லொருவனும், புகழுக்குப் பாத்திராக விளங்கியவனும், தம்மிடம் கட்டப் பூண்டொழுங்கியவனும், மேன்மையொடு நாடாண்டு வந்தவனுமாகிய சேரன் செங்குட்டுவனது தலைகரைப் புகழ்ந்த கூறி யுள்ளனர். இவரது நட்பாளராகிய இளங்கோவடிகள், தமது தாலாகிய சிலப்பதிகாரத்தில், பூம்புகாரை வெகு அழகாக அதன் வணப்புடன் தோன்று மாறு மேன்மைப்படுத்திக் கூறியுள்ளனர். எனவே சிலப்பதிகாரத்தில் முக்

இயமாக விளங்கிய காஞ்சிசுரை மணிமேகலை ஆசிரியரும், மணிமேகலை யில் முக்கியமாக விளங்கிய புகாரை சிலப்பதிகார ஆசிரியருமாக நண்ப ரிருவரும், இரு தலை காரங்களையும் உயர்த்திக் கூறியுள்ள செம்மை கோக்கி மகிழ்வேண்டி யுள்ளது. ஆயின் இரு பெரும் புலவரும் தாம் தேரித் கண்டனவும், தம் காலத்துளவுமாகிய விஷயங்களையே வரிவடிவாக்கித் தத்தமது நூற்களிற் பொதித்து வைத்து இருக்கின்றன ஒன்றே கருத வேண்டியது. புகழ்ச்சியாக, இல்லாதனவற்றைக் கூறி இருப்பபொன்பது இழுக்குடையதாகும். வஞ்சியைப்பற்றிய பிற விஷயங்களில், அதன் அரண் மனையின் மாண்பும் (28: 46-50); அங்குள்ள பல மண்டபங்களின் சிறப்பும் (25: 4); வேற்றாசர்கள் தங்குதற்குப் பயன்பட்டு வந்த மாளிகையின் அமைப் பும் (28: 198); திருமாவின் ஆலயமாக விளங்கிய "ஆகமாட" மென்ற பெயர் பெற்ற கோவிலின் பெருமையும் (26: 32; 30-51), சிலப்பதிகாரத்தில் காண்க.

(சேரலன்)

சேர அரசர்எனது சரித்திரங்களைப்பற்றிய விஷயங்கள் பல, பதிற்புப் பத்து, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூற்களில் அறிந்திடலாம். இவற் றுள் பதிற்புப்பத்து நூல் முழுவதும் சேரர்களைப்பற்றியே கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மணிமேகலையில் சேரலனைப்பற்றிச் சில செய்திகள் கூறப் பட்டுள்ளன. இந்நூலில் அம்மன்னன், குட்டுவர் பெருந்தகை; விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்; குடக்கோச் சேரலன்; என்று உயர்த்திக் கூறப்பட்டுள்ள னன், "குட்டுவர் பெருந்தகை" யென்றும், "குடக்கோச் சேரலன்" எனவும் வந்துள்ள அடிகளை கோக்கு மிடத்து, இவ்வாசனை ஒரு சிற்றாசனாகவே கருதவேண்டி யுள்ளது. குடா, குட்டமென்பன கொடிக் தமிழகாடுகளைக் குறிப்பனவாகும். இச் சேரலனுக்கு மனைவியர் பலருண்டு. இவர்கையி னின்ற வந்த தருமசாரணரால் இவன் உண்மைத் தத்துவப்பொருளை யுணர்ந் தவன். (மணி. காதை. 28.)

(தொடரும்.)

(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி.)

தேவீ மஹாத்மியம்

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மஹிஷி கொல்லுவது:—

(1-10)

அந்த சேனைகளைக் கொல்லுவதைப் பார்த்து, சேனாதிபதியான சிகுர மஹாஸூரன் அம்பிகையோடு யுத்தம் செய்ய வந்தான். மேகம், மஹாமேரு மலையின் கொத்தின் மீது மழை பெய்வது போல, யுத்தத்தில் அந்த அஸூ ரன் தேவியின் மேல் சாவாடிவம் பொழிந்தான். தேவியோ, அவனுடைய சரக் கூட்டத்தைச் சாதாரண விளையாட்டாக அம்புகளைக் கொண்டு முறித்து விட் டான்; குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்களையும் கொன்று விட்டான். வில்லை யும், அதிக உயரமுள்ள கொடி மரத்தையும் முறித்தான். வில் முறித்துபோன அவனை அம்புகளால் ஸர்வாங்கமும் எய்தான். வில் முறித்து தேர் முறித்து குதிரையும் ஸூதனாமில்லாத அந்த அஸூரன், வானும் சர்மமும் எடுத்துக் கொண்டு தேவிக்கு கோபக் சென்றான். அதிக பலமுள்ள அவன் கூரான வாளினால் சிங்கத்தின் தலையையும் தேவியின் இடது கையையும் லகழியமாக ஒவ்வொரு வெட்டு வெட்டினான். ராஜாவே! வான் தேவியின் கையில் பட் டதும் பொடியாயிற்று. அதனால் அதிக கோபமடைந்து கண்களில் சிவந்தன, அவன் ஒரு குல மெடுத்தான். பிறகு ஆகாசத்தில் சூரிய பிம்பம் போல பிர காசிக்கின்ற அதை மஹாஸூரன் பத்திரகாளிக்கு கோராக விட்டான். அந்த குலம் வருவதைப் பார்த்த தேவி, தன் குலத்தை விட்டான். அது அந்த குலத்தையும் அந்த அஸூரனையும் தாது தாது துண்டாக்கிற்று. மஹா வீரிய வானான அந்த மஹிஷி சேனை நாயகன் கொல்லப் பட்டவுடன், சாமரன் என்ற அஸூரன் யானை மீது ஏறிக்கொண்டு வந்தான்.

(11-20)

அவன் தேவியின் மீது வேலாயுதத்தை விட்டான். அதை அம்பிகை கூணத்தில் ஒரு ஹும் என்ற சப்தத்தால் கீழே தள்ளிவிட்டான். வேல் ஒடித்து கீழே விழுந்ததைப் பார்த்த அதிக கோபம் கொண்ட சாமரன் குலத் தை விட்டான். அதையும் தேவி அம்புகளினால் முறித்து விட்டான். உடனே சிங்கம் யானையின் மல்தகத்தின் மீது குதித்து பாய்ந்து அங்கே வீற்

நிருத்த அந்த அஸூரனோடு பாஹு யுத்தம் செய்தது. யுத்தத்தில் யானையின் மீதுருத்த கீழே குதித்து, பலமாக யுத்தம் செய்தார்கள். முடிவில் சிங்கம், மேலே ஒரு குதி குதித்து சாமானுடைய தலையுக்கு நேராக வந்து கையினால் ஒரு அடி அடித்து அவனுடைய தலையை உடலிலிருந்து பிரித்து விட்டது. உத்கர்ண தேவி, கல், மரம் முதலானவைகளால் கொன்றான். கரணனைக் கடித்தும் இடித்தும் கொன்று தன்னினுள்—கதையைக் கொண்டு உத்தரனையும், கவண் கொண்டு பாஷ்கனையும், அம்புகளால் தாமிரந்தகர்களையும் பொடியாக்கி விட்டான். உக்ராஸ்யன் உக்ரவீரியன், மஹாஹனு இவர்களை திரு நேத்திரையான தேவி திரிருலம் கொண்டு கொன்றான். பிடாலனுடைய தலையை வானினால் வெட்டி உடலிலிருந்து வீழ்த்தினான். தூர்தரன் தூர்முகன் இவர்களை அம்புகளினால் யமக்யத்துக்கு அனுப்பினான். இவ்வாறு தன் சேனை நாசமாவதைப் பார்த்த மஹிஷாஸூரன் மஹிஷரூப மெடுத்தக் கொண்டு தேவியின் கணங்களைப் பயப்படுத்தினான்.

(20-30)

சில கணங்களை முகத்தால் அடித்தும், வேறு சிலரை குளம்புகளால் மிதித்தும், இன்னும் சிலரை வானினால் அடித்தும், மற்ற சிலரை கொம்புகளினால் பிளந்தும், சிலரை கர்ஜனையாலும் சிலரை பெருமூச்சின் சக்தியாலும் சிலரை தூக்கி ஆகாசத்தில் எறித்தும் பூமியில் தள்ளினான். தேவியின் பிரமத கணங்களை இவ்வாறு கீழே தள்ளிக் கொண்டு கொண்டே அவன் தேவியின் சிங்கத்தைக் கொல்வதற்காக ஒடினான்—அப்பொழுது அம்பிகைக்கு அதிக கோப முண்டாயிற்று. மஹாவீரியமுன்ன அஸூரன் தலையை தன் குளம்புகளால் மிதித்துக் கொண்டு, கொம்புகளால் பெரிய மலைகளின் உச்சிகளைப் போர்த்த எடுத்து எறித்து விட்டு கர்ஜித்தான். வேகமாக அவன் சுழற்றும் போது பூமி பொடிப் பொடியாயிற்று. வானினால் அடிபட்டு கடல் பொங்கிற்று. கொம்புகளால் மேகங்கள் துண்டு துண்டுகளாயின. அவன் வெளிவிடும் காற்றினால் மலைகள் மேலே கிளப்பப் பொடியாகி கீழே வீழ்ந்தன. இப்படி கோபித்தோடு எதிர்த்து வருகின்ற அஸூரனைப் பார்த்து தேவி கயிற்றை எறிந்து மஹாஹைத்யனைப் பிடித்து கட்டினான். மஹாயுத்தத்தில் கட்டுப் பட்ட அவன், மஹிஷ ரூபத்தை விட்டு விட்டு ஒரு விரிமஹ ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டான். உடனே அம்பிகை வான் எடுத்து கழுத்தை வெட்ட ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது அவன் வானும் கையுமாகவுள்ள ஒரு புருஷனாகக் காணப்பட்டான். உடனே தேவி பாணங்களால் அவனை வான், சீரம் தூவையோடு கூடவே தண்டாக்கி விட்டான். அப்பொழுது அவன் ஒரு பெரிய யானையாக மாறினான்.

(30-35.)

பிறகு, தேவியின் மஹா விரிமஹத்தை தன் துதிக்கையால் பிடித்து இழுக்கவும்; கர்ஜிக்கவும் செய்தான். தேவி தன் வானினால் அந்த தும்பிக் கையை முறித்து விட்டான். உடனே மஹாஹைத்யன் மறுபடியும் மஹிஷ ரூப மெடுத்தான். முன்போல மூன்று லோகங்களிலுள்ள வகல சராசரங்களையும் இனரும்படிச் செய்தான். அப்பொழுது கோபத்தோடு, மூன்று கணங்களையும் சிவப்பாக்கிக்கொண்ட தேவியான சண்டிகை விசேஷமான மக்

யத்தை பாணம் செய்துவிட்டு மறுபடியும் மறுபடியும் சிரித்தான். பலம் வீரியம் ஆகிய கர்வத்தால் பைத்தியம் பிடித்த அந்த அஸூரன் கர்ஜித்துக் கொண்டு தன் கொம்புகளால் மலைகளை எடுத்து சண்டிகாதேவியின் நேராக எறித்தான். அவனால் எறியப்பட்ட குன்றுகளை அம்பு எய்து தூளாக்கி சிறிய வார்த்தைகளோடும் மத்ய பாணத்தால் தாடித்த முகத்தோடும் தேவி அவனைப் பார்த்து சொல்லுகிறாள்.

தேவி சொல்லுவது:—(36)

ஹே மூடா! கொஞ்சநேரம் கத்துகர்ஜி, என் மதுபாணம் செய்கின்றேன். பிறகு வெகு சீக்கிரத்தில் நீ என்னால் கொல்லப்பட்டு, இங்கேயே தேவர்கள் கர்ஜிப்பார்கள்.

மஹிஷி சொல்லுவது:—(36-41)

இப்படி கூறிவிட்டு, தேவி அந்த மஹாஹைத்யன் மேல் குதித்து தன் கால்களால் அமர்த்திக்கொண்டு, கழுத்தைச் சூலத்தால் குத்தினான். கால்களால் அமர்த்தப்பட்டு, தேவியின் வீரியத்தால் அசைய முடியாத அவனுடைய முகத்தின் ஒருபாதி வெளியே வந்தது. பாதி வெளியே வந்த அவன் தலையை, தேவி தன் பெரிய வானினால் வெட்டிக் கீழே தள்ளினான். பாக்கியுள்ள அஸூரர்கள் ஹா! ஹா! என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டு ஒடி ஒளிந்தார்கள். தேவகணங்கள் மிகவும் சந்தோஷ மடைந்தன. தேவர்கள் மஹரிஷிகளோடு கூட தேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். கந்தர்வர்கள் பரட்டு பாடினார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் கர்த்தன மாடினார்கள்.

இது ஸ்ரீ மாரக்கண்டேய புராணத்தில், தேவி மாஹாத்மியத்தில் (3) மஹிஷாஸூர வதம் என்ற எண்பதாம் அத்தியாயம்.

தான்காவது அத்தியாயம்

(1-25.)

(1) அதிவீரியவானான அந்த துஷ்டனையும் அஸூரப்படையையும் தேவி கொன்ற பிறகு மிகக் களிப்புடன் புனகாங்கிதரான இந்திராதிகளான தேவர்கள் தலைவணங்கி தேவியை துதித்தார்கள்.

(2) தன்னுடைய சக்தியினால் இந்த உலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்து, ஐகதாம்பிகையாய், எல்லா தேவமஹரிஷி பூஜ்யையாய், எல்லா தேவர்களுடைய சக்தியோடு கூடின தேவியாகிய உன்னை எங்களுக்கு என்மையை அளிப்பதற்காக பத்தியோடு கூட எமஸ்கரிக்கின்றோம்.

(3) தேவியுடைய மஹா மஹிமையையும், பலத்தையும் குறித்து யாருக்குத்தான் சொல்ல முடியும்! பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களாலும் கூட முடியாது. அந்த சண்டிகாதேவி, இந்த ஐகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும், அசுபம் உண்டாகும் என்ற பயத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கும் கருணை புரியட்டும்.

(4) புண்யாத்மாக்களுடைய வீட்டில் நீயே லக்ஷ்மியாகவும், பாபாத்மாக்களுடைய வீட்டில் நீயே அலக்ஷ்மியாகவும், புத்திமான்களுடைய விக

தயத்தில் சீயே புத்தியாகவும், சிஷ்டர்களுக்கு சீயே சிரத்தை, கல்லுலத்தில் பிறத்தவர்களுக்கு சீயே லஜ்ஜை ஆகவும் இருக்கின்றன. இந்த ஜகத்தைக் காப்பாற்றுக. நான்கள் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

(5) சித்திக்க முடியாததான உன் ரூபத்தையும், அஸுரர்களை நாசம் செய்யக்கூடிய உன் சக்தியையும், யுத்தத்தில் உன்னுடைய சாமர்த்தியங்களை யும், எல்லா தேவ, அஸுர கணங்களில் எவனால் வர்ணிக்க முடியும்.

(6) ஜகத்துக்கு திருகுண ஸ்வரூபமாகவும் பிரம்ம ரூபத்திர விஷ்ணுக் களாலும் அறிய முடியாதவனாகவும், ஸர்வாராயையாயும், இந்த பூமியிலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களிலும் இருப்பவனாயும், ஆதையையு முன்னவன் சீயே.

(7) பிதிரு கணக்கெல்லாம் திருப்தி யடைவதற்காக ஜனங்களால் சொல்லப்படுகின்ற ஸ்வதை சீ. தேவர்களெல்லாம் எந்த மகங்களால் திருப்தி யடைவார்களோ அந்த ஸ்வாஹையும் சீயே.

(8) பரிசுத்தர்களாகவும் தபோதனர்களாகவும் உள்ள முனிவர்கள், ஜிதேந்திரத்தோடும், அதிதிவா, விரதத்தோடும், அப்யசித்து வருகின்ற ஐச வரிய பூரண பரமோத்தமமான வித்தையும் சீயே.

(9) நீசப்த ஸ்வரூபினி, விமலமான ரிக், யஜுஸ், ஸந்தேரம்ய பத பாடத்தோடு கூடின ஸாமம், இவைகளின் இருப்பிடமும் சீயே, உலகத்தோ ருக்கெல்லாம் கஷ்டத்தைப்போக்கி மங்களத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தையும் சீயே. ஏழைபவனிடே திரிருணாத்மகமாயு மிருக்கிறாய்.

(10) எல்லா நிகமங்களையும் அறிந்த மேதை, ஹே! துர்க்கே! ஸம்சராக் கடலைத் தாண்டுவதற்கான ஓடம், சேர்க்கையற்றவன், மஹாவிஷ்ணுவின் வடிவதலத்தி விருக்கும், மஹாலக்ஷ்மி, ஈசுவரனின் அருகில் வீற்றிருக்கும் கௌரி எல்லாம் சீயே.

(11) தங்கத்துக்கு சமானமாக ஜ்மலமாக ஜீவலிக்கின்ற பரிபூரண சக்திர பிம்பத்துக்கு தலையமான உன்னுடைய மந்தஸ்யித்தோடு கூடின முகத்தை, மஹிஷாஸுரன் பார்த்து வெகு கஷ்டப்பட்டு பரகதியடைந்தது எவ்வளவு ஆச்சரியம்!

(12) ஹே தேவி! நீ கோபித்து, புருஷத்தை சுளித்துக்கொண்டு பயங் காமாய் காட்டுகின்ற சக்திரானுக்கு சமானமான ஒளியுள்ள உன்னுடைய முகத் தை பார்த்தவுடனேயே மஹிஷாஸுரன் தன்னுடைய பிராணனை விட்டா னே! என்ன ஆச்சரியம்! நீ கோபித்து யமனைப்போலுள்ள பார்வையோடு கூட யிருந்தால் எவன் தான் பிழைத்திருக்கக்கூடும்!

(13) ஹே தேவி! நீ பிரஸாதித்தால் பல நன்மைகளைக் கொடுப்பாய்; கோபித்தால் குலகாசத்தை உண்டு பண்ணுவாய்; இப்பொழுது தான் இந்த விஷயம் தெரியவந்தது. தயாராகவந்த மகிஷ ஸஸ்யத்தை பூராகவும் உட னேயே ஸம்ஹரித்து விட்டாயே!

(14) நீ யாரிடத்தில் கருணை வைக்கின்றனையோ, அவர்கள் தேசத்தின் அதிட்டிகளாகவரும், தளிகளாகவும், யசஸ்விகளாகவும், ஆகின்றார்கள்! அவர் களுடைய பந்து வர்க்கங்களுக்கு ஒருகாலும் ஒரு குறைவும் கிடையாது;

அவர்கள் தன்யர்களே; அவர்களுடைய வேலையாட்கள், மனைவி, மக்கள் எல்லாரும் விநீதர்களே. அவர்களுக்கு கேமமும் உண்டாகும்.

(15) ஹே தேவி! நீ பிரணாதையானால், ஜனங்கள் கல்லொழுக்க முன்னவர் களாகி, தர்மமான வழியே சென்று ஸ்வதர்ம கிரதாரகி முடிவில் ஸ்வர்க்கத் தையே அடைகிறார்கள். மூன்று லோகங்களிலும் சீயே கந்ததியை கொடுப் பவன்.

(16) ஹே துர்க்கே! அவர்களுக்கு ஸ்மிருதியை எப்பது எது? ஸ்வ ஸ்தர்கள் ஸ்மரித்தால், நன்மதியைக் கொடுக்கின்றாய். சீயே தாரித்திரிய துக்க பயஹாரினி; வேறு யாருக்கு, ஸர்வோபகாரம் என்ற விஷயத்தில் இவ்வளவு கருணை யுண்டாகும்.

(17) லோக கேமார்த்தமாக, ஹே தேவி! நீ இவர்களைக் கொன்றாய்! அப்படி நீ செய்யாதபகும் இவர்கள் வெருகாலம் நாகத்தில் கிடக்க வேண் டியதான பாபங்களை இன்னும் செய்துகொண்டே யிருப்பார்கள். இவர்கள் வெருகாலம் நாகத்தில் நடக்கவேண்டியதான பாபங்களை இன்னும் செய்து கொண்டே யிருப்பார்கள். இவர்கள் யுத்தத்தில் மாணத்தை யடைந்து ஸ்வர்க்கத்தை அடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால்தான் இந்த சத்துருக்களை நீ கொன்றிருக்கவேண்டும். சிச்சயம்.

(18) உன்னுடைய பார்வையாலேயே உனக்கு அஸுரர்களை பஸ்மமாக்க முடியும். என்றாலும், சத்துருக்களின்மீது நீ அஸ்திரப் பிரயோகம் செய் தின்றாய். சத்துருக்களும் அஸ்திர விசுத்தாக கல்ல லோகங்களை அடைய வேண்டியது என்ற கல்ல எண்ணத்தை சத்துருக்களிடத்திலும் நீ வைத் திருக்கிறாய்.

(19) அஸுரர்களுக்கு உன்னுடைய வாளின் ஒளியாகின்ற மின்னலாலும், அதி உக்ரமான குலத்தின் முனையினுடைய பிரகாசக் கூட்டத்தாலும், கண் போகாதது என்னென்றால் பிரகாசிக்கின்ற சந்திராவையை பொத்த உன் திரு முகத்தை அவர்கள் கண்டதேவாகும்.

(20) ஹே தேவி! கெட்டவர்களை அழிப்பதே உன்னுடைய ஸ்வபாவம். ஸமானமில்லாத உன் உருவம் சித்திக்க முடியாதது. அஸுரர்களைக் கொல்ல தற்குள்ள சக்தி வாய்ந்தது. அப்படியானாலும், இப்படிப்பட்ட தயவு சத்துருக் களிடத்திலும் நீ காண்பித்திருக்கிறது.

(21) ஹே தேவி! திரைலோக்யவாதே! இப்பேர்ப்பட்ட உன் பராக் கிரம குணத்திற்கு ஸமானம் எங்கே யிருக்கிறது? இப்பேர்ப்பட்ட சத்துருக் களுக்கு பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ரூபம் எங்கே யிருக்கிறது? உன்னிடத் தில்தான் யுத்த விஷயத்தில் காழன்யம், அந்தரங்கத்தின் காருண்யம் என்ற இரு குணங்களும் காணப்படுகின்றன.

(22) சத்துரு சம்ஹாரத்தால் இந்த திரி புலனங்களையும் ரக்ஷித்தாய். சத் துருக்களையும் யுத்தத்தில் வதம்செய்து ஸ்வர்க்கத்துக்கு அனுப்பினாய். மஹா மதம்பிடித்த அஸுரர்களிடத்தி விருந்து எங்களுக்கு உண்டான பயத்தையும் நீக்கினாய். ஹே தேவி உனக்கு நமஸ்காரம்.

(23) ஹே தேவி! எங்களை உன் குலத்தாலும், வாளினாலும், உன் மணி நாதத்தாலும், வீல் நாதத்தாலும் காப்பாற்றுக.

(24) ஹே சண்டிகே! ஹே ஈசுவரி! நீ உன் குலத்தை சுற்றிக்கொண்டு என்னுடைய கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்கு பக்கங்களிலும் இருந்துகொண்டு என்னைக் காப்பாற்றுக.

(25) அதிகப் பிரஸன்னங்களாகவும், அதிக கோங்கனாகவும், இந்த மூவுலகிலும் இருக்கின்ற உன் மூர்த்திகளைக்கொண்டு எங்களைக் காப்பாற்றுக.

(26) பல்லவத்தைக் காட்டிலும் மிருதுவான உன் கைகளிலிருக்கின்ற வான், குலம், கதை முதலிய அழகான சஸ்திரங்களைக்கொண்டு, ஹே அம் பிகே! நீ எங்களைக் காப்பாயாக.

மஹர்ஷி சொல்வது:—(27—28)

இவ்வாறு துதிசெய்து, தேவர்கள் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து, நந்தன வனத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட திவ்ய புஷ்பங்களாலும், சந்தனங்களாலும் தேவியைப் பூஜித்தார்கள். எல்லா தேவர்களாலும் பக்தியுடனும், திவ்ய துபங்கன் முதலியவைகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட ஜகன்மாதா, பிரஸாதமூலம் முகத்தோடுகூட, வணங்கிக்கொண்டு நிற்கின்ற தேவர்களுடன் சொன்னான்.

தேவி சொல்வது:—(29)

ஹே தேவர்களே! உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை என்னிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

தேவர்கள் சொல்லுவது:—(30—32)

எல்லாம் தாங்களே செய்து முடித்துவிட்டார்கள். இனி ஒன்றுமே பாக்கியில்லை. எங்கள் சத்துருவான மஹிஷாஸூரனையும் கொன்று விட்டார்கள். ஹே மஹேசுவரி! எங்களுக்கு வரம் கொடுப்பதாக இருந்தால், எங்கள் ஸ்மிர்த்த மாத்ரிதிலேயே எங்களுடைய பெரிய ஆபத்துக்களை யெல்லாம் கெடப்பிப்பாயாக. ஹே பிரஸன்னமான அம்பிகே! நீ எங்களை அனுக்கிரகிக்கும்படியும், இந்த ஸ்தலங்களைக்கொண்டு உன்னை எவன் ஸ்துதி செய்கிறானோ அவனுக்கு எப்பொழுதும் ஸர்வ ஸம்பத்தம், தனம், புத்திரமித்திர கனத்திராதிவ்ஸவங்களும் உண்டாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டும்.

மஹர்ஷி சொல்லுவது:—(33—36)

ஹே ராஜாவே! இப்படி லோகலோக கேசுமத்திற்காகவும், தங்களுக்காகவும் தேவர்களால் பிரஸாதிக்கப்பட்ட பத்ரகாளி, 'அப்படியே யாகட்டும்' என்று கூறிவிட்டு அந்தரத்தானமானான். இப்படி அந்த தேவி மூன்று லோகங்களுக்கும் நன்மைக்காக தேவர்களின் சரீரத்திலிருந்து அவதரித்த விதத்தை நான் சொன்னேன். திரும்பவும் தேவோபகாரினியான அந்த தேவி, துஷ்ட அசுரர்களான ஸும்ப; நிஸும்பர்களைக் கொன்று லோகத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக கௌரியின் தேஹத்திலிருந்து அவதரித்தான். அதையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அதை சரியாகக் கேட்பீராக.

இது ஸ்ரீ மார்கண்டேய புராணத்தில் தேவி மஹாத்மியத்தில் (4) சக்ரா (இத்திரா)தி ஸ்துதி என்ற எண்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம்.

வேதாந்த சாஸ்திரார்த்த வாக்கியாமிர்தம் 400

—•••••—

(ஆசிரியர்-கோ, வடிவேலு செட்டியார்.)

1. கல்வி—கேள்வி—அறிவு—ஒழுக்க முடையவரை யடுத்த அவர் கூறியவாறு கடப்பவர்க்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் "இது கிடைக்க வில்லையே" என்னும் ஏக்கத்தால் வருத்தவது சிறிது மில்லையாம்.

2. பொருள் தேடுதல்—போகத்தை யறுபவித்தல் என்பவற்றைப் பயிற்சி செய்யும் முயற்சி காலக் கிரமத்தில் எவர்க்குத் துன்பத்தையே தருவதாம்; ஆனால், அல்லல் வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கி ஆர்த வாழ்க்கையைப் பெறச் செய்யும் முயற்சியே எவர்க்கும் இன்பத்தைத் தருவதாம்.

3. ஞானிகளது கட்டி ஒருவர்க்குக் கிடைப்பது மிகமிக அருமையாம்; அது கிடைத்த விமோசின், அவர் ஈம்மனோர் நாவாயில் (கப்பலில்) கடலைக் கடந்து விடுவது போல, அந்தப்பால் பிறவிக்கடலைக் கடந்து விடுதற்குரியவராவர்.

4. இப்பி கருப்பம் கொள்ளுமாயின், அஃது அதனது நாசத்திற்குக் காரணமா மென்பது பிரசித்தமாம்; அங்ஙனமே, ஒருவன் யாதாவதொரு பொருளைப்பற்றிப் பேராசை கொள்ளுவானாயின், அஃது அவனது நாசத்திற்குக் காரணமாம்.

5. சீவர்கள் பிறப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் மரண மடையும்போது கொள்ளும் உலக சம்பந்தமான எண்ணமேயாம்; அவ் வெண்ணமில்லா திற்பவர்பிறப்பதில்லையாம்.

6. பிறர் இறப்பதைத் தாம் பலமுறை கவனித்துக் கண்டிருந்தும், 'நாம் மாத்ரிதம் இறக்க மாட்டோம், இமயமலை போல என்றும் இப்படியே யிருப்போம்' என்னும் தீர்மான முடையவர்தாம் மூடர்களுள் முதன்மையான மூடராவர்; அவரோடு கட்டிப் கொள்ளுபவர்க்குத் துன்பத் தொடர்பாக வருவதாம்.

7. கிழக்கே உதயமாகும் சூரியன் மேற்கே அஸ்தமிப்பது நிச்சயமாம்; மேலே எறித்த கல் கீழே விழுதலும் நிச்சயமாம்; அங்ஙனமே, பிறத்தவர் இறப்பதும் நிச்சயமாம்; அதனால், நாம் இறப்பது நிச்சயமாம் என்பதை மறவா திருப்பவர் தீவினை செய்வது சிறிது மில்லையாம்.

8. சீவர்களுக்கு இளமைப்பருவம் அதி சீக்கிரத்தில் மாறிப்போவது, உன்னம் கையிலுள்ள நீர் அதி சீக்கிரத்தில் வற்றிப் போவது போல்வதாம்—அதனால் அவரும் தம் மிளமைப்பருவத்தைக் கண்டு இறுமாந்திருப்பது

கூடாது; ஆனால், தம் மிஷமைப்பருவம் கழிவதற்கு முன்னே தாம் செய்ய வேண்டியவற்றை மறவாதும் தவறாதும் செய்தல் வேண்டும்; செய்தாற்றான் சுகமடைதலாம்.

9. வயோதிகரிடத்து ஆகைவனருதல், மறைக் காலத்தில் கரைக் கொடிவனருதல் போல்வதாம்; அதனால், அவர் உண்பாரைக் கண்டும் உடுப்பாரைக் கண்டும் பொருமைபுற்றுத் துக்க மடைகின்றனர்—யெனவனப் பருவம் உன்னபோதே நல்லோரது நட்பினால் நிராசையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவன், வயோதிகப் பருவத்தில் பிறரது ஆக்கத்தைக் கண்டு பொருமை புற்று வருத்தவதில்லையாம்.

10. வெயிற்காலத்தில் குளம் முதலியவற்றுள் நீர் இல்லா தொழிவது போல் எவர்க்கும் வயோதிகப் பருவத்தில் அழகில்லா தொழிகின்றது; அதனால், எவரும் எப்போதும் நாம் அழகாயிருப்போ மென்று கர்வங் கொண்டவது கூடாது; கர்வங் கொண்டவர் கனம் பெறுவதில்லையாம்.

11. சீவர்கள் யெனவனப் பருவத்தில் அதுபவிக்கும் இன்பங்கள் அவர்களுக்கு வயோதிகப் பருவம் வந்தபோது, வில்லாளிகள் வில்லில் தொடுத்த அம்பு அதனை விட்டு நீங்கி வெகுதூரம் சென்று விடுவதுபோல, அவரை விட்டு நீங்கி வெகுதூரம் சென்று விடுகின்றன; அதனால், எவரும் செல்வச் சிறப்பினால் நாம் இன்பமுடையவராயிருக்கின்றோம் என்று இறுமாத்திருப்பது கூடாது; இறுமாப்பால் கெட்டவர் எண்ணிறந்தவராவர்.

12. ஒருவனுக்குச் சுகபோகம் மிகுதியாக வருவது அவனுக்குப் பெருவியாதி வருவது போலவாம்; சுகபோகம் மாறுப்போது அது தன்னை யுடையவனுக்கு சொல்லுதற்கரிய துன்பத்தைத் தருதலின், பெரு வியாதியினும் மிகக் கொடியதாம்.

13. ஒருவனுக்குச் செல்வம் பெருகி வருவது அவனுக்கு ஆபத்து பெருகி வருவதைத் தெரிவிப்பதாம். செல்வமுடையவர் எப்பொழுதும் அச்சமுடையவராயும், காவலுடையவராயும் இருக்கின்றனர். செல்வமுடையவர் உலோபிகளாக இருப்பராயின், அவருக்குப் பலரும் பகையாகி விடுகின்றனர். அதனால் செல்வம் பெருகி வருவதைக்கண்டு அவரும் களிப்படைதல் கூடா தாம்.

14. நாம் சாவதற்குக் காரணம் பிறப்பதேயாம். நாம் பிறவாதிருக்கும் நிலையைப் பெறும் பாக்கியமுடையவராவோமாயின் செத்துப் பிறக்கும் சங்கடத்திற்குரியவராவோம்.

15. சூரியனைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்ப்பவருக்கு இருளில்லா தொழிவதுபோல தன்னை (ஆத்மாவை) பிரத்தியட்சமாகக் கண்டவர்க்குப் பிறப்பில்லா தொழிவதாம்.

16. நமக்குக் கவியுண்டாவதற்குக் காரணம் நாம் கீண்டநான் கோயின்றி, வறுமையின்றிப் பகையின்றி வாழ வேண்டுமென்று என்னும் எண்ணமேயாம். கோயின்றியும், வறுமையின்றியும், பகையின்றியும் வாழ்வது எவர்க்கும் முடியாத தொன்றாம். அடுத்த ஊரத்தில் நாயிருப்பது நிச்சயமன்று.

என்னும் ஸ்திர புத்தியுள்ளவர் தாம் கவியுற்று வாழ்வதற்குரியவராவர்—ருவலயத்தில் கவியுற்றவனை கெடி னாவன் என்பது ஒரு பிரசித்தமான பழமொழியாம்.

17. துறந்தவர்க்கே வீடுண்டாகுமென்பது சாஸ்திரங்களின் நிச்சயமாம். துறப்பதென்பது எந்நிலை யெனின், அது சீரத்தில் யான் என்று கொண்டுள்ள விபரீத புத்தியையாம். அப்புத்தியை விட்டவர்தாம் உண்மைத் துறவினராவர். நமக்கு யமன் துறவு சுவதற்கு முன்னரே நாம் சீரத்தில் யானென்று கொண்டுள்ள அபிமானத்தை விட்டால்தான் சுகமடைதற் குரியவராவோம்.

18. சுகர்—வாமதேவர்—தூர்வாசர்—அகஸ்தியர்—வசிஷ்டர்—பராசரர்—வியாசர், திருமூலர்—சிவவாக்கியர்—ஞானசம்பந்தர்—அப்பர்—சுந்தரர்—மணிவாசகர்—சடகோபர்—பொய்கையார்—பேயார்—பூதத்தார்—காணர்க்கால் அம்மையார்—பட்டினத் தழகன்—பத்திரிகிரியார்—நாயுமானவர்—சிவப்பிரகாசர்—சாந்தலிங்கர்—குமாரதேவர்—சிதம்பர சுவாமிகள்—சச்சிதானந்த சுவாமிகள் முதலாயினோர் பற்றற்ற பரம ஞானிகளாய் விளங்கியதற்குக் காரணம் அவர்கள் பரமேசுவரனுடைய அருளை முன்னிட்டுச் சற்குரு கிருபையால் தமது யதார்த்த சொரூபத்தை உன்சபடி அவசொரூபமாகக் கண்டமையேயாம். அங்ஙனமே நாரும் நமது யதார்த்த சொரூபத்தை ஈசுவரனது அருளை முன்னிட்டுச் சற்குருவின் கிருபையால் சிவ சொரூபமாக அறிவோமாயின் பற்றற்ற பரம ஞானிகளாய் விளங்குவதற்குரிய வராகுவோம்—அப்போது நான் நாம் ஆல்லென்று வாழ்வதற்குரிய வாழ்க்கையைப் பெற்றவராவோம்.

19. பிராணிகளிடத்திற் கருணையும், கிடைத்த வனவில் சுந்தோஷமும், எவரிடத்திலும் கட்டும், உலகப் பொருள்களைத் தரும்புபோல் காண்டலா கிய உதாசினமும் உடையவர் தாம் உண்மையான வேதாந்திகளாவர், இக் காரங்கு குணங்களி லொன்றேனு மில்லாத ஒருவர் தம்மை வேதாந்தி யென்று சொல்லிக் சொல்வது உலகத்தாரை வஞ்சிப்பதற்கேயாம்.

20. மலரின்கண் வாசனை சிறிது சிறிதாக நீங்கி விடுவது மிகப் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே நமது மனத்தினுள்ள கெட்ட எண்ணங்கள் நல்லோரது நட்பினால், சிறிது சிறிதாக நீங்கி விடுமாயின், நாம் சுபமான காரியங்களை மறந்துஞ் செய்தற்குரியவராவோம். எனத் தொழில் புரிபவர்க்கு இடரனைத் தும் சொந்தமாம் என்பது மிகு பிரசித்தமாய்நீரே.

43. இங்கிலாந்தும் பிரஞ்சுப் புரட்சியும்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

சுதந்திரப் போக்கும் பிரஜா உரிமையில் பற்றுதலும் உண்மையிலிருந்து பிரித்திருக்கின்றன. அந்த மஹாஜனங்கள் பிரஞ்சு குடியின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு அனுதாபம் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற விபரம் முந்தின கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்பட்டது. நேயர்கள் ஞாபகத்திலிருக்கலாம். அதை யோட்டி ஒக்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் பல இடங்களில் அனுதாபச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு அனுதாபத் தீர்மானங்களும் செய்யப்பட்டன. ஆனால் 1789-92-ல் ஸ்டீடென் ஜெனரல் என்ற சட்டசபை, தேசியசபை என்ற பெயர்கொண்டு புதிய அரசியலமைப்பை ஸ்தாபித்த போதும், எல்லாருக்கும் சமஉரிமை அரசியலில் உண்டு என்றபோதும் உண்மையில் அனுதாபம், 1792 விருந்து 1795-வரையில் நடந்த "பயங்கர ஆட்சி" (The Reign of Terror) யைக் கண்டகாலத்தில் அருவருப்பாக மாறிவிட்டது. "ஜனங்களுக்கு மத ஸ்வதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. அரசியல் ஸ்வதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. பிரஜா உரிமைகள் எல்லாருக்கும் சமம் என ஏற்பட்டது" என்றாலும் தாராள கோக்கமும் சீர்திருத்த உத்தேசமும் கொண்ட அந்த ஆரம்ப காலத்தார்களுக்கு அனுபவஞானம் இல்லாததில், இந்த உரிமைகளை அனுபவ சாத்தியமனைவகனாகத் திடீரெனச் செய்வது முடியாத காரியமாக இருந்தது. அதைப்பற்றி விவாதங்கள் சபையினுட்புறத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கையில், வெளியில் வெறிகொண்ட ஜனங்களின் போக்கு கட்டுப்பாடற்றதாக ஆகிவிட்டது. "உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் தின்னாட்டமாக இருக்கும் போது, உன்ருக்குள்ளே உபயோக மில்லாத வெறும் வாய்ப்பேச்சு விவாதங்களினால் என்ன பயன்? ஒரு கவனம் ஆகாமோ, ஒரு விரலனவு துணியோ கிடைக்க வழி யில்லாமல் வெறும் விவாதம் பயனும் இல்லை" என்ற போக்கு மேலிட்டு விட்டது. சகஜமோ, சகஜமில்லையோ என்பது பரிப்பிணியின் கொடுமையிலுள்ளவர்கள் மூலம்தான் தெரியவேண்டும்! ஏனெனில், "பசியேப்பக் காரணமாய் கஷ்டங்களை புளியேப்பக்காரன் எவ்வாறு நிர்வான்?" என்பது நாடோடியான பாமா பழமொழி! "பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்திடும்" அன்றோ! இந்த ஒரு போக்கில்தான் பாரிஸ் பாமாமக்கள் கட்டி ஹந்து அத்தமீறி, வரம்பு கடந்து, சிறைச்சாலைகளைத் தாக்கி, கைதிகளை விடுதலை செய்து, உணவுப் பொருள்கள் உண்மையில் இடங்களைச் சூறையாடினர் என்பது ஞாபக மூட்டப்படவேண்டிய விபரமாகும்.

அப்படி வரம்பு கடந்து கடந்தவர்கள் வெறி கொண்டவர்கள். ஆழ்ந்த துயரங்களை அனுதி காலமாக அனுபவித்தவர்கள் "சாகத் துணிந்தவர்களுக்கு சமுத்திரம் கணுக்கா லனவாகும், சண்டி வெருண்டால் காடு கொன்னாது."

என்பவற்றிற்கேற்ப அதிமான அதிகாரங்களில் இறங்கினர். விஷத்திற்கு விஷமே மாற்றுவது போலும் தீயே தீயை யணைப்பதுபோலும் அதித செய்கைகளிலேயே அதித செய்கைக்காரர்களான ரோப்ஸ்பியரும் டாண்டனும் ஒருவரை யொருவர் கொலைசெய்து கொண்டனர் என்பது சரித்திரப் பிரசித்தம். ஆகக் கூடிய பலன் அகோமான இரத்தஞ் சித்தல்தான்! பாரிஸ் தெருக்களில் இரத்தவெள்ளம் ஆரூச ஒடிற்றும்! "வாய்ப்பேச்சு விவாதங்கள் மட்டுமல்ல, அதிதச் செயல்களும், உணவுக்கு ஒரு கவனமோ, உடுக்க ஒருசான் துணியோ கொடுக்காதவை" என்ற உண்மை தெளிவதற்குள் எவ்வளவு விரிகள் பலியாயின!! என்னே பலாத்காரச் செய்கைகளின் கொடூரம்!!! (சரித்திரம் அதிலும் பழைய சரித்திரங்கள் படிப்பதினால் என்ன கிரம்பி விடப்போகிறது? என்று கேட்பவர்களுக்கு இந்தப் பிரஞ்சுப் புரட்சியும் இதுபோன்ற இன்னும் இரத்த வெறிபிடித்த பல கிளர்ச்சிகளும் நல்ல பதில் கொடுக்கும். 'பலாத்கார வெற்றி ஒருகாலும் நிலைக்காது. பிறருடைய அனுதாபத்தைப் பெறவே பெறுது! அச் செய்கைகளை செய்பவருக்கே தீங்கு தருமீ வந்துவிடும். அருவருப்பும் ஏற்பட்டு விடும். பிறரும் நடுங்கி, விலகி யோடி சபிப்பர். தீர்க்க விரோதம் ஏற்பட்டு மேலும் கொடுமையே யதிகரிக்கும். எடுத்த காரியமும் சித்திக்காது. சித்தித்தாலும் நிலை பெறுது என்ற இவ்வளவு கருத்துகளை யடக்கியே பலாத்காரமற்ற சாத்வீக, வீர வெற்றி யடைவது சிரோஷ்டம் என்ற போதனை வற்புறுத்தப்படுகிறது. இப்படி வற்புறுத்தப்படுவது உலக சரித்திரத்திலேயே ஒரு புதுமை யாகும். பல விதங்களிலும் பெருமை பெற்றிருக்கும் இப்பாரத தேசத்திற்கு இப் புதுமையம் ஒரு பொன்றாப் புகழாகும் என்பது முக்காலும் வற்புறுத்தப்பட் டிருக்கிறது.)

இவ்வளவு கொடுமைகளும் முடிந்த அலுத்து, நிதானஸ்தர்கள் கிரீவாகத் திரு வந்த பிறகுதான் கிம்மதியான நிலைமை கிறுவியது. முடியா சென்றால் கொடியாசென்று நினைத்து, குடியாசை ஸ்தாபித்து, தேசோத்தாரணமான ஆக்க வேலைகளில் மனம் செலுத்தப்பட்டபோது, பிரஞ்சு கிரீவாகிகள் சும்மா விராமல், தங்கள் தேசத்தில் குடியாசை கிறுவியதுபோல், பிறதேச ஜனங்களும் விரும்பினால் அப்படியே குடியாசை ஸ்தாபித்துக் கொடுக்கத் தயார் என்ற பிரகடனத்தைச் செய்தனர். இதே சமயத்தில் இறந்து பட்ட பிரஞ்சு ராணிமேரி அண்டாயினெட் (Antoinette) என்ற லூயி XVI-ன் மனைவி ஆஸ்திரிய இளவரசி என்ற முறையில் அவளையும் அவள் கணவனையும் கொலை செய்த பிரஞ்சுக்காரரைப் பழிவாங்க வேண்டி ஆஸ்திரியர் பிரான்ஸின் மேல் படை யெடுத்தனர். அந்த ஆஸ்திரியரை அடித்துத் தூரத்தி பிரஞ்சுக்காரர் வெற்றி பெற்றனர். அயல்காடுகளிலுள்ள கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு இந்த சம்பவம் பிரமாதமான ஊக்கத்தை யளித்தது. இது வரையில் அனுதாபத்துடனும், வா வா வெறுப்புடனும் கவனித்து வந்த ஆங்கில கிரீவாகிகளுக்கு விழிப்பேற்பட்டது. 'பயங்கர ஆட்சியின் கொடுமைகள் ஒன்றுக்குப் பத்தாய் அவர்கள் மனத்தில் விருத்தியாயின. சும்மா விருந்தால் காரியம் கெட்டுவிடும். வேரிலேயே, முனைக்கும் போதே கிள்ளி யெறிந்து விடவேண்டும்' என்ற உணர்ச்சி பரவ ஆரம்பித்து விட்டது. இந்த நிலைமையில் இங்கிலாந்தில், அனுதாபச் சங்கங்கள் யாவும் அடக்கப்பட்டன: பேச்சு சுதந்திரம் பறிக்கப் பட்டது. உட்கூடும் உரிமை குழியில் தள்ளப்பட்டது. பரிஹாணம்

அமுலுக்கு வந்தது. சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று சிந்தித்திருந்த சிறிய பிட்டுமும், சீர்திருத்தம் என்றாலே சிறி விழும நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார் என்று முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது!

இந்த அதிகப் பிரசங்கமான பிரகடனத்தைத் தடுத்து, பிரான்ஸ் ஜனங்களுக்குப் புத்தி கற்பிக்கவேண்டும் என்ற கோக்கத்துடன் இதர ஐரோப்பிய தேசங்கள் ஒன்று கூடி சிநேக உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன. அவற்றுள் முக்கியமானவை இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா (தற்காலத்திய ஜர்மனி) தேசங்களாகும். ஆனால் ஆரம்பத்தில், தாங்கள் தலையிட்டுக் கொண்ட காரியத்தில் போக்கை எளிதாக நினைத்து, அலகிய புத்தியுடன், "இந்த பிரஞ்சுப் புரட்சிக்காரர்களை ஒரு கொடியில் அடக்கி விடலாம்" என்று மஹாமோதரவியான சிறிய பிட்டுகட நினைத்து விட்டார். அப்படியே ஒரு சமயத்தில் பரிசாசமாக சொல்லவும் செய்தாராம். உண்மையில், தேச மஹாஜனங்களிடம் பரபரப்பு ஏற்பட்டு விட்டதன் காரணமாக உண்டான இயக்கம் அது. அவ்வளவு இலேசில் அடக்கிவிட முடியாது என்ற அறிவு வர வாத்நான் ஆங்கிலேயருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்தது. உண்மையில் 1792-லிருந்து 1802 வரையில் சண்டை செய்ய நேர்ந்தது. பிறகும் நெப் போலியன் என்ற வீரன் அப்போது தோன்றியதால் அவனுடன் 1802 லிருந்து 1815 வரையில் மும்முரமாகச் சண்டை செய்ய நேரிட்டு விட்டது. இங்கிலாந்து மாட்டிக்கொண்ட பிறகு முழுப்பொறுப்பும் இங்கிலாந்தின் தலையிலேயே சமத்தது. இதர தேசங்கள் வெற்றி ஏற்படும் போது சேர்ந்த கொள்வதும், பிறகு அடக்கிவிடுவதுமாக இருந்து, சுமார் 4 தடவைகளுக்கு மேல் பிரஞ்சுக்காரருக்கு விரோதமாக பலமான சேர்க்கைகளும், சிதைவுகளும் ஏற்பட்டு, இங்கிலாந்து தினறி விட்டது சரித்திரத்தில் காணப்படும் ஒரு உண்மை. 1805-ல் சிறிய பிட்டும், தனர்த்து மனதுடைத்து இறந்தார். யுத்தத்தின் பொதுப் போக்கை விளக்குமிடத்து, பெருவாரியான நிலச்சண்டைகளில் பிரஞ்சுக்காரர்கள் வெற்றியடைவதும், பல சண்டைகளின் கௌரவம், ஒரு கடல் சண்டையினால் தொலைவதும், அந்தந்தக் கடல் சண்டைகளும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஆணித்தரமான வெற்றிகளாக இருந்தன என்பதுமாகும். இந்தப் போக்கு "Throw a bridge over the English Channel! To-morrow England will be ours" (இங்கிலாந்து கால்வாயைத் தாண்ட ஒரு பாலத்தை இன்று கிரஷ்டியுங்கள். நாளை இங்கிலாந்தை நமது ஆக்கிவிடுகிறேன்) என்று பிரஞ்சு வீராதீவீரன் நெப்போலியன் சொன்னான் என்பது இவ் குறையாகும்!! அதனால் இதர தேசத்தெங்களை விட இங்கிலாந்துக்கு அதிகப் பொறுப்பு ஏற்பட்டதில் எதேஷ்டமான யுத்தச்செலவும் கிராமங்கள் இருந்த போதிலும், "உண்பான் தின்பான் தபாபி, குத்துக்கு கீழ்ப்பான் வீரமுஷ்டி" என்பதுபோலும், "மோதிரப் பணத்திற்கு முத்தண்ணை, சாப் பட்டிற்கு காள் இருக்கிறேன்" என்பதுபோலும், எடுத்துக்கொண்ட போக்கு தோன்றும். ஏனெனில் நெப்போலியன் உண்பதில் நிலையில் இருக்கும் போது அவரை அவரையே இங்கிலாந்துடன் தேச உடன்படிக்கைகள் செய்து கொள்வதும், சரியான சந்தர்ப்பத்தில் சளைத்ததுபோல, சேர்க்கையிலிருந்து சிதறிவிடுவதும், கடைசியில் இங்கிலாந்துமட்டும் சண்டையை முடிக்கும் நிலை

மையே இருந்திருப்பது சாதாரண எந்த சரித்திரத்திலிருந்தும் தெரியவரும். (பொது வாழ்வில் இம்மாதிரியான சிநேகிதர்கள் ஏற்பட்டு குடியைக் கெடுக்கும் போக்கையறிந்தே, "சாக்ஷிக்காரன் காலில் விழுவதைக் காட்டிலும் சண்டைக்காரன் காலில் விழுவதே மேல்" என்ற பழமொழியைப் பாடமாக நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தினார்களேபோலும். "ஆமாம் அப்படித்தான்! விடாதே! காங்கன் இருக்கிறோம் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். அவனை ஒழித்துவிடுவது மிக்க அவசியம்" என்று தட்டிக்கொடுத்து, தூக்கிவிட்டு "பல கண்பர் களுன்ன முயலை" போல சீரழிய விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது உலகாணுபவம். "Beware of your friends!" (கண்பர்கள் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இரு! என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்.)

மேலே குறிப்பிட்டபடி "ஆழ் தெரியாமலும் அலகியமாகவும் காலை விட்டு"க்கொண்ட இனையிட்ட, பிறதேசங்களை நம்பிவிட்டார். காரியமோ பெரிய காரியமாகிவிட்டது. தேசத்திற்குள்ளேயே கஷ்டிகளும் கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டு ஜர்லந்து தேச மக்களிடத்திலும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டு "காற்றுள்ளபோதே துற்றிக் கொள்ளுவது" போல இங்கிலாந்துக்கு விரோத உணர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. பிரஞ்சுக்காரர் தங்களுடைய வீரவெறிப் போக்கு ஒழிந்து, உண்மையில் தேசப்பற்று உன்னவர்களாகி, அதிக உணர்வுத் தொத்திரவு இல்லாமல்செய்து, அந்த தேசப்பற்று ஊக்கத்தை தேசத்திற்கு வெளியே செலுத்தச்செய்து, ஹாலந்து ஆஸ்திரியா இங்கிலாந்து தேசங்களுக்கு விரோதமாக சண்டை செய்வதாக பிரகடனம் செய்தார்கள். இங்கிலாந்தின் தேசத்தேசமான ஹாலந்தின் மீதும் பெல்ஜியத்தின் மேலும் படை யெடுத்தார். பெல்ஜியம் பிடிபட்டுவிட்டால் வந்ததுஆபத்து இங்கிலாந்துக்கு என்ற முறையில் யத்தம் ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்தப் பிரஞ்சு வேகத்தைக் குறைக்க பிரான்ஸுக்குள்ளேயே கலகங்களை மூட்டிவிட பிட்ட செய்த முயற்சிக் வீணாயின. ஹாலந்து ஹெய்ச்கப்பட்டுவிட்டு குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதைத் தடுப்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட இங்கிலாந்து அரசன் ஜார்ஜ் IIIன் சொந்தக்காரன் தோல்வியுற்றான். இதே சமயத்தில் பிரஞ்சுக்காரர்களை ஊக்கி வெற்றி பெறுப்படி செய்ய உலகவீரனான நெப்போலியனும் தோன்றி படிப்படியாய் சேனைப்பதவிகளில் மேல்வந்து, அவனுடைய யோசனைப்படி ஆஸ்திரியாவின் ஆதினத்தில் அடிமைப்பட்டு அனாதரவாய்க் கிடந்த இடலி தேசத்தின்மேல் படையெடுப்புப் பிரயத்தனமும் செய்யப்பட்டது! ஆஸ்திரியரும் அம்மாதிரி வீரட்டி இடலியினின்றும் 1795 விரட்டப்பட்டார். இந்த இடலி யுத்த முயற்சிபோக்கைக்கண்ட இதர தேசத்தினர் அவறிப்போய் இங்கிலாந்தின் கஷ்டியினின்றும் விலகினர். நெப்போலியனுடைய உயர்ந்த வீரத்தையும் துணிச்சலையும் உலகத்தாருக்கு அறிவித்தது இந்த சம்பவம் என்று சொல்லப்படும்.

பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஜர்லந்திலும் நுழைந்து கலகம்செய்ய எத்தனித்தனர். ஸ்பெயின்சாரர்கள் இங்கிலாந்துக்கு விரோதமாக கிளம்பியதுடனில்லாமல் தங்களுடைய கப்பல் படையினையும் பிரஞ்சுப் படைகளோடு சேர்த்துக்கொண்டு இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுக்க முயற்சி செய்துவிட்டது. இதற்கு இங்கிலாந்தில் பணமுடை நெருக்கடி. கப்பல்படை மாலுமிகளின் உதவியுடையவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தன. தெய்வாதினமாய் கலகம் அடைபட்டு, 1797-ல் செயின்ட்ஸ் வின்வெண்ட் என்ற ஸ்பெயினுள்ள ஸ்தானக்குப் பக்கத்தில் சமூத

16977

திரத்தில் நடந்த ஒரு யுத்தத்தில் கடைசி நிமிஷத்தில் ஜார்வீஸ், செல்சன் என்ற இரு தளகர்த்தாளுடைய அளவுகடந்த முயற்சியால் ஸ்பானியர் தோற்றனர். இங்கிலாந்துக்கும் மூச்சுவிட நேரம் ஏற்பட்டது. இதே சமயத்தில் படைவெடுத்துவந்த டச்சுக்காரர்களும், டன்சன் என்ற ஆங்கில கப்பல்படைத் தலைவரால் காய்ப்பட்டுள்ள என்ற இடத்திற்கு அருகில் தோற்கடிக்கப் பட்டனர். இருந்தாலும் பிரான்னை எதிர்த்த ஆஸ்திரியர் சரணடைந்து சமாதானம் செய்துகொண்டுவீட்டனர். ஆக இந்தநிலையில், ஹாலந்து பெல்ஜியம், ஆஸ்திரியா, ஸ்பெயின் அடங்கிவிட்டன. இதால்தேசம் பிரஞ்சுக்காரர் வசமே யாகிவிட்டது. மிகுந்த நின்று முழுப்பொறுப்பையும் சுமந்து நின்றது இங்கிலாந்துதேசம்!

அந்த சமயத்தில், ஆங்கிலேயரை அழிக்க வேண்டுமானால் இந்தியாவைப் பிடுங்கிக்கொண்டு இந்திய வியாபாரத்தில் மண்போடவேண்டும் என்ற யுத்தி உதித்தது செப்போலியன் மனதில்! அதுதான் தாமதம். ஒரு கப்பல் படையை மத்திய தரைக்கடலுக்கு கடுமையாக விரட்டி, ஆங்கிலேயர் வசமிருந்த மால்டாவை ஜெபித்து, ஈஜிப்ட் (எகிப்து) வழியாக செங்கடல்சென்று இந்தியாவுக்கு வந்து விடுவதற்கு ஹேதுவாக, இந்தியாவில் அப்போது ஆங்கிலேயரிடம் ஆத்திரம் கொண்டிருந்த திப்பு சுல்தானுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டுவீட்டான். புறப்பட்டான். ஆனால் எப்படியோ ஆங்கிலேயருக்குத் தெரிந்து, செல்சன் என்ற ஆங்கில தளகர்த்தன் பெரிய கப்பல் வரையுடன் ஒட்டோட்டமாய் ஒடிவந்தது, பிரஞ்சுபடையை நீலநதி மூகத் துவாரத்தில் பிடித்து அங்குநடந்த சண்டையில், பிரஞ்சு படையினர் 1798-ல் திறநடித்தான். அந்த சண்டையில்தான் “தந்தைசொலிங்க மர்திரமில்லை” என்ற வாசுததை “உயிரைக் கொடுத்து காப்பாற்றிய கலாபியான்சா என்ற குழந்தை பிரஞ்சுகீரன் அழியாப்புஷ்ப காவியங்களில் பெற்றான். நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்ட ஒரு கப்பலில் நின்ற அச்சிதவன், தந்தையின் உத்தரவின் படி ஓடியும் எடுத்துவைக்க மறுத்து நெருப்பிலேயே உயிர் துறந்தான்! தோல்வியுற்ற ரேபோலியன் மனம்மட்டும் சளைக்காதவனாய் ஒட்டம் யிடித்தான் பிரான்ஸுக்கு. அதற்குள் அங்கு ஏற்பட்ட குழப்பத்தை யடக்கினான். தானே சர்வாதிகாரியானான். இந்த சமயத்தில் தலையெடுத்து கிளம்பிய ஆஸ்திரியா தேசத்தை மாரெங்கோ என்ற இடத்தில் 1800, செம்மையாய் நசுக்கியதை தோற்கடித்து, ஹாவில்லி என்ற இடத்தில் சாணகதி யடைந்ததற்கொப்ப ஒரு சமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி யடித்தான்! இதனால் இரண்டாவது சோக்கையுடன்படிக்கை சீதறி, இங்கிலாந்து தனித்து, தவித்து, தந்தறித்து, திணறியது. இதே சமயத்தில், அமெரிக்க சுதந்திர யுத்தத்தின் போது ஏற்பட்டபடி “ஆயுசுப்படையுடன் கூடிய நடுநிலைமை” (The Armed Neutrality) ஏற்பட்டு இங்கிலாந்துக்கு நெருக்கடி தாங்கமுடியாது உண்டாகிவிட்டது. செப்போலியனும் தன் வாக்குக்கு மறுவாக்கில்லாதபடி செய்துகொண்டு சர்வாதிகாரியானான். இங்கிலாந்தும் அமீன்ஸ் என்ற இடத்தில் 1802-ல் சமாதானம் செய்துகொண்டது. அடுத்து செப்போலியன் சக்கர வாகனமே யாகி அவனுடன் இங்கிலாந்து நடத்திய மாபெரும் யுத்தங்களின் விவரம் எழுதப்படுகிறது.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. எஸ். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

42-வது காரிகை

புருஷார்த்த ஹேதுவழிதம் நிமித்தனியித்திக பிரசங்கே—பிரகிருதே விபுதவபோ காண்டா வத்வயதிஷ்டதே விங்கம்.

இலிங்கம் புருஷனுடைய வினோதார்த்தங்களைச் சாதித்துத் தருவதற்காக அமைந்த பொன்றும். இவ்வாறு சாதித்துத் தருதற்கண் எதுபோல் ஒழுக்குின்றதெனின், அரங்கத்திற் பார்ப்பார் பொருட்டு பற்பல வேடத்தாங்கி நடக்கும் நடன்போல், புருஷ சந்திதானத்தில் தன்னை நடத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு பற்பல கோலங்கொண்டு எவ்வாறு இலிங்கம் நடக்கக் கூடுமெனின், பெரும் பரப்பினதாய் பிரகிருதியோடு புணருவதால் அப் புணர்ச்சி காரணமாகத் தன்பாலுள்ள எண்ணங்களெல்லாம் பலவகைத்தாய் கோலங்களாய் வீரைய (புருஷன் தன்னைவிட்டு முத்திக்கரை யேறும்வரை) ஓய் ஒழிவிலா அற்புதக்கூததைச் செய்விக்கின்றது.

உரை. கௌ. பாதருரை:—புருஷனது நன்மையைக் கருதியே பிரதானம் கிருத்தித்திற்கு ஆரம்பிக்கின்றது. புருஷன் தரிசிக்க வேண்டியன இரண்டு; அத் தரிசனத்தை வினைத்தற்காகவே பிரதானம் முயற்சிப்பது. காணாதி இந்திரியங்கள் வாயிலாக சப்தம் முதலியவற்றைக் காணுதல் ஒன்று; குணங்களுக்கும் தனக்கும் (புருஷனுக்கும்) உள்ள துட்பமான வித்தியாசத்தைக் காணுதல் மற்றொன்று. சப்தாதி விஷயங்களைக் காணுதல் என்பது இந்திரிய போகமாகும்; ஓர் து திவ்பகந்தம் முதலியவற்றைப் பிரமாதி லோகங்களில் அனுபவித்து இன்புறுவது. மற்றையதோ குணங்களுக்கும் தனக்கும் (புருஷனுக்கும்) உள்ள வேற்றுமையைக்கண்டு பிரபஞ்சக்கட்டில் நின்று, விடுதலை (மோக்ஷம்) பெறக் காரணமாகும். ஆகவே பிரகிருதி போக மோக்ஷங்களைக் காட்டுதற்கே யமைந்தது.

நிமித்தங்கள் எனப்படும் எண்ணங்கள் புண்ணியபாவம் முதலியன; அவற்றின் பலனாகிய கைமித்தியங்கள் சொர்க்க ஆரோகணம் முதலியன.

பிரதானத்தோடு புணருவதால் சகல போகங்களும் விளைகின்றன. எவ்வாறெனின் அரசன் தனது ஆக்ஞா சக்கரத்தின் வலியால் தன் இஷ்டப்படி வேண்டியவற்றை யெல்லாம் செய்து இன்புறுவதுபோல் பிரகிருதியாகிய

228

ஆனந்தபோதினி

பேராத்ரம் வாய்ந்த பிரதானத்தைக்கூடி தனது எண்ணங்களெல்லாம் வெளிப்பட்டு பற்பல கோலங்களாக இலிங்கம் சகல தரிசனங்களையும் புருஷனுக்குச் செய்விக்கின்றது.

இலிங்கம் மிகச் சூக்குமமானது. பாமாணுக்கள் ஆகிய பஞ்சதன் மாத் திரைகளால் ஆயது. இதனுள் பதினமூன்று கரணங்கள் வதிகின்றன. பஞ்சதன் மாத் திரைவடிவாய் பதினமூன்று கரணங்களை, உன்னமையப் பெற்ற இவ் இலிங்க சரீரம் தேவர், மனிதர், விலங்கு முதலிய ஜீவபேதங்களாக அவதரிக்கின்றது. எவ்வாறெனின் நடன்போல் நடன் திரை மறைவிற் சென்று மனிதவேடம் போட்டுக்கொண்டு வெளிப்படுகின்றான். பின்னரும் திரைமறைவிற் சென்று கோமாளியாக வெளி வருகின்றான். இவ்வாறே சூக்கும ரூபமாகிய இலிங்க சரீரம் தன்னுடைய எண்ணங்களின் சக்தியால் உந்தப்பட்டு சொர்க்கம், பூமி, பாதலங்களுட் புருந்து தனக்கு ஏற்படும் கோலங்களைத் தாங்கித் திரிலோகமாகிய அரங்கத்தில் விளையாடுகின்றது. யானையாகவும், குதிரையாகவும், புறாணாகவும், பெண்ணாகவும் மற்றும் எப் பொருளாகவும் மற்றும் எல்லாப் பொருளாகவும் உருத்திரிந்து நாடகமாட வல்லது.

இந் நாடகத்தில் புருஷன் எஜமானனாய் விநோதங்களைத் தரிசிக்கும் பார்ப்பான்; இலிங்கம் நடப்போன்; பிரகிருதி மறைவாயிருந்து இலிங்கத்திற் பற்பல வேடங்களைத் தரிப்பித்து விளையாட விடுபவன்.

இந் நாடகசாலை மூன்று லோகங்களையும் தன் மாட்டு அமையப் பெற்ற தாய் பார்ப்பான் தரிபுலனங்களையும் பார்க்கவல்ல திரிலோகி.

எண்ணங்களாகிய நிமித்தங்கள் இவை யென்பதனையும், எண்ணங்களின் பலனாகிய கைமித்தியங்கள் இவை யென்பதனையும் விவரித்துக் காட்ட ஹ்ருர்.

எண்ணங்கள் = பாவங்கள், = நோக்கங்கள், = கன்ம விளைச்சிக்குக் காரணங்கள்.

43-வது காரிகை

ஸாம்வீத கர்ஸ்சபாவா பிராகிருதிகா வைகிருதிகாஸ்ச தர்மாத்யா: — திருஷ்டா: கரணஸ்ரயிண: கார்யாஸ்ரயிண ஸ்ச கல்லாத்யா:

[எண்ணம், நிமித்தம், கைமித்தம் இவை யென்பனவற்றை விளக்கலுற்றார்.]

[மூலகை ஞானமும் அவற்றிற்கு உரியாரும் உடன் கூறப்பட்டது.]

பாவங்கள் (எண்ணங்கள்) பிறவியின் முன்னரே புத்தியின் கண் உறைவனவாம்; பின்னர் பிறவியால் வெளிப்பட்டு (பிராகிருதிகா பாவங்களென)த் தோன்றுவனவாம்; பின்னரும் ஆசிரியனது உபதேச வாயிலாகவும் தெளிவுறத்தக்கன.

இவ்வித பாவங்கள் யாவை யெனின் அறம், மறம், அறிவு, அறியாமை, அவா இல்லாமை, அவா, சித்தி, சித்தியின்மை.

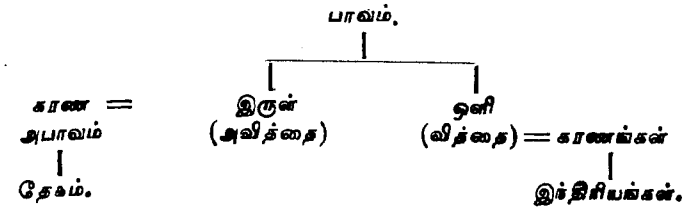
இவ் வெட்டும் புத்தி தத்துவத்தில் அருவமாயுறைந்து, சிருஷ்டி காலத்தில் கரணங்களாக உருப் பெற்றுத் தோன்றும்; இவை ஜன்மத்திற்கு (பிறவிக்குக்) காரணமாகும்.

கரணங்களாக உருப்பெற்று நிமித்தங்களான பாவங்கள், பின்னர் என்பு, மாமிசம், தோல் முதலாக வாய்ந்த தேகங்களாகிக் காரியப்படுகின்றன. (கைமித்தங்களாகின்றன.)

உரை:—ஆகவே புத்தியாகிய மகத்தை விட்ட கலாதன எண்வகைப் பாணி கொண்ட அருவ பாவங்கள்; ஆத்துமா மாயையில் இறங்கி விளையாட ஆரம்பிக்கும் பொழுது இவ் அருவ பாவங்களைக் கொண்ட இலிங்கத்தோடு தொடக்குகின்றான். இலிங்கம் தொடுபடவே இவ் எண்வகை அருவமான எண்ணங்களும் ஒளி, இருள் என இரு கிளைப்பட்டு, அறம், அறிவு, வைராக்கியம், சித்தி யெனவும் மறம், அறியாமை, அளி சித்தியின்மை யெனவும் விரிகின்றது. இலிங்கமும் அவ் விருகளைகளிலும் ஒன்றி மாட்டிக் கொள்கின்றது. இதுவே வித்தை, யவித்தைகளாகிய நிமித்தங்களோடு இலிங்கம் மாட்டிக் கொண்ட சம்பந்தம்.

இனி இருட்கிளை பஞ்சதன் மாத் திரைகளையும் பஞ்சிகரணத்தாலுண்டாகும் கோசங்களையும் உண்டு பண்ணக் காரணமாகும்; ஒளிக்கிளையோ கரணங்களை இந்திரியங்களாக வெளிக்குக் கொண்டுவரக் காரணமாகும். ஆகவே வித்தை யவித்தைகளிற் சிக்குண்ட இலிங்கம் பின்னர் தோகங்களோடும் அவற்றை நடத்தும் இந்திரியங்களோடும், மற்றும் விரிந்து அத்து விதமாகி விளையாடுகின்றது. இதுவே கைமித்தங்களோடு இலிங்கம் சிக்குண்டு மாட்டிக் கொண்ட சம்பந்தம்.

ஓர் முனையும் (பாவமும் = நோக்கமும்) கொள்ளாதிருந்த ஒங்காரம் புருஷவடிவா யிருந்தது. இவ் வோங்கார புருஷன் இருகிளையும் எட்டு நோக்கமும் வாய்ந்த இலிங்கத்தோடு சம்பந்த முறவே அவ் விருகளைகளும் அவ் வெட்டு நோக்கங்களும் வெளிப்படையாய்த் தோன்றின. இதனால் நோக்கங்கள் கரணங்களாயின. மற்றும் ஒங்கார இலிங்கத்திற் புரளவே ஒளியின் வழி இந்திரியங்களும் இருளின் வழி தேகங்களும் தோன்றின.

முத்தி எவ்வாறு கை உடும்? இலிங்கத்தைத் தேக இந்திரியங்களினின்றும் கழற்றிப் பின்னர் கரணங்களினின்றும் அவித்தையினின்றும் கழற்றி, மகத்தினிடம் சுத்த நோக்கம் ஒன்றுமே யமையும்படி நிறுவித், தான் இலிங்கத்தைத் தனிக்க விட்டுப் பாஞ்சோதியாதல் ஓர்வழி; இஃது கிராமமுத்தி, தன்னைச் சுயம்புவாகக் கண்டு தான் ஒன்றோடும் தாக்கற்றவன் என உணர்ந்து தான் பிரிந்த சோதியோடு ஐக்கிய மாதல் ஒன்று.

பந்தம் கடந்து நிற்கும் பாவங்கள் சாமுசித்திகா பாவங்கள்; கரணங்களோடுறையும் பாவங்கள் பிராகிருதிகா பாவங்கள்; தேகத்தோடுறையும் பாவங்கள் வைகிருதிகா பாவங்கள்.

புத்தியோடு கூடவே சித்திகள் என்றும் உறைன்றன; இவை முதல் எண்ணங்கள்.

பிரகிருதியால் அறம் முதலியவாகக் காண்களிற் காண்படுவன இரண்டாம் எண்ணங்கள்.

வாக்கால் கலலமாக (சிதல், என்பு முதலியவாகக்) காணப்படுவன மூன்றாம் எண்ணங்கள்.

உரை. முதலெண்ணம் அல்லது பாவம் என்றும் அழியாதது, புத்தியை யொட்டியுறையும். இதுவே விஞ்ஞானம். இதனைத் தெரிந்து கொள்ளுபவர் முத்திச் சகரையைப் பிறர் உதவியின்றிக் கிட்டுவர். இவர், தம்மைப் பிறப் பில்லாப்பெரியோரெனக் காண்பர். பிறவியின் முன்னமே இந்த ஞானத் தைப் பெற்றிருப்போர் சாமுசித்தர். இவர் பிறந்தாலும் ஞானத்தைத் தம்மை விட்டகலாது கூடவே கொண்டு வரவும் வல்லவர். கபிலர், கிருஷ்ணபக வன், ஜடபரதன் முதலியோர் இத்தகையினர். கபிலன் பிறக்கும் பொழுதே (சாங்கிய) ஞானத்தோடு அவதரித்தவன் எனக் கௌடபாதர் உரைத்தனர்.

இவர் சாமுசித்திகாபாவத்தோடு அவதரிப்பவரெனக் கொன்னலாம். இவர்க்கு சுதந்தரம் உண்டு.

சிலர்க்கு ஞானம் பிறவியாற் கிட்டும். சனகர், சனாதனர், சனற்குமாரர், சனந்தாராகிய பிரம்மபுத்திரர் சகல ஞானத்தையும் தமக்கு வயது பதினாறு நிறைந்த காலத்திற் கண்டனர். இவ்வாறு ஞானத்தைப் பிறவியால் தம்பால் பிரகிருதியிலுதவியாற் பெறுவோர் பிரகிருதிகா பாவத்தினர்.

இனிச் சாமான்னியர் ஞானத்தை ஆசிரியனது வாக்கு விசேடத்தாற் பெறுவர். இவரை வைகிருதிகாபாவத்தினர் எனக் கொள்க.

இம் மூன்று வழிகளுள்ளும் ஓர் வழியானும் மெய்ஞானத்தைப் பெறு தற்கு இயலாத அபாத்திரர் மிருகத்தன்மை நீங்காதார். இவர்க்கு இப்பிறவி யில் ஞானம் கை கூடுதல் கடினம்.

ஆகவே, காமுசித்தர் தாமே முத்திச் சகர சேருவர்.

பிரகிருதாபாவத்தினர் உபதேச மின்றிக் காலக் கிரமத்தில் ஞானம் விளைய முத்தி சேர்வர்.

வைகிருதிகாபாவத்தினர் உபதேச வாயிலாக மெய்ஞ்ஞான பாவத் தோன்றி முத்திச் சகர சேர்வர்.

பாமரர் பிறவிக்கடலுள் உழலுபவர்.

ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலரெனவும் பிரிக்கப் படுவர்.

பாவங்களை 23-வது காரிகையிற் கூறப்பட்டன. அவை அறம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம் என ஒளி வழிப்பட்ட நான்கும், மறம், அஞ்ஞானம், அவா, அனைசுவரியம் என இருள் வழிப்பட்ட நான்குமாகிய எட்டும். இவற்றின் பலனைக் கூறலுற்றார்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டி தீர்மானம்

காங்கிரஸ் மகாசபையின் காரியக் கமிட்டியானது பம்பாயில் பண்டித ஜவஹர்லால் தலைமையில் கூடி அவசரமான வேலைகளைப் பற்றி யோசித்து காங்கிரஸ் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றி முடிவு செய்திருக்கின்றது. வரப்போகும் தேர்தலில் காங்கிரஸ் சார்பாக வெளியிடப்பட வேண்டிய தேர்தல் அறிக்கையைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது. சமதர்ம உணர்ச்சி உடையவர்களும் சேர்த்தே அதைத் தயாரித்திருப்பதால் அது மிகச் சிறந்ததாகவும் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தழுவிவதாகவும் இருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும் காங்கிரஸ் தேசிய கட்சியையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் முறையில் வகுப்புத் தீர்ப்பைப் பற்றிய வாசகமும் சிறிது மாற்றி யிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தேர்தலில் எல்லா ஸ்தானங்களுக்கும் போட்டி போட வேண்டுமென்றும், அந்தந்த மாகாணமும் தேர்தல் நிதியைத் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பாராட்டத்தக்க வேலைகளே என்பதில் ஆட்சேபமில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களிடையே அதிகமாகப் பேசப்பட்டும் சிந்திக்கப்பட்டும் வரும் விஷயமான உத்தியோகப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் காரியக் கமிட்டி இன்னமும் முடிவு செய்யாமல் மாகாண சட்ட சபைத் தேர்தல்கள் முடிவான பிறகு ஆலோசித்துக் கொன்னலா மென்று தீர்மானித்து விட்டது சரியல்ல. உத்தியோகத்தை ஏற்படா இல்லையா என்பதை இப்போதே கூறிவிட்டிருக்கலாம். ஆயினும் காரியக்கமிட்டி கூருமற் போனதாலேயே ஏதோ மூழ்கி விட்டதாகச் சிலர் கருதுவதும் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்கதல்ல. ஏனென்றும் காங்கிரஸின் கொள்கையே தேசியப் போராட்டம். அது பதவிகளை ஏற்றோ ஏற்காமலோ தனது தேர்தல் அறிக்கையின்படி நடந்து கொள்ள முயற்சிக்கும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லை. காங்கிரஸினிடம் கம்பிக்கை இருப்பவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அதன் வெற்றிக்குப் பாடுபட வேண்டும் என்பதே நமது கருத்து. தலைவர்கள் அப்போதைக்கப்போது தக்க யோசனைகளைச் சொல்லி வருவார்கள். ஆதலின் காங்கிரஸ் வாதிசன் அனைவரும் அபிப்பிராய பேதங்களைக் கிளப்பாமல் ஒன்றுமையாக இருந்து தேர்தலில் காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையான ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். பதவி ஏற்படா இல்லையா என்பது தேசியப் போரில் முக்கிய பிரச்சினையல்ல. அவ் விஷயத்தில் அவசியமான முறை தலைவர்களால் தக்க சமயத்தில் பின் பற்றப்படும்.

ஊக்கமளிக்கும் விஞ்ஞாபனம்

நமது தேசத்தை சுதந்தரத்தின் பக்கம் இழுத்துச் செல்லும் சக்தியையுடைய ஒரே ஸ்தாபனமாகிய காங்கிரஸ் மகாசபையின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பின் வெளியாகி இருக்கிறது. அது தேச மக்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கத்தக்க ராஜ்ய தஸ்தாவேஜாகவே இருக்கிறது. சமதர்ம வாதியான பண்டித ஜவஹர்லால் முதல், பதவி ஏற்பதைத் தீவிரமாக ஆதரிப்பவர்கள் உட்படக் காங்கிரஸிலுள்ள எல்லாப் பிரிவினர்களுடைய சம்மதத்தையும்

பெற்றதாக அது இருப்பது மிக்க விசேஷமாகும். அந்த விஞ்ஞாபனத்தின் சாராம்சத்தை மற்ருளித்தில் பிரசுரித் திருக்கிறோம். அதை அனைவரும் கவனத்துடன் படிக்கவேண்டு மென்பது நமது ஆவல். வங்காளத் தலைவரான ஸ்ரீ. சாத் சந்திரபோஸ் கூறியபடி அதிதீவிரவாதியான பண்டித ஜவஹர் லாலின் தலைமையில் தயாரிக்கப்பட்டதால் தேசத்தை இப்போது குழித்து கொண்டிருக்கும் எல்லா முக்ய பிரச்சனைகளிலும் அந்த அறிக்கை தன் கவனத்தைச் செலுத்தி யிருக்கிறது. விஞ்ஞாபனத்தில் ஆரம்பத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபை பொதுவாக ஐம்பதுவருஷ காலமாகவும், சிறப்பாகப் பதினாறு வருஷங்களிலும், செய்துள்ள மகத்தான சேவை குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதுடன் சுயராஜ்ய மடைவதற்கு இந்தியாவுக்குள்ள உரிமையும் வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இடைப் பகுதியில் காங்கிரஸ் சட்டசபைகளுக்குச் செல்வதன் நோக்கமும் இதர விஷயங்களும் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இறுதியில் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம் வந்தால் என்னென்ன நன்மைகள் செய்ய உத்தேச மென்பதும் விவரிக்கப்பட்டு தேசமகா ஜனங்கள் காங்கிரசையே ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியமும் விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியா விரும்பி ஏற்காத புதிய அரசியலைத் தக்கவும், ஏகாதிபத்ய ஆசைமுறைக்குத் துணைபோகும் பிற்போக்காளர்களைத் தடுக்கவே காங்கிரஸ் சட்டசபைக்குச் செல்ல விரும்புகிறது என்பதை அந்த விஞ்ஞாபனம் நன்கு அறிவிக்கின்றது. இதனுடனேயே யன்றித் தொழிலாளர் விவசாயிகள், மாதர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ராஜ்யக்கைதிகள் முதலிய பலதிறப்பட்ட மக்களின் மேன்மைக்கும் உயர்வுக்கும் பாடுபடுவதாகவும் தொழிலாளியிருத்தியின் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முயற்சிப்பதாகவும் அந்த விஞ்ஞாபனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சந்தேகமற்ற, குழப்ப மில்லாத அறிக்கையே என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. எதிரிகள் வேண்டுமென்றே ஏதேனும் கூறித் திரியலாம் ஆயினும் நாட்டிலுள்ள பற்பல கலத்தாரும் தங்கள் தங்களுடைய முன்னேற்றத்துக் குரிய தஸ்தாவேஜாக இந்த விஞ்ஞாபனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். வகுப்புத் தீர்ப்பு சம்பந்தமாகவும் எல்லாரும் திருப்தி யடையும்படியான வகையில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசமகாஜனங்க ளனைவரும் வரப்போகும் தேர்தலில் காங்கிரசையே ஆதரிக்க வேண்டியது அவசிய மென்பதை இந்த விஞ்ஞாபனத்தை வாசிப்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

கல்வி முறையும் வேலையில்லாமையும்

நாட்டில் இப்போது படித்தவரிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இவ்வேலையில்லாமைக்கும் தற்காலக் கல்விமுறைக்கும் இருக்கிய தொடர்பு இருப்பதாக இதுவிஷயமாக ஆராய்ச்சி செய்த அனைவரும் கூறுகிறார்கள். இப்போதைய கல்விமுறை தற்காலத் தேவைக்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பதே பலருடைய அபிப்பிராயம். நம்நாட்டின் நிலைமைக் கெற்ப ஆரம்பக்கல்வி முறையையும் இதர உயர்தரக் கல்வி முறையையும் திருத்தி யமைக்கவேண்டும். தேசத்துக்கேற்றபடி அமைக்கப்படும் கல்விக்குத் தான் தேசியக்கல்வி என்று பெயர். ஆனால் நமது சென்னை சர்க்கார் கல்வி மந்திரி கனம் எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார் ஆந்திர சர்வகலாசாலை பட்டதாரிகளிடையே பேசியபோது இப்போதைய கல்வி முறையில் பலரும் கூறிவரும்.

குறைகளுக்குச் சமாதானம் சொல்ல முயன்றிருப்பதுடன் தேசியக்கல்வி என்றும் அர்த்தமற்ற கூற்றுக்காகத் தற்போதைய கல்வி முறையை முற்றிலும் ஒழித்துவிட முடியுமா எனக் கேட்கிறார். நம் தேச நிலைமைக்கேற்றபடி திருத்தி யமைக்கப்படும் முறையே தேசியமானது. சிற்சில திருத்தங்களும் மாறுதல்களும் தேவை என்பதை அவரே ஒப்புக்கொள்கிறார். இப்போதைய கஷ்டங்களுக்குக் கல்விமுறை காரணமென்பதைத் தாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதெனக் கூறுகிறார். ஆனால் தற்காலக்கல்வி முறை சீர்தேடானது என்பதே பல ஆராய்ச்சியாளர்களின் அபிப்பிராயம். தாய்பாஷையின் மூலம் கல்வி போதிக்க வேண்டுமென்னும் அவசியத்தை அவர் ஒப்புக்கொண்டது பற்றிச் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஆங்கில பாஷையாலும் அதன் சம்பந்தத் தாலும் நமக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டதாக அவர் கூறுகிறார். அது உண்மையே என்பதில் ஆகேற்பமில்லை. அதற்காகத் தேசியத்தையும், தேசிய முறைகளையும் அலக்கியப்படுத்திவிட முடியுமா? மேலும் கனம் கல்விமந்திரி சர்வகலாசாலைகளின் கட்டமையைப்பற்றிக் கூறுகையில் ஜாதிக் பேதங்களை ஒழிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்ததன்னார், ஆனால் ஜன்மின் கட்சியின் ஆதிக்கத்திலுள்ள தற்கால மாகாண அரசாங்கம் வகுப்புவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கிறது. கனம் மந்திரி அபிமானம் காட்டும் ஜன்மங்கட்சி நாட்டில் வகுப்புவாதத்தை வற்புறுத்தி வருகிறது. இவ்வாறெல்லாம் செய்துகொண்டே வகுப்பு பேதங்கள் மறையும்படி செய்யவேண்டுமென்பது அர்த்தமற்ற பேச்சாகவே முடியும் என்றதான் அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது.

உலக சமாதான மார்க்கம்

உலகில் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவ வேண்டுமென்னும் பேச்சு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆயினும் எந்த நிலைப்பதில் மற்ருரு மகா யுத்தம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்னும் அச்சமும் எல்லாருடைய உள்ளத்தையும் வாட்டுகிறது. ஆகவே யுத்தங்களைத் தடுக்கவும் உலகத்தில் நிரந்தரமான சமாதானம் நிலவும்படி செய்யவும் பற்பல சங்கங்களின் ஆதரவில் உலக சமாதான காங்கிரஸ் ஒன்று இம்மாதம் 3-க் தேதி முதல் 6-க் தேதி வரையில் பெல்லியம் தேசத்திலுள்ள பிரஸல்வில் கூடியது. இந்தியாவும் அதில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமாதான காங்கிரஸ் நிர்வாகக் கமிட்டியில் நமது ஸ்ரீமதி. சரோஜினி தேவியும் ஒருவர். அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகா சபையின் பிரதிநிதியாக இங்கிலாந்திலிருந்து கொண்டு இந்தியா சார்பாகப் பிரசாரம் செய்தவரும் ஸ்ரீ. வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் சென்றார். காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவரான பண்டித ஜவஹர்லாலும், பாரத மாதாவின் உத்தமப் புதல்வரான மகாத்மாஜியும், மற்றும் பலரும் வாழ்த்துச் செய்திகளை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். உலக சமாதானத்துக்காக வென்று பெரிய மகாநாடுகடித் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் கலைவதில் பிரயோஜனமில்லை. யுத்தத்துக்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து நீக்கிவெல்லிய சமாதான மென்பது ஏற்படாது. பண்டித ஜவஹர்லால் கூறுவதுபோல இந்தியர்களாகிய நாம் நமது அரசியல் விதிகளுக்காகவும் சுயேச்சைக்காகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையிலும் பல தேசங்களுக்குக் கிடையே சமத்துவம், ஒத்துழைப்பு ஆகியவை ஏற்படுவதிலும், உலக சமாதானத்திலும், யுத்த

மொழிப்பிலும் ஆர்வ முடையவர்களாக இருப்பதால்தான் இந்த உலக சமாநான காங்கிரசை ஆதரிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. உண்மையில் சமாதானத்துக்கு மார்க்கமென்ன? ஜவஹர்லால் தமது செய்தியில் தெரிவித்திருக்கிறபடி ஏகாதிபத்ய ஆசை முறையை, ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதுதான். ஏனெனின் ஏகாதிபத்ய ஆதிக்கம் என்றாலே சமாதான அழிவு என்றுதான் அர்த்தம். இந்நூல் லக்ஷ்மணபுரியில் கூடிய கமது காங்கிரசும் ஒரு தேசம் இன்னொரு தேசத்தைச் சுரண்டுவதை நிறுத்தினால்தான் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்த முடியுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறது. இதையே நாமும் இப்போது பிரஸ்ஸல்ஸ் சமாதான காங்கிரசுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறோம். ஏகாதிபத்ய ஆசையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு மகாநாடுகள் கூடிய போதிலும் பயன்படாது. ஜவஹர் எடுத்துக் காட்டும் இவ் வண்மையை ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் கவனிப்பார்களா?

சுயராஜ்யம் வந்தபிறகு தானா?

பம்பாய் கார்ப்பொரேஷனில் இப்போது கராச்சி காங்கிரஸ் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் சமதர்மிகள் சிலர் ஸ்தானம் வகிப்பதால் அவர்கள் சிறிது சிறிதாகத் தங்கன் கொள்கையைக் கார்ப்பொரேஷனில் புகுத்த முயற்சிப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். ஆனால் இத்தகையோர் சிறு பான்மையோராக இருக்கின்றனர். சமீபத்தில் கூடிய கூட்டமொன்றில் ஸ்ரீ. எம். ஆர். மஸானி, பம்பாயின் வாழ்க்கையை உத்தேசித்து முனிசிபல் சிப்பந்திகள் எவருக்குமே 30 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளம் கூடாது என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். இது நிறைவேற்றிவிட்டது சந்தோஷத்தையே அளிக்கிறது. ஆனால் இதனால் செலவு அதிகரிக்கு மாதலாலும், மற்றும் முனிசிபல் செலவைக் குறைப்பதற்காகவும் ஐரூப் மெஹர் அலி, தேசத்தின் வறுமை நிலையை உத்தேசித்து கார்ப்பொரேஷன் சிப்பந்திகள் எவருக்குமே 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கூடாது என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். முன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவர்கள் இதையும் நிறைவேற்றி யிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். வேண்டாமாயின் 500 என்பதை 600 அல்லது 700 ஆகவும் திருத்தி யிருக்கலாம். ஆயினும் சுயராஜ்யம் வரும்வரை இப்பிரேரணையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று மற்றொருவர் கொண்டுவந்த திருத்தம் நிறைவேற்றிவிட்டது. இதிலிருந்து புலனாவதென்ன? சுயராஜ்யம் வந்த பிறகுதான் இத்தகைய சென்கரியங்கள் ஏற்படுமென்பதும், அதை நடத்தி வைப்பவர்கள்தான் இப்படிப்பட்ட சிறந்த வேலைக்குத் தகுதியானவர்கள் என்பதும் ஏற்படுகிறதல்லவா! கராச்சி திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சென்னை சட்ட சபையிலும் பாமர மக்களுக்கு நலந்தரக்கூடிய மசோதாக்களுக்கு ஸ்ரீ. சி. ஆர். ரெட்டி ஆதரவளித்தார். ஆதலால் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம் வந்தால் அதாவது சுயராஜ்யம் வந்தால்தான் தேச நன்மைக்கான இத்தகைய யோசனைகள் அமலுக்கு வரமுடியும் என்பது நன்கு தெரிகிறதல்லவா? பம்பாய் கார்ப்பொரேஷனில் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறதால் ஸ்ரீ. மெஹர் அலியின் பிரேரணையும் நிறைவேற்றி யிருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆதலினால்தான் எல்லா பொது ஸ்தாபனங்களிலும் காங்கிரஸ் காரர்கள் பெரும் பான்மையோராக இருக்கவேண்டும் என்று சில காங்கிரஸ் வாதிகள் கூறுகின்றனர்.

லக்ஷ்மிபாய்

அல்லது

ஆற்காட்டு முற்றுகை.

(எம். லக்ஷ்மண முதலியார்.)

(159-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

“இந்த மிரட்டல் என்னிடம் பலிக்காது. நான் சொல்வதைக் கேள்” ஆற்காட்டு முற்றுகையின் பொழுது உன்னைச் சிறைவைத்திருந்த ராஜா சாஹேபு உன்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஒரே உறுதியாய் இருந்து வருகிறார். இப்பொழுதுகூட இங்கே அவருடைய ஆள் ஒருவர் வந்திருக்கின்றார். உன்னை எப்படியாவது சரிப்படுத்தித் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டேன். ஹுசைனுக்குச் சீக்கிரம் மரண தண்டனை விதிக்கப் போகிறார்கள். அதன் பின் உன்கதி என்ன? இந்த ஒலைகளை ராஜாவிடம் காண்பித்தேனே உடனே உனக்கு என்ன சி்ட்சை கிடைக்கும் தெரியுமா? சுண்ணாம்பு காலவாயில்தான் வைத்துக் கொளுத்துவார். நன்றாய் ஆலோசனை செய்து சொல்” என்று கூறி முடித்தான். உடனே ‘மத்து’ என்ற சத்தமும் அதன் பின்னே ‘தடால்’ என்ற மற்றொரு சத்தமும் கேட்டு இலக்ஷ்மிபாய் திடுக்கிட்டான். ஒரு பெரிய இரும்புத் தடியால் மண்டையில் அடிக்கப்பட்டு மாபத்கான் கீழே சாய்ந்தான் என்பதைக்கூட அவன் அறியவில்லை. தன்னை நோக்கி ஓர் உருவம் மெதுவாய் நகர்ந்து வருவதாக அவன் அறிந்தான். பயம் அதிகரித்தது. ஆனால் வெளியே ஒடிவிடுதற்குப் போதிய தைரியமில்லை.

“அம்மா, அஞ்சாதே. நான்தான் குரான் இங்கிருக்கிறேன்” என்ற குரல் தனக்குச் சமீபமாய்க் கேட்டதும் அவனது உறைந்த இரத்தம் மறுபடி கரைந்து ஓட ஆரம்பித்தது. ஆனால் குரான் அங்கிருக்கின்றான் என்று தெரிந்ததும் அவனுடைய பயம் நீங்கியபோதிலும் சந்தேகம் அதிகரித்தது. அப்போது ஒரு கனத்த வஸ்துவைக் கீழே போட்டு இழுத்துக் கொண்டு போகும் சப்தம் கேட்டு, “அது யார்? சேவகா” என்றான். சிறிது நேரம் பேச்சில்லை. பிறகு குரூபி திரும்பி அவனருகில் வந்தான். “அம்மா, நான் தான் குரூபி. இனி நாம் வெகு ஜல்தியில் ஒரு காரியத்தை செய்து முடிக்க வேண்டும்” என்றான்.

“என்ன? நீ சொல்வது எனக்கு ஒன்றுமே விளக்கவில்லை. மாபத்கான் எங்கே?”

“மாபத்கான்! இது என்னவென்று பார்—பாருங்கள்.”

இருட்டில் குருபிபிடமிருந்த ஒரு கனத்த இரும்புத் தடியை வாங்கித் தடவிப் பார்த்தான் இலக்ஷ்மிபாய். 'மந்த' என்று கேட்ட சப்தமும் பிறகு 'தடால்' என்று கேட்ட சப்தமும் இப்பொழுது அவளுக்கு விளங்கின.

"அம்மா, அந்த வஞ்சகனை இதனால் ஒரு அடி கொடுத்தேன். அவனைக் கொன்றுவிட்டேன். ஆனால் அவன் மூர்ச்சையாகிவிட்டான். ஒருவர் கண்ணுக்கும் அகப்படாத ஒரு சத்தில் இழுத்துக்கொண்டு போய்ப் போட்டுவிட்டு வந்தேன்."

இதைக் கேட்டதும் அவன் மனதில் கொஞ்சம் ஆறுதல் உண்டாகியது.

"சேவகா, உண்மையுள்ள சேவகா! இந்த உதவிக்கு நான் என்ன நன்றி செய்யப்போகிறேன்? நீ ஆரம்பத்திலிருந்தே இங்கிருக்கின்றாயா?" என்றான்.

"ஆம், அந்தப்புரத்திலிருந்தே உங்கள் பின்னால் வந்தேன்."

"ஏன் நீ அந்தப் புரத்திற்கு வந்தாய்?"

"இன்று ஒரு முக்கியமான காரியம் நடத்தப்போகிறேன். அதில் உங்களுக்கும் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. அதன் நிமித்தம் உங்களை எழுப்புவதற்காக அச்சபுரம் வந்தேன். ஆனால் இந்த இருட்டு வேளையில் நீங்கள் புறப்பட்டு வெளியே வந்தீர்கள். நானும் மர்மமாகவே பின் தொடர்ந்தேன்."

"கடவுள் செயல்."

"இதோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் ஹுசேன்காளுக்கு நீங்கள் எழுதிய ஓலை கறக்குகள் இதை மாபத்தானிடமிருந்து நான் எடுத்துவிட்டேன்" என்று சொல்லி அதை அவளிடம் கொடுத்துவிட்டான். இதைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் அவளது முழு உயிரும் அவளுக்குத் திரும்பிவந்தது போலிருந்தது.

"இனித் தாங்கள் நான் சொல்வதுபோல் கேட்டுக்கொண்டு என் பின்னாலே வரவேண்டியது. நாம் செய்வவேண்டிய பெரிய காரியத்திற்கு கோமாகிவிட்டது. அதில் தாமதம் செய்தால் நமக்கு ஆபத்துவந்தாலும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு ஓர் வழியில் துழைந்து நடந்தான்.

இப்போது குரூனிடத்தில் இலக்ஷ்மிபாயிக்கு அபார நம்பிக்கையும் மட்டிலடங்காத விசுவாசமும் திடீரென்று உண்டாகியது.

"கண்பரே! இனி உங்களை என்னோடு பிறந்த சகோதரராகவே கிளைப்பேன்."

குருபி பதில் பேசவில்லை. அவன் எதையோ நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்டான்.

"இந்த அரண்மனைக்கு சேவகத்துக்கு நீங்கள் வந்து கொஞ்ச காலம் தானே ஆகிறது?" என்று மறுபடியும் கேட்டான்.

"ஆம், அம்மா."

"இந்த சந்து பொந்துகளில் பலகான் பழகியவரைப்போல் இருட்டில் வெகு கலபமாய் நடமாடுகிறீர்களே!"

"ஓஹோ! நான் வந்த கொஞ்ச காலத்தான் ஆனால் இரவு முழுவதும் தூங்காமல் இந்த அரண்மனை முழுவதும் சுற்றிக்கொண்டோதானிருப்பேன். இருட்டில் பழகிப் பழகி என் கண்கள்கூட பூனைக்கண்கள் போலாகிவிட்டன. வெளிச்சமில்லாமலே எப்போப்பட்ட இருட்டிலும் எனக்குக் கண் கன்றாய்த் தெரியும்."

"ஆ! அப்படியானால் நான் உங்களை ஒரு விஷயம் கேட்கிறேன். ஒளிக் காமற் சொல்கிறீர்களா?"

"தெரித்திருந்தால் சொல்கிறேன்."

"இந்த அரண்மனையிலுள்ள கன்னவழிகளிலும் சுரங்கவழிகளிலும் ஒரு உருவம் இரவில் கடமாடிக் கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அது யார்?"

"நான் ஒருவன்"

"இன்னும் யார்?"

"மாபத்தானை இரண்டொரு கடவை கண்டிருக்கிறேன். அவன் உங்களையும் ஹுசேனையும் உஷவு பரத்துவந்தான் என்று என் மனதில்பட்டது. ஆகையால் ஒருவரும் அறியாமல் நான் அங்கே மறைந்திருந்து யாராவது வருகிறார்களா போகிறார்களா வென்று கவனித்து வந்தேன்."

"நீங்கள் ஏன் அப்படி கவனிக்கவேண்டும்?"

"மாபத்தான் உங்களுக்காவது ஹுசேனுக்காவது ஏதாவது இடையூறு செய்வான் என்று நான் நினைத்தேன். உங்களிருவருக்கும் ஒரு குறையும் ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டியது என் கடமை. ஆனால் அந்த பாதகன் என்னை ஏமாற்றிவிட்டான். என்னுடைய மற்றொரு காலும் மற்றொரு கையும் மட்டும் இருந்தால்!....." என்று பெருமூச்சு விட்டான் குரூன்.

இதைக்கேட்டதே அவன் பாலிருந்த இலக்ஷ்மிபாயின் அன்பு கறை புரண்டு ஆனந்தக்கண்ணீராக வழிந்தது.

"அண்ணா! என் உயிரைக்காப்பாற்றிய அண்ணா! உங்களுடைய தியாக சத்தியும் பெருந்தன்மையும் யார் அறிவார்கள்? இதை முன்னமேயே அறியாத பாபியாய் இருந்தேனே! நீங்கள் உண்மையில் ஒரு சேவகன் அன்று! நீங்கள் ஒரு மகா வீரனாய் இருக்கவேண்டும்!—ஆ! உங்களைப் போலவே சற்குணம் வாய்ந்த என் சகோதரர்! என் உயிருக்குயிரான சகோதரர்! என் அருமை அண்ணா உத்தமனீ! ஆற்காட்டில் என் உயிரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு உயிர் துறந்தார். ஐயோ! அண்ணா! நீ உயிர் நீத்த பிறகும் நான் ஆவியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே!" என்று பாதி புலம்பலும் பாதி ஏக்கமும் மாகப் பெருமூச்சு விட்டான்.

"அம்மா, வருத்தப்படாதே எனக்கும் உன் தமயனைத்தெரியும்."

"அவர் இப்போது உயிரோடு இருந்தால் எனக்கு நீங்கள் ஒன்று அவர் ஒன்று ஆக இரண்டு தமையன்கள் இருப்பார்களே."

"அவர் இருந்தால் இப்போது இந்த ஹுசேன்கானை ஒரு வினாடியில் கோட்டைக்குள்ளிருந்து அப்பால் கொண்டுபோய் விடுவாரே."

“ஆம் அதில் என்ன ஆகேப்பனை? ஆனால் நீங்கள் அவருக்குமேல் செய் வீர்கள். கடவுள் உங்களுக்குப் பெரும்பிழை செய்துவிட்டாரே. நீங்கள் எந்த யுத்தத்தில் அங்குலினம் அடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்டான் இலக்ஷ்மிபாய்.

“ஆம்மா, பேசாதே. இங்கே காவல்காரர்கள் மறைந்திருப்பார்கள்.” என்று எச்சரிக்கை செய்தான் குருபி. இவ்விதமாக சிறிது நேரம் உஷாராய் நடந்து சென்றபிறகு அவ்விருவரும் ஒருபடிக்கட்டை அடைந்தார்கள். அங்கே வானத்திலிருந்து நகைத்திர வெளிச்சம் ஒரு சந்து வழிபாக வந்தபடியால் இலக்ஷ்மிபாய்க்குக் கொஞ்சம் கண்டெரிந்தது. அதில் குரூரனைக்கவனித்தான். யாராவது தேவதூதன் இந்த விதமான உருவத்தில் தன்னைக்காப்பாற்றுவதற் காக வந்திருக்கின்றனோவென ஐயுற்றான். இந்த அற்புதமான மனிதன் யாராவது இராஜகுமாரனாய் இருந்து யுத்தத்தில் தன் அவயவங்களை இழந் திருக்க வேண்டுமென்று அவன் யூசித்தான். ஆ! கடவுளின் தண்டனை பொல் லாது! தாமதமூடையவரை ஏன் நான் இப்படி வருத்துகிறேன்? என்று துக்கித்தான். உடனே “ஊழ்வினை யாராவிட்டது?” என்ற பழமொழி ஞாபத்திற்குவரவே தனது மனதைத் தானே தேற்றிக்கொண்டு குரூரன் பின் னால் படிக்கட்டுகளைக் கடத்தபோய்க் கொண்டிருந்தான். சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் ஓரண்மனையின் மேல் தனக்கை வந்தடைந்தார்கள். உப்பரிக்கை களும், கூடகோபுரங்களும், மாடமாளிகைகளும் வானத்தை முட்டிக் கொண்டு நிற்கும் இருண்ட இராக்கடங்களைப்போல் தோன்றின.

“இப்போது நாம் சர்தார் ஹுசேனை விடுதலை செய்யப்போகின்றோம்” என்று திடீரெனச் சொன்னான் குருபி.

இந்த வார்த்தைகள் இலக்ஷ்மிபாயின் காதில் பட்டதும் அவன் தலை கழன்று நெஞ்சம் துடித்தது. மார்பு விம்மியது அவனது மனக்கண் மூன்று ஒரு ஜோதி தோன்றியது. அதினின்றும் மிகப்பிரகாசமான ஓர் உருவம் உதித்தது. அதன் சுந்தரவதனம் அவனை கோக்கி புன்னகை புரிந்தது. அது அரும்புபோல் மீசைசுரித்த ஹுசேனின் அழகிய முகம் என்று கண்டான். ஆனந்தப் பரவசப்பட்டான். அவனை ஆவலுடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்ட அவனது மெல்லிய கரங்கள் பரிதவித்தன. ஆ! இது உண்மையாயிருக்குமா வென நினைத்தான். எங்கும் முன்போல் ஒரே இருளாயிருந்தது. முன்போல் கோபுரங்கள் வானத்தை யனாவிக்கொண்டு நின்றன. அலங்கங்கலிலிருந்து வீசிக்கொண்டு வரும் காற்றின் சப்தம் இராக்கடங்கள் மூச்சு விடுவதுபோல் தோன்றியது. அப்பொழுது தனது கால் ஓரத்தில் ஏதோபொத்தென்று விழுந்த சப்தம் கேட்டு இலக்ஷ்மிபாய்தனது முழுசுவாதீனத்திற்கும் வந்தான். அவன் பால் ஓரத்தில் கிடந்த சமை பெரிய வடக்கயிற்றின் சுருள் என்றும் அதன் பக்கத்தில் குருபி கையில் பெரிய வில் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு நிற்பதையும் கண்டான். அந்த அற்புத புருஷன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்று ஆவ லுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு சித்திரப் பதுமைபோல் நின்றான்.

குருபி தன் கையில் பிடித்திருந்த வில்லை மார்பில் சாற்றிக்கொண்டு தனக்குள்ள ஒற்றைக்கையினால் ஒரு அம்பை எடுத்தான். அதை இலக்ஷ்மிபாயிடம் காண்பித்தான். அவளும் அதைத் தொட்டுப்பார்த்தான். அவனது ஆச்சரியம் பன்மடங்கு அதிகமாயிற்று. ஏனெனில் அந்த அம்பின் அடிப்பக்கத்தில் ஓர் கீண்டகயிற்றின் துணி கட்டப்பட்டிருந்தது.

“அதோ தெரிதெது பார் வெளிச்சம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு தனது கையில் பிடித்திருக்கும் அம்பினால் ஆகாயத்தைச் சுட்டிக் காண்பித் தான். வெருண்ட மாணப்போல் விழித்துக்கொண்டு நிற்கும் அம்மங்கை அண்ணாந்த பார்த்தான். வானனாவி நிற்கும் கோபுரத்தின் உச்சியில் கனத்த சுவற்றிலுள்ள ஒரு சாளரத்தின் வழியாய் மங்கலான வெளிச்சம் காணப் பட்டது.

“அங்கேதான் எனதருமைச் சர்தார் மனம் வாடித்தவிக்கின்றார். நாம் அவரை மீட்டுக்கொண்டு போகாவிட்டால் அந்த சாளரத்தின் வழியாய்க் கேழே குதித்து தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டு விடுவார்.” என்று சொல் விக்கொண்டிருக்கும்போது ‘விண்’ என்று ஒரு ஒசைகேட்டது. மறுவினாடி ஆகாயத்தில் ‘டிக்’ என்று மற்றொரு சப்தமும் அதன்பிறகு அவர்கள் நின்ற இடத்திற்கு சமீபத்தில் சிறிது தூரத்தில் ‘டக்’ என்ற சப்தமும் கேட்டன.

“அம்பு சாளரத்திற்குள் போகாமல் ஓர் கல்லில் முட்டிக் கேழே விழுந்த விட்டது” என்றான் குருபி.

அவன் ஒற்றைக்கையினாலேயே வெகு சுறு சுறுப்பாய் அம்பை வெகு தூர த்திலுள்ள சாளரத்தை குறிவைத்து எப்படி எய்யமுடியும் என்று வியப்புற்றவ னாய், “அண்ணா, நீங்கள் வில்வித்தையில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற மன்னராய் இருக்கவேண்டும்” என்று மெதுவாய்ச் சொன்னான்.

“ஆம்மா, அதெல்லாயில்லை. சர்தார் சிறைப்பட்ட மறுதினம் முதற் கொண்டே இந்த வில்வினாலும் இந்த அம்பினாலும் அந்த சாளரத்திற்குள் எய் வதற்குப் பழகிக்கொண்டு வருகிறேன். இந்த அப்பியாசத்தை தினமும் நடு நிரி வேளையில் யாரும் காணாமல் செய்துகொண்டதான் வருகிறேன்.” என்று சொல்லிக்கொண்டே பட்டிக் கயிற்றைத் தாம்பிக் கொண்டிருந்தான். சிறிது நேரத்தில் அந்தக்கயிற்றின் முனையில் கட்டப்பட்டிருந்த அம்பு அவன் கைக்கு வந்தது.

“இதோ பார். எனது இடது கையில் பாதியில்லை. ஆனபோதிலும் வில்லைத் தரையில் எவ்வளவு செட்டியாய் அழுத்திக் கொள்கிறது. பார்! இந்த ஒற்றைக் கையைக்கொண்டே அம்பைக் குறிபார்த்த எய்ய வேண்டிய தாய் இருக்கின்றது.” என்று சொல்லிக்கொண்டே மண்டியிட்டான். மறு படியும் “விண்” என்ற ஒசை உண்டாயிற்று. ஆகாயத்தில் “டிக்” என்ற மற்றொரு சப்தமும் கேட்டது. ஆனால் “டக்” என்ற மூன்றாவது ஒசை கேட்கவில்லை.

(தொடரும்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

தாதுஸ் புரட்டாசிம்—கலியுகாதி 5038, சாலிவாகனம் 1859,
பசவி 1846, கொல்லமாண்டு 1112, விஜயி 1355,
இங்கிலீஷ் 1936ஸ்ரீ செப்டம்பர்—அக்டோபர்

புரட்டாசி செப்டம்பர்	வாரம்	திதி	நகரத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	16	புதன் பிர47-52	உத்33-23	அ33-23ம	[சீதி புண்ணியகாலம்]
2	17	வியா துதி53-20	அஸ்40-13	சித்60	சிவ பாத்ரபத சுத்தம், ஷட
3	18	வென் திதி59-32	சித்47-35	சித்60	ஸாமோ உபாகர்மம்
4	19	சனி சது60	சுவா55-10	அ55-10சி	சோடசோம விரதம் [ரித்தி
5	20	ஞா சது6-0	விசா60	மர60	மாசசுதர்த்தி, வினயகர்த்து
6	21	திங் பஞ்12-15	விசா2.50	மர2-50சி	
7	22	செவ் சஷ்17-45	அனு9-53	சி9-53ம	
8	23	புதன் சப்22-18	கே15-53	சி15-53ம	சனி
9	24	வியா அஷ்25-10	மூல20-20	சித்60	7-துலா-சுக்
10	25	வென் தவ25-58	பூரா22-52	அ22-52சி	
11	26	சனி தச24-38	உத்23-20	சித்60	
12	27	ஞா ஏகா21-10	திரு21-35	அ21-35ம	
13	28	திங் து15-45	அவி17-58	சித்60	
14	29	செவ் தி8-45	சுத12-48	மர60	ராகு குரு
15	30	புதன் சது0-23	பூர6-18	அ6-18சி	கு-பு
		○15-12	உத்59-13		சு
16	1	வியா பிர41-35	ரே51-30	ம51-30அ	பௌர்ணமி, உமா மஹேஸ்
17	2	வென் துதி32-13	அஸ்44-10	அ32-13சி	வர விரதம், அக்மாசம்
18	3	சனி திதி23-28	பர37-35	சி37-35அ	மாஸ்யபட்ச ஜும்பம்
19	4	ஞா சது15-38	சு*35-0	சித்60	அருண்ய சயன விரதம்
20	5	திங் பஞ்9-5	ரே27-55	அம்60	பிருஹத்யுமா விரதம்
21	6	செவ் சஷ்4-3	மிரு25-23	சி25-23ம	கிருத்திகை, கடன் தீர்க்க
22	7	புதன் சப்0-48	திரு24-33	சித்60	சர்வ முகூர்த்தம்
		அஷ்59-15			சந்திர சஷ்டி விரதம்
23	8	வியா தவ59-25	புன25-23	அம்60	குத்ராஷ்டமி, மத்யாஷ்ட
24	9	வென் தச60	பூச27-35	மர60	டமி, மஹாலக்ஷ்மி விரதம்
25	10	சனி தச1-13	ஆயி31-35	ம31-35அ	துர்கை நவமி [39-20
26	11	ஞா ஏகா4-10	ம36-28	ம36-28சி	ஹரிசங்கரயோகா, 8-க்குன்
27	12	திங் து8-13	பூர42-10	சித்60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி [மழை
28	13	செவ் தி12-58	உத்48-33	அ48-33சி	பிரதோஷம் [விரதம்
29	14	புதன் சது18-28	அஸ்55-38	மர55-38சி	மாச சிவராத்திரி, கேதார
30	15	வியா அ●24-28	சித்60	சித்60	கரிசான் [வாகை
31	16	வென் பிர30-45	சித்3-3	சித்60	சர்வ, பிதுரு மாஸ்ய அமா
					ஆஸ்வீயசுத்தம், தவராத்திரி
					ஜும்பம், சந்திர பூணை

தயாராகிவிட்டது !

தயாராகிவிட்டது !!

ஸ்ரீ ம த்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அதியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும், அனுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடையிடையே விளங்குகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபந்யசித்த நலிந்து மதத்தை கிண்காட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 8, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS

நாலடியார் மூலமும் விரிவான உரையும்.

கீழ்ப்பூர் வித்வான்-வி. குழங்குச் சேனை அவர்களுக்கோண்டு ஒத்தல்.
மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் நழுவிய புதிதாக
எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இக் நாலடியார் என்னும் தாலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் கரு
வகைகளுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த கை
நாவிவர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அக்
காலடியாலும் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த கீதி தாலாகும்.
உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்பட்டுக்
கிருக்குறையோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகக்
கற்பன கீதிகளை எடுத்தலாக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பங்கு
தரத் தக்க தூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சீழ்க்கணக்கு தூக்
களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடைபடுவன்கூடிய அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புகுடார்த்தங்கள் என்னினையும் அடைதற்கு
இத்தூல் எல்ல வழிகாட்டி யாகும். மானவர்களும், மற்றவர்களும் அகவிகள்
கடிக்கத் தக்க தாலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'புதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர்,
யால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை
கொண்டும் இயற்றி யிருக்கின்றார். மேலு் செ சிறந்த புலவர்களும் சில
உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அர்த்தப்பால், பொருட்டால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று
வகைகளையும், பதினெரு இயல்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், காணுத
செய்யுட்களையு முடையது.

இத்தூலுக்கு, முன் புதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில
உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த எல்லி யறிவுடையவரே மடித்துணரத்
தக்க மழத்தமிழ் கடையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையவரும்,
சாமானியக் கல்வி யுடையவரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்த
கொள்ளக் கூடியவனவா யிருப்பதாலும் என்கும் தாமே மடித்துணரத் தக்க
கீதத்தில் இக்காலத்தக்கேற்ப எனிய தமிழில் தெளிவான உரை கொண்டு
எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்
கிணர்ந்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வரை எழுதி வெளியிடத்
கொற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும்
அவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை எஞ்ஞ விளக்காட்டி,
மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத்
தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தூல் அமைப்பிற்கு விரோத
வாகவம், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருத்பட்டுச் சந்தேகம்களை விளை
வித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான
பொருள்களை விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆர்வங்கோ
கிச்செழுதப்பட்டிருக்கின்றன. செ செய்யுட்களின் சரியான பொருள்
விளக்காமல் கலக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், மேலு் தூக்
களின் ஆரம்பங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விளக்கில் அவை

கண்டிருக்கின்றன. மேலு் தூல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள்,
இத்தூற் செய்யுளின் ஆரம்பங்களைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இதன்கா இத்தூல்களின் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள்
இவ்வரையில் தாமதமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தூல் முதற்
செய்யுளுகையில் கைநாவிவர் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எஞ்ஞ தெழுதப்
கட்டிப்படுத்தியுள்ளன. பல கல்விமான்களும், கைநாவிர்களும் பாண்டியில் சில
வகைகளுக்குத் தெரிவித்தவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வரையில் காட்
கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களைக் குறிப்புக்களும், இவர்களைக் குறிப்புக்க
ளும், தொல்காப்பியம், என்னும் முதலிய இவர்களை தூல் குத்திரங்களைக்
உதாரணங்களாகும், சிந்தாமணி, செப்பநிகாரம், கலித்தொகை, சீவகேரி,
குடாமணி கிண்கு, பழமொழி, அரங்கநிச்சாரம், திருத்தாழ்த்தாதி முதலிய
இவ்களிய தூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாகும் மிகத் தெளிவாக எஞ்ஞ
தூக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வரையில் செய்யப்பட்டிருக்
கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதன்கா, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்த
நிலை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு எஞ்ஞ விளக்கும். இது
கடித்திரொன் 16-ரெபுடி அளவில் 51-பாடங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கங்க
லுமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவர்களை வாங்கிக்
கடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்த
கடைமொழிப் பல பேரிலி கழக்க ஒழுக்கங்களின் சிந்தனை ஒழிக்கவும், கீதி
கும், உண்மையும், அன்பும் நிலைநிறுத்த, மூலமுருக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க,
அகீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒழுக்கு திரண்டு களைகட்டாத பெருகி
கருத் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இக்காவல் கரைகள்
கட்டின. இதில் உண்மை உண்மையே எடுத்துக் காட்டி இத்தியர் கல்
கிண்கும் ஒன்று சேர்த்து அன்புடன் காலவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதி
கவகை மகிழ்ந்த மனிதர்களின் சபாபத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக்
காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் கழல்களும்,
ஆந்தியர்களின் அரும்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்த
கங்கப் பிண்ப்பும், மோசகர்களின் இதயில் காமமுதலதும், பல அந்தாட்சி
கிண்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை என்னரும் வாசித்த கற்
கண்காட்ட இன்புறவர்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயல் பெட்டி, 167, மதராஸ்

அம்பாலிகை

அன்பு

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புலனும் ஓர் அருமைபான துப்பறியும் காலம் இதவே. இதில் சீராகவாகக் கஞ்சாப் பாதகனை கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த் துறையால் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினனை அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் ஐசியக்கருதி, அலகை இறந்தவன் போல யாவரும் கம்பும்படியான குனிசெய்து, அக்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவனால் காதலிக்கப்பட்டவனு ளான மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்செய்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், காரண காலத்திதத்தில் தோச்சி பெற்றவனும், மகா வீரரே நிகழும், ஆரத்தனை அதுவளவும் மதிக்காது கோழிமுகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை குடுபவனுமாகித் துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தவியின் உள் ளவான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட் டதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைசியில் ஆனந்த மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் சீசுந் குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங் வெற்றிமாலை குடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கண்ணிகையை மணக் கிசும்புகொண்டு மேலும் பிராயாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மீனம் ஆதினை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விளை அனா 12.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்ஸ்	கு. அ.	கரம்பரை கிராம உத்தி	கு. அ.
கோட்டசட்டம்	3 0	யோகனந்தர்கள் சட்டம்	1 0
நீலிபிளஸ் லா	3 0	இந்ததேச சாட்சி ஆக்ட்	1 0
நீலிப் லா	3 0	தேவன்தான சட்டம்	1 0
ஆத விவகார சிந்தாமணி	2 8	தூங்கம் டாஸன் சட்டம்	1 0
ஆத பெரிய நகிந்து லா	2 0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
ஆகம்மதியன் லா	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 10
கிரகல்போர்ட் ஆக்ட்	2 0	டிர்ஸ்டிகன் சட்டம்	0 12
கிராம முன்சீப் சட்டம்	1 8	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0 8
பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	1 4	நில ஆக்கிரமிப்பு அன்குரோச்	
என்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 4	மென்ட் சட்டம்	0 4
கர்ணம் டெக்ஸ்ட்	1 4	கிராமச் சகோதரம்	0 2

ஐனக நந்தனி

இன்பம் நிறைந்த நீதி பொங்கியும், அறிவை வளர்க்கும் அரும் புறதயல் இதவே. எனின கடைசியில் எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. விளை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(ஐசீ ஓராஜகோபால பூபதி அவர்கள் ஓயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223 பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விரோதமான சித்திரப்பயக்கம் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த நீக்கு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தலைத்தோங்கி வளர்த்தவந்த மகா புண்ணிய பூமிமோசம் மாதண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால கைப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மீட்டி யும் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறவெறி குறைந்த மறவெறி வளர்ந்த வகுகின்றது. அதற்கெதிர்ப் வருவதும், குதும், பஞ்சமா பாதகமும் அதற்கிற் கஞ்சா கொஞ்சமும் படைத்த மனிதரே காத்நோதும், காடுகன் நோதும், கன் நோதும், வீடுகன்நோதும் மலிந்த, விரோதம் விரோதமான படுமோசம், கதிமோசம், நிதிமோசம்மீனையும், குத வஞ்சனைகளையும் செய்த வகு கின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கோட்டுவிரோத வண்ணிறந்த மோசகாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தூதனம் தூதனகாத் தோன்றி அபியற்புத்தாடன் வளர்த்துகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து விஞ்சுவிடுவாராய் அற்புதமாக உற்பலித்த மலையை விழுந்திய மகாதேவிக் கோல வளர்த்து நின்ற ஜெகஜ்ஜாலப்புரட்டாயும், அண்டப்புரட்டாயும், திகழ் புளுகாராயும் பாலி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல் களால் குதவாதநியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களவே கிங்கம். வியாபாத்நொழிய் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; கைத்தொழிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாத்திரிகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றக்கடையிலும் மோசம்; கப்பல் தும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், வீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; ககரத்திலும் மோசம்; பூம்படியே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்கென்கலாம் மோசமயமாகவே நிகழ் கின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் நிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, அஞ்சமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படு கின்றனர்; இத்தகைய மோசகாச விவிலினின்றும் தப்புதற்கு மார்க்கம் காணு க்கனாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் படுமோசப் பெரும் மாதாநத் தில் மனிதர் வீழ்ந்த மயங்காமல் தப்பித்தய்தற் கெதவாயிருக்குக்கடி, உலகத்தில் உலகும் அண்ணலிறந்த மோசச் செயல்கென்கலாம், இப்புத்தரத் தில் மிக்க விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இத இவ்வளவு பயன் கிரத்ததா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்ற விற்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போதே இச் காரணம் மறிக் கெனினத்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாலான கார்ப்பிகள் செல வாகிவிட்டன; சொற்பச் கார்ப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தரார்களுக்கு விளை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயல்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

ராவ்பஹதூர்
ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்..
அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

அமலாதித்யன்	கு. அ.	சாரங்கதரன்	கு. அ.	சுஜன் ஜெனா	கு. அ.
பிராம்மணனும்—	1 8	காடகத் தமிழ்	0 12	விதித்த மருத்த,	
குத்திரனும்	1 8	பொன் விலங்குகள்	0 10	விச்சுவின் மனைவி	0 8
சிம்ஹாசனதன்	1 4	கோக்கத்தின் குறி		செத்தொண்டர்	0 8
மனோஹான்	1 4	புபு & இரண்டு		ராஜபுத்திர வீரன்	0 8
காணீபுரவணிகள்	1 0	ஆதமாக்கன்	0 10	சந்திரன்	0 8
கதபதி	1 0	வேதான உலகம்	0 10	சேமஞ்சரி	0 8
விரும்பியவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சந்திராஹரி	0 8
புத்த அவதாரம்	1 0	விக்கிராமார்வசி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0 8
ஹரிச்சந்திரன்	1 0	காலவரிஷி	0 10	பொங்கல் பண்டி	
இரண்டு கண்பர்கள்	1 0	யமபதி	0 10	கை-சபாபதி	
விஜயரங்கம்	1 0	முற்பகற் செய்வின்		2-ம் பாகம்	0 8
சத்ருஜித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	ஒர் ஒத்திகை-சபா	
உண்மையான		கண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாகம்	0 8
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனைவியால் மீன்	
காடகமேடை கிளை		குமாரன்	0 10	டவன்	0 8
அதன் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தையிற் கட்		சஹதேவன் குழ்ச்சி	0 8
அதன் 2-ம் பாகம்	1 0	டம்		கொடையாளி கர்	
சத்ருவனி	1 0	பேயல்ல பெண்		னன்	0 8
விவாதி-சலோ		மணியே	0 10	இடைச்சுவர் இரு	
சகை	1 0	ஊர்வசியின் சாபம்	0 10	புதமும் & என்ன	
கன்னர் நிலைவன்	0 14	சகுந்தலை	0 10	சேர்ந்திடனும்	0 8
காதலர் கண்கள்	0 14	காணப்பன் கன்னத்		விபரீதமான முடிவு	
கந்தரி அல்லது		தனம்	0 10	& கந்தான் பேட்	
மெய்க்காதல்	0 12	மானவிகாக்கினி		டை சப் அசின்	
புஷ்பவல்லி	0 12	மித்ரம்	0 10	டென்ட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10	டிசோட்	0 8
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகன் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
சபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 10	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
அர்ஜுன	0 12	சதி-சலோசன	0 10	மும்	0 4

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன காகிரிதம், காதலின் கெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அவசராத', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய கீதிகள் செவ்விரவின் ஆடம் கை வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சிர்கோ ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புனை இம் அழிவற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சேன்னை.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சங்க்ரஹத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை கடிப்பவர்கள் இம்மை உறவை பென்றும் திருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களின் அணர்ந்த மக்களாய்ப் தீர்த்த நாம் அனுவடிக்கையேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு மகாபாண்டைய திருவகுட் குரியவராக விளங்குதல் என்பதில் ஐக்கியமாக, இந்த மொழித் தத்துவ நிச்சயப்பரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் உத்தம விதிகளும் அச்சங்கங்களும் இதற்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுகாணியிதேயேவியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தந்த உபதேசங்கள் இதற்கண் காணலாம்.

உடம்பாசாங்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராம சரிதையை வாசிப்பதே இப்பர கன்மை பலிக்குமென்பர் பெரிசோர். இதில் என்னவிதத் திக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்போன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க நீகுத்தங்கனோடு சினைக் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதே சேர்ப் கப்பிஷேகே அச்சிடப்படப் புத்தகித்தன. இதனைக் கண்டகி வேண்டியவர்கள் ஒன்றோ எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ள.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இரங்கணமானது மிக்க புண்ணிய கதை பென்பது உலகத்தீர்த்த விஷயம். இதனைப் பாராணனைச் சேர்ந்தாளுண்டாகும் பயன் உள் அளவிடத்தக்கரியனாகும். இதனைப் கத்தி ரிதந்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விருப்பக்கடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உலகத்தே அறிவண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தே அடைதல் மார்க்கம் எற்படு. இவ்வுகி கபக முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயல்பெட்டி No. 187, மதராஸ்

நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இத சத்தமான 18 காரட் கோண்ட
கோல்ட் கோல்ட் பிளேட் கேக்லேன் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

8 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சத்த
மான கோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இரட்டேஷன்
கைம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்
பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக்
கவரக்கூடியது. அசல் நக்சத்தால் செய்ததுபோலவே
விலக்கும். பாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்
கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஐரே சமயத்தில் ஓரண்டு சங்கிலிகளுக்கு டிரீட்
கொடுத்தால் தபால் செலவு ஒன்று.

“பிரேட்” லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் கோல்ட் கோல்ட் “பிரேட்” லீவர் கைகெடியாரம்
பார்க்கு அழகாயருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கேக்
வாரைகளைப்போல் கொஞ்ச காளைக்குள் நின்ற
கேக்லேன். கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாசுத்
சேர்த்த அனுப்பப்படும். இனம் சங்கிலியுடன்
கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. டைம் கொஞ்சம்
உடனே எழுதுங்கள்.

கலீரிமர் வாட்கு கம்பேன், கெடியார கியாராரிகள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா விராடபர்வ வசனம்

கமது இலகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு
சந்த உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதில் ஐந்தாம்
சுருத்தம் என்று சிறப்பிக்கப் பெறுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபர்வ
கம் புதித பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாஸ்திரம் செந்தமிழ் கையே
புத்தப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சத்தப்பதிப்பு; விசித்திர
கூடங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்கள் எக்
களுக்குமே எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கவனம் உட
னது. உடனே முடிந்தன. உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

சுனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 12.

சுனந்தபோதினி சூயின், தனக்கெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்நாரத்தைத் தருவதெது?

மூறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
நாரத்தைக் காட்டி
வாழ் தேகபலத்
தைத் தரும் ஓவா
தம் வேறொன்று
மில்லை.

வினம்பரம்.
இதைக் கண்ணுறம்
கவனம்களே!

இந்த சேகிப
தாரங்கள் சாஸ்திர
மானவையல்ல. அப
மான பலத்தைத் தரு
வடிய சக்தி அவை
தள்ளாவை. உயர்வா
இவற்றை கம்பி வர
கிக் சாப்பிட்டால் ஒ
தடவைவிலேயே இவ
தின் விசேட குண
களுக்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நீவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்களும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், ஸ்ரீரோகம், லுன்மரோகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒலிவாய்வு, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுநீர், தேக உணர்ச்சல், எண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், கித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திரமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கியிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே லேகியில் போக்கி சப்த காமபுகளாக்கும் முதுகீசத்தி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதின இலேகிய பல்பம் வெறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கக்கன் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் பலத்தைத் தாராளமாய் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை. பெண்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். கிந்த இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் கிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுார்த்தமாக முதலில் 48-நாள் சந்தூரம் வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் பூங்கைத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்து உபயோகித்தும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாதுசாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு கல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து எண்பா எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் சகலபயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதாக்கியிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நான்கு அத்தகு உத்திராதிசனாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக விவரிப்பீட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொருத்தமடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கிய பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூரங்களால் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜனாபதானே கேட்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

காதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமான லேகியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோபினாலாவது, மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்த அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் லாடவில்லை. வெளிநூர் கணவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழுமையினை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசுார்த்தமாகவோ, அவர்கள் அசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பணம் உண்டாகும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம், மருத்து சாப்பிடும்தோது மிக அதிக

நாம் எடுக்கும் ஆதலால் மச்சப்பயற்றக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ருப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிச்சக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் சென்றால் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் மிகக் கராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவ்வளவாகவிரும்பாது சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் வகைபெற, மேகமெல்லாம் ஸ்ரீயினைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வறுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்க்கைப் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றை நாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேக லேகியே தோன்றவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதாதல் அல்லாதியம். இந்தியா, பாஹா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அஞ்சல் ரூ. 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. பிசுக்கு, கிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூபா 1-12-0. தபார்க்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருத்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. கிங்கப்பூர், பிசுக்கு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இரும்புதாதும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு. மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

உட்குடனே விஷம் பருகும்! அழகுடன் சரிப்பாள்!
இதில் துணியில்லையென்று நீயிப்பணிக்ருக்த 100-உபாய் இரும்.

எமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒஷதமாகும். இது ஆங்கில பூகுனி தமிழ் வைத்திய சிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை எர்ப்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், எட்டுகாங்க் காலி, செய்யாள், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் கமடைத்திருப்பது பிரத்தியக் அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் உற்ரவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருத்துகளுடனும் இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோடு அனுப்பப்படுமெம். விலை:—இரண்டுவித மருத்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 5. தபார்க்கலி அஞ்சல் டுஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபார்க்கலி இரும். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கனடைச்சமி கம்மெனி, செ. 6, செங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ரொஷ்கு-
கான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத்
தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் கரிச்சல், கண்களில் நீர்-
மதல், சாலைஸ்வரம், சாதுரோய், கலிபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உள்-

டாகும் ரொஷ்குகள், சரிதாபம், மூளை
கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகி-
விதமாய்த் திரும். தொடர்ச்சியாய்த் செய்த
வரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் கரைத்தமயிர்
சுருத்துவிடும். மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி
அறிவைவும் திடச் செய்ததையும் உச்சாகை
தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுவிசைத்து.
சாராய சத்து முதலிய ஆக்கில் வாசனைகள்
இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சி-
லி மிழக்கு புல் முதலிய இத்தியவாசனாகவே
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டி-
தலையில் தடவி வரவருவதினால் மயிர் சுருப்
புப்பட்டபோல் பண்பண்பாகக் குருத்த
ஆலம்விழுதபோல் தீண்டு வளரும். இன்-

தும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவிரைந்தை
வும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் கடத்த
வர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்வங்கை உள்வங்கைகளில்
சேர்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய-
காய் இருக்கும். 5 பைம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துண்

இதை எண்ணெய் அல்லது தேன்
யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிசு-
குப் பூசுவதால் கூந்தலானது ஆலம் விரு-
போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் மே-
சோது; சண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்-
வழுக்கைகளிலும் திடத்திலும் மயிர் முளைக்கு-
புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேத.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்குத்தல், கசல், சீர் வடிதல், மங்கல், அத்தி-
கோ கட்டி, சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்-
சல், கண் துமை புருவம் துமைகளில் வலி, கண் புகைச்சல்
துமைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கங்களுக்கும், ஆழ்ந்த
மனதையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த
துணைதும். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட
வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபாற்கலி வேத.

கண்டோய் கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

மேக ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தினே
யே, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கமைச்சல்கள், மேக இரணம்,
மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூர்சீர், மேக வெடிப்பு
எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும்
பலவித வியாதிகள் திரும். அனேக காலமாக இருக்கும் வியாதி
களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு
முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு
ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின்
பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கலசு தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் சிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உள்-
காரும் சரி, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜ-
தோஷம் முதலியவைகள் திரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் கடிய அரி.

கப்திரமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கடியம், சளி
இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை-
போய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான
கடி இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரையடி,
இருமலினால் தாக்கம் பிடியாமமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச்
சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் ஸ்நானவதினாலும் உண்டாகுங்
சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாறுதிருத்திற்
இது கண்டித்தக் கோழையை வெளியில் தள்ளி கன்றாய் அல்-
வியாதிகொண்டிருத்தவரை தாக்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மாலை இரண்டு
வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்
தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு,
தனுவாதம், முழங்கல்வாதம், குதிகால்வாதம்,
சலமான தடிப்புடன், மேகரோகத்தால் உள்-
டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள்,
புரையோடுபு புண்கள், தியிர் வாய்வு, கைகால்
விரல்களில் மேகசீர் தங்கிய போய்கள், கிரத்தி
முதலிய கிரத்திப் புண்கள், தடைவாழை படை-
கள், கைக்கண்டோய், சல மூலங்கள் முதலிய
ரோகங்கள், கெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும்.
இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கித்
செய்யத்தக்க உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்
திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், செம்,
சரி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்;

கோதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் கமர்க்கி வியாதி
களைக் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடிய துமையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேத.

தனாகடகலி கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறித்த மாத்திரை வயச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிட்டும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுகபேதி பெறியாகலும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்குஞ் சுகபேதி தெரிந்துகொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனு 4.

பூகலிபட்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதோத்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்த்திபேதி, பிளேக்விசாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜத்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளை வெட்டுத் தாங்கன், கரம்புச்சுக்குகள், தீப் புண்கள், செர் தீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோளாறுகளுக்குக் கைகண்ட ஓஷகதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனு 4.

1 " 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டிருக்கிற சப்புசன் மயிரைச் செம்பட்டை வகையும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விற்கின்றன. சமது கைதலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-4 மி கத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு யுண்டாம். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் தீவிர உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு துகலட்சணமும் வசிகாழு முண்டாகிறபடி கால் வயோதிகளும் வாலிவரப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் சார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

குது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற க்திரி போகத்தினால் தாது கோலத்தில் அகன்றி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சுகை கடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் முலகம் உத்கும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபல மருத்து இது. பத்திரை கையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேறு.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சூழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கோல திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துவி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டிந்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலைத் தந்து நித்தி காயைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைலத்தை உபயோகித்த வந்திரத்தில் ஞாயினைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4. தபாற்கலி வேறு.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திரவ ஓஷகதம், கைல காம முதலிய எத்தகைய ஜூதர்த்தி குளும் தேகம் மெலிந்து கெழுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு கைல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும் கைல மற்றப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டிக்கொண்டு கைல மருத்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடை யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயித்த மாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருத்தை உட்கொள்வதால் கைல ஜலம் தாதுகளையச் சுழித்து பசியின்மையைப் போக்கி தீவிர சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் கெடப்படைத்த முகம் வசிகமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேச திடத்தைப் பெற்று, கைல வன்மச் சைப் பெறுவார்கள். சுகை இன்பக்களையும் அனுபவிக்கலாம், குண்டென் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்ஸ் தபாற்கலி அல்லது பசம்பாலில் 10, 12-துவி கைலதும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 5-துவிதான் கைலதும் கைலமரிசு திடுக வேண்டும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எவ்வகையிலும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே பிசுக்குறைந்த விலைக்கு விதி கிடுகும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து 0-12-0 தபாற் கொஷ வேறு.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பலிக்குடை (சூத) கிராமமாக வெளிப்படாமல் கடைத்தயறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருந்தல், வயிற்றுலி, ஜூரம், மார்பு கோய், மயக்கம், கழுத்திலி, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பப்பட்டுவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதாந்திரக் காலமும் சூத சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விசை ரூப 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

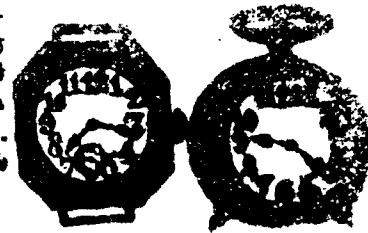
இத பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நலி, இரும்பிலுள் உண்டாகும் இளைப்பை அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தாக தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓக் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விசை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஒளஷதம்

இந்த இரசிய கருவைத்தடுக்கும் ஒளஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செங்குட்டு அகேச பண்டித மேதாவிகனால் பரிசோதிக்கப்பட்டு கற்சாஸி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் கமது தேசத்தில் கரவுக்கு மிகுதியு முழுவதான பின்பு பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலநிலை வட்ட நாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொடுத்து தீவிர சை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷே ஒளஷதம் தருகிற சம்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளஷத துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விசை ரூப 2-10-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "ரோல்ட்" கைக்கடிகையாரம் வாங்கு கிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் கைக் கட்டிய ஒரு அழகான டேபில் டைம் பீஸ் இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ஒத்துங்கள். விசை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

செஞ்சிதி டிபோ, செ. 1/6, சென்சுடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அகேச உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் கல்சைடிக் காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்த்ததைத் தயாரித்தப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்பவெண்டு போதும் எம்மால் கேட்டுக்கொண்டபடியால், தீர்ப்போது மேலான பெரும் உயர்த்தாயும், வியாதிசின் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விசை சாசமாகும். வேண்டுமோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம், 1-இரத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. } தபாற்கலி வேறு. 2-இரத்தல் ரூப 1-1-0.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 சித இனாம் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொடிக் கையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத் தைத் தரவல்லது. விசை அனா 12.

இனாம் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 ரெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பிலிஸ், 1 கை சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்லாரிகள்.

சூத்திரத்தின்படி தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள் வரலும் உபயோகிக்கலாம். செ. 1. ஐதீ 1க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 2. ரூப 1. செ. 3. விசை அனா 12. செ. 4. விசை அனா 8.

ரப்பர் பெஸ்லாரி.

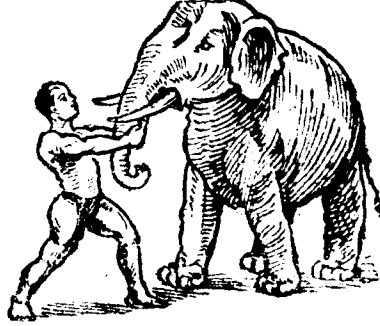
சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்த கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோய்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்க உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விசை ரூ. 2 4 0 செ. 2. ரூ. 2 0 0

செஞ்சிதி டிபோ, செ. 1/6, சென்சுடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசாடிகளும் தளர்ந்து பலவீனத்தை அகல் மரணத்துக் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுருக்கத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்தி செய்து, பலவீனம், கைகால் லய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ஞாபகக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது கஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், கரம்புத் தளர்ச்சி, மார்போய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரிகம்போல குணப்படுத்தும். இதுவரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அஷ்டதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1—0—0 புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2—8—0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக கைமசலையும், தொந்திரவையும் உண்டாக்கும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அஷ்டதம். முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு கிராண மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதுவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இணையற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. 3-க்கு விலை ரூ. 1—4—0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உன்னுக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஓனவதம். ஜலதோஷம், தொண்டை கோய், தலைவலி, கழுத்து கோய், ஜூரம், ஜன்னி, பிடிப்பு, வார்திபேதி, கைகு இருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்றுவலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனுபோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8. புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 1—4—0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டுக ஈட்டி நிழல் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொதுத்த ஸூரியோக் காய்வேண்டும்.
புட்டி 1-க்கு ரூ. 8.

சுவாமி நிலையம், 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாவ்திரம்

மனதில் திணர்ந்துகொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபடைகளையும் அறிந்து கொள்ளும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை ரூ. 2.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஆம் 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டுகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்த கோர்ட்டுகளிலும்) எடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஷே. ஆக்ட்டை, 1920ஆம் ஆண்டும், 1929ஆம் ஆண்டும் ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்ட்டைத் துன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜஸ்திரேட்டி ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுபந்தங்களுடன் சேர்த்த விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடையில் சென்னை ஸ்டேஷனாரி அட்டவோசேட்டிகள் ம-எ-எ-பி, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

சந்திரகேசரி ரூ. 1-4-0 | மலையாளபகவதி ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன் ,, 1-4-0 | மேனாமினுக்கி ,, 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதில் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இக்கோக வசனம் ஆன் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இன்னாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக நடையில், சருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர் பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	சரீர மர்ம சாவ்திரம்	... 1 0
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	மதனாதி ரஹச்யம்	... 2 0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2 4	சுமந்தனசிரும்பாசாஸ்யம்	1 0
மாதர் சீதி	... 1 0	மாயாஜால விநோதம்	... 1 0
இன்ப இன்பரகசியம்	... 0 8	மனோவசிய சாவ்திரம்	... 1 8
சுந்தரி புருஷ தத்துவம்	... 8 0	சுந்தரி புருஷ ரகசியம்	... 1 8
முத்தத்தின் மர்மம்	... 1 8		

விவரம்:—ஆசிரியன் புக் ஷோபா, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

மாணிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல முயற்சிகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளாலும், பசும்பால் முதலியவற்றால் சிறந்த ஆயுர் சந்தனம் தயாரிக்கப்பட்டு, பெரும் பிரயோசனமின் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவருகின்றது.

தாதுக்களக்கான பணச் செலவின் கால தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை சிகிச்சை, இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தி லுள் தீர்க்கக்கொள்வதாம்; இதற்குப் பல் வகையானவன் அருகம் எந்தவகையி லுள்ளவன் அனுப்பி விருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறைகள், சிறிதில் தேய்த்துச் சிறைக்கா கட்டி வெந்நீரில் க்கானதுசெய்து வரு பதால் கண்களில் சலி, கண்களில் நீர் வடி யும், கதலேகாய், தலைப்பாசம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவன், கண்டையடி, காலெவ்வரம், பிப் தபாண்டி, காமாலை, அந்தி சரம், காலுட்டி க்கொல் எரிவு, தேகவெருப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையிலு ளுண்டான தாதுக்களக்கன், சொறி, சிறக்குகள், கலமச்சல், பீனியம், கபாச தலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; சூரகா யத்தி அதிகப்பதும்; கண்ணிற்கு எல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்கானஞ் செய்துவருவதால் மூளைக்க ிகாதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, அடிதுடிப்பு, தலை யடைக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும், நீர்த்ததினும் கரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடைபும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்கானஞ்செய்த தினத்தன்று சிறை மதார்த்தம் வசதும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசல் நீத்திரை, கந்திர் சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

ஒருன் வீலை 1 கோரி தைலம் அடங்கிய டிசு ரூபா 1-12-0

ஒருன் வீலை 1 கோரி தைலம் அடங்கிய டிசு ,, 1-0-0

வாத ஜீர்னாபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை காப்பிட்டாக சலாமி மந்தம், வயிற்றுவி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்க ளையும், வத்திய விவரம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்டி 1-க்த வீலை தபா 1, தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி.

கூ. சி. கலங்கடெசெமெந்திர் தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்.

பெரியபுராணம் - அரும்பத கு. அ.	சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை கு. அ.
விசேட ஆராய்ச்சித் குறிப்	விருந்த 0 8
புறையும், வசனமும் 7 0	சமரச சன்மார்க்க போதம் 0 8
மணித வாழ்க்கையும், காந்தி	தமிழ்நாடும் சன்மாழ்வாரும் 0 8
யுத்தமும் 2 8	இமயமலை அல்லது தியானம் 0 6
பெண்ணின் பெருமை அங்	காரைக்காலம்மையார் திரு
மத வாழ்க்கைத் துணை 2 0	முறை-அரும்பதக் குறிப்
தமிழ்த் தென்றல் 2 0	புறையுடன் 0 6
பட்டினத்தார் திருப்பாற்	கடவன் காகதியும் தாயுமானும் 0 4
நிரட்டி-பொழிப்புறையுடன் 2 0	தமிழ் நூல்களில் பெளத்தம் 0 4
முருகன் அல்லது அழகு 1 0	உரிமை வேட்டை அல்லது
இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு	காட்டுப் பாடல் 0 4
அன்னம் 0 12	முருகன் அருள் வேட்டல் 0 4
என் கடன் பணி செய்து	சாயன்மார் 0 3
கிடப்பதே 0 8	சமரச தீபம் 0 2
சைவத்தின் சமரசம் 0 8	நினைப்பவர் மனம் 0 2
சைவத்திறவு 0 8	சைவ சமய சாரம் 0 1

வடுவூர்-கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

திசம்பர காமியார் பால்ய வீலை 5 0	சீலலோசனி 1 2
யிலவில் லைலா மோகினி 3 0	கல்யாண சுந்தரம் 1 2
மண்மதபுரியின் மூடுமந்திரம் 2 12	கவகை மடவண்ணம் 1 2
கணகாம்புஜம் 2 12	சிக்கா குர்ஜோதயம் 1 2
இவ்லையகி 2 4	யிஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே! 1 2
துறைக்கண்ணம்மாள் 2 4	சோமசுந்தரம் 1 1
ஸதானந்த போதக காமியார் 2 4	டாக்டர் சோனாசலம் 1 2
பன்னிதூர் படாடோய சர்மா 2 4	பச்சைக்கரளி 1 2
லக்ஷ்மீ காந்தம் 2 0	சமயசஞ்சலி 1 2
இரிபுரகந்தரி 2 0	சொக்கன் செட்டி 1 2
இராஜேந்திர மோசனா 2 0	பூஞ்சோலையம்மாள் 1 2
வசந்த கோகிலம் 1 4	சிவராமகிருஷ்ணன் 1 2
முத்துலக்ஷி 1 4	மாயகந்தரி 0 12

செய்யூர்-எஸ். சாரநாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

செவபாக்யம் 1 8	நித்யசக்யாணி 0 12
அபாஞ்சி 0 12	சண்முகவழிவு 0 5
ஞானக்கொழுந்த 0 12	மண்மத விஜயம் 0 4
சம்பந்தகுமார் 0 12	

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியவை.

கணகமணி 1 8	கந்தா 1 8
பத்மாட்சி 1 8	

இந்தப்போதினி ஆய்ஸ், தபால் பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

இரணி-குப்புசாமி முதலியார்

ஆயத்தியவை.

[illegible]

சுனந்தலாதினி துமின் தயர்வெட்டி செ. 187, மதுரை

“பிரசண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வெளிவரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

இதில் சிறப்பாக அரசினல், சமூக வியல், சமயவியல் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் விலாப் புடைக்கச் சிரிக்கச் செய்யும் தோரணையில் தமாஷாகவும், வேடிக்கையாகவும், விநோதமாகவும், கேலியாகவும் வெளிவரும். ஏராளமான அபூர்வ ஆதி விசித்திரப் படங்கள் பத்திரிகையை அலங்கரித்து வரும். தேர்வு சமூக விடுதலைக்கு உழைப்பது. இன்றே சந்தாதாரராகச் சே. முந்துங்கள்.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் கூலி
யுட்பட உள் நாடு ரூ. 1—8—0.

வெளி நாடு ரூ. 2—8—0.

தனிப்பிரதி விலை அரை ஒன்று.

குறிப்பு:—ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் மெது காரியாயைத் திறகு எழுதி விவரம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹெக்ஸின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளிலும் “சுதேசமித்திரன்” புஸ்தக சாலைகளிலும், எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள ஏஜண்டுகளிடமும் “பிரசண்ட விகடன்” ஒரு அணுவுக்கு கீறக்கப்படும்.

ஏஜெண்டுகள் இல்லாத ஊருக்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை.

மானேஜர், “பிரசண்ட விகடன்” ஆபீஸ்.
கெ. 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAMI MUDALIAR,
AT THE “AHANDA BODHINI” PRESS,
No. 6 LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET